

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2233
127

WIDENER

HN JLJB 0

THE
GOSPEL OF LUKE
IN BADAGA

ಅಂಗ ಕರ್ತೃಗಿಬ್ಬ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಳ್ಳೆಯ
ಸುದ್ದಿಯ ಪಸ್ತುಕ.

ಲೂಕ ೨ ಬರೆದದ್ದು

MADRAS AUXILIARY
TO THE
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS
1890

2233.127

Harvard College Library

GIFT OF THE
BRITISH AND FOREIGN
BIBLE SOCIETY
LONDON

THE GOSPEL OF LUKE

IN BADAGRY

ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬರೆದ

ಸುಸ್ಥಿಯ ವಸ್ತುಕ

ಅನುಕೂಲ ಬರೆದುದು

MISSION SOCIETY

OF THE

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.

PRINTED AT THE LADY MISSION PRESS

1890

o Bible Luke, Badaga (1890)

THE GOSPEL OF LUKE

IN BADAGA

ಅಂಗ ಕರ್ತಾಗಿಬ್ಬ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಒಳ್ಳೆಯ
ಸುದ್ದಿಯ ಪಸ್ತುಕ.

ಲೂ ಕ ಂ ಬ ರೆ ದ ಧ್ವ

MADRAS AUXILIARY
TO THE
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.
PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS.
1890

22*3,127
3

Harvard College Library

Sept. 23, 1910

Gift of the
British & Foreign Bible Society

THE GOSPEL OF LUKE

ಲೂಕಾ ಬರೆದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ.

೧. ಸಂದಿ.

೧. ಉತ್ತಮ ತೆಯೊಪಿಲಾ! ತಲೆವೂಂದ ತಂಗ್ಗುವೆ ನೋಡಿ ದವಕರೂ, ವಾಕುನ ಗೆಲಸದವಕರೂ ಆಗಿದ್ದವಕ ನಂಗಗ ಒಪ್ಪಿ ಸಿದ್ದೆಗೆ,

೨. ನಂಗ್ಗೋಗೆ ಪೂರಾ ನಿಜವಾದ ಕಾರ್ಯದ ಬೆವರವ ನೆಟ್ಟಿನ ಬರೆವದುಗ ಅನೇಕ ಜನ ತೊವಕಿದದುನೆಂದ,

೩. ನಾನೂ ತಲೆವೂಂದ ಎಲ್ಲವ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಚಾರಿಸಿ, ನಿನಗ ಕಲಿಸಿ ತಂದ ಮಾತುನ ನಿಜೆಯವ ನೀ ಅಲೊದೂಂಬ ಹೆಗೆ,

೪. ನಿನಗ ನೆಟ್ಟಿನ ಬರೆವದು ಎನಗ ಒಳ್ಳೆತಾಗಿ ತೋಲಿತು.

೫. ಯೆಹೂದಿಯ ದೇಜಗ ಅರಸಾಗಿದ್ದ ಹೆರೋದನ ಜಿನ ಗ್ಗೋಗೆ ಅಬೀಯನ ಬ್ಬಾಗದವನಾಗಿದ್ದ ಜಕರೀಯಾಂಬ ಹೆಸರು ಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಪೂಜಾರಿ ಇದ್ದಲ; ಅವಲನೆಡ್ಡು ಆರೋನನ ಹೆಂಗ್ಗೋ ಗೆ ಒಬ್ಬ; ಅವ್ವವ ಹೆಸರು ಎಲೀಸಬೀತು.

೬. ಅವಕ್ಕೆರಡ್ಡಾ ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ನೀತಿಬತ್ತರಾಗಿದ್ದು, ಕರ್ತನ ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಣೆಯೊವೂ ನೀತಿನಾಯದೊವೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದವಕ ರಾಗಿ ನಡೆದೂಂಡರು.

೭. ಆಲೆ ಅವಕಗ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎಲೀಸಬೇತು ಬರಡಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ್ಕೇರಡ್ಡಾವೂ ಜಿನ ಸಮೆದವ ಕಾಗಿದ್ದರು.

೮. ಅತ್ತೆಹಡೋನೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಬ್ಲಾಗದ ಸದರಿಯ ಪರಕಾರ, ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ಪೂಜಾರಿ ಗೆಲಸವ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ:

೯. ಪೂಜಾರಿ ಗೆಲಸದ ನಡವ್ವಯಿತೆಯ ಪರಕಾರ ಕರ್ತನ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ದೂಪ ತೋಲಿಲೋದು ಅವನ ಪಾಲಗ ಬಂದ.

೧೦. ದೂಪ ತೋಲಿವ ಜಾಮದೊ, ಪಜೆಯ ಗುಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಹೊರಾಚು ಹರಕೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೧೧. ಆಗ ಕರ್ತನ ಜಮಗಾಲಿಲ ದೂಪಪೀಟದ ಬಲಸರಿಯೊ ನಿದ್ದು, ಅವಲಗ ತೋಲಿಲದಲ.

೧೨. ಜಕರೀಯಲ ಅವಲನ ಕಂಡು ಬ್ಬಿವ್ವಾದಲ; ಅಂಬಿಕೆ ಯೂ ಅವಲನ ಹಿಡಿತೂಂಡ.

೧೩. ಆಲೆ ಜಮಗಾಲಿಲ ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಜಕರೀಯಾ, ಅಂಜ ಬೇಡ, ಯೇಕಾಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಮೊಲಿಲಿ ಕ್ಲೇತ್ತ ಡದೆ; ನಿಂನಿಂಡ್ರ ಎಲೀಸಬೇತು ನಿನಗ ಗಂಡ್ಲೆತ್ತವ್ವ; ನೀ ಅವಲಗ ಯೋಹಾನಾಂಬ ಹೆಸರಿಕ್ಕೋದು.

೧೪. ಚಚ್ಚೋಚವೂ ಕುಸಾಲೆಯೂ ನಿನಗಟ್ಟರ; ಅವಲ ಹುಟ್ಟಿದದುಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ ಚಚ್ಚೋಚ ಆದಾರ;

೧೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಕರ್ತನ ಮುಂದಾಡು ದೊಡ್ಡವಲ ಆಗಿ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಸವ ಆಲೆಯೂ ಸಾರೆಯವ ಆಲೆಯೂ ಕುಡಿಯದೆ, ತನ್ನವ್ವೆಯ ಬಸುಲಿನೆಂದವೇ ಪರಿಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಂದ ತುಂಬಿದವನಾನಲ.

೧೬. ಅವಲ ಇಸ್ರಯೇಲ ಮಕ್ಕೊಲಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನವ ತಂಗ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತನ ಕಡೆಗ ತಿರಿಕಿನಲ.

೧೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವು ಅಪ್ಪಂದಿಯರ ಮನಸ್ಸು ಮಕ್ಕಳು ಕಡೆಗೂ ಅಡಿಯಾಗದವಕರ ನೀತಿಬತ್ತರ ಬುದ್ಧಿಗವೂ ತಿರಿಕಿ, ಕರ್ತನ ಗ ಸರಿಯಾದ ಪಜೆಯ ತಯಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಅವನ ಮುಂದಾಡು ಎಲೀಯನ ಆತ್ಮದೊವೂ ಸತುನೊವೂ ಹೋನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಜಕರೀಯು ಜಮಗಾಲಿಗ: ಇದುನ ಏಯದು ನೆಂದ ಅಲಿವೆ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಲ ಅಜ್ಜಲ, ಯೆನ್ನೆಂಡ್ರು ಬಲೂ ಜಿನ ಸಮೆದವ್ವ ಎಮ್ಮನೆ,

೧೯. ಜಮಗಾಲಿಲ ಅವಂಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ನಾಲ ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ನಿದ್ದಿಬ್ಬ ಗಬ್ರಿಯೇಲಲ; ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಮಾತಾಡೋ ದುಗೂ ನಿನಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಅಲಿಸೋದುಗೂ ದೇವರು ಯೆನ್ನ ಕ್ಷೇಗಿದಲ.

೨೦. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದೊ ಈಡೇರುವ ಈ ಯೆನ್ನ ಮಾತುಗೊವ ನೀ ನಂಬದೆ ಇದ್ದದುನೆಂದ, ಎವೆ ಆಪ ಜಿನ ಗಟ್ಟಿ ನುಡಿಯಾಲಿದೆ, ಮೂಂಗನಾಗಿ ಇದ್ದರೇಂದು ಕ್ಷೇಗಿದಲ.

೨೧. ಅನ್ನೆಗಟ್ಟಿ ಜನ ಜಕರೀಯನ ಕಾತೂಂಡು, ಅವು ಗುಡಿಯೊ ತಡೆ ಮಾಡಿದದುಗ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು.

೨೨. ಅವು ಹೊರಾಚು ಬಪ್ಪನೆ ಅವಕರ ಕೋಡ ಮಾತಾಡಾಲಿದೆ ಇದ್ದಲ. ಅದುನೆಂದ ಗುಡಿಯೊ ನೋಟವ ನೋಡಿದ್ದ ನೇಂದು ಅಲಿದೂಂಡರು. ಅವು ಅವಕಗ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಮೂಂಗನಾಗಿ ಬದುಕಿದಲ.

೨೩. ಅವು ಪೂಜಾರಿ ಗೆಲಸದ ಜಿನಗೊ ಕೈದದೆಮ್ಮನೆ, ತನ್ನ ಮನೆಗೊಡಲ.

೨೪. ಆ ಜಿನಗೊ ಆದಮೇಲೆ ಅವುನೆಂಡ್ರು ಎಲೀಸಬೇತು ಬಸುಲಿಾಗಿ, ಐದು ತಿಂಗ್ಲವಗಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮಾಂಚಿಯುಂಡು,

೨೫. ಕರ್ತನ ಮನಿಚರೊಗೆ ಯೆನಗುಟ್ಟಾದ ಅಗುಮಾನವ ಎತ್ತಿಹಾಕೋದುಗ, ಗವಾಂದ ಯೆನ್ನ ನೋಡಿದ ಜಿನಗೊಗೆ ಯೆನಗ ಇತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದನೆ, ಎಂದ್ಲ.

೨೬. ಆಲೆ ಆರನೇ ತಿಂಗಳು ವದೊ ದೇವರು ಗಬ್ರಿಯೇಲಾಂಬ
ಜಮಗಾಟಿನ ಗಲಿಲಾಯದ ನಜರೆತೆಂಬ ಊರುಗ,

೨೭. ದಾವೀದನ ಬಾಡಗದ ಯೋಸೇಫಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಗ
ಕ್ಷೇತಿಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನೆಹೆಣ್ಣು ಸಾರೆ ಕ್ಷೇಗಿದಲ. ಆ ಕನ್ನೆಹೆಣ್ಣುನ
ಹೆಸರು ಮರೀಯ.

೨೮. ಜಮಗಾಟಿಂ ಅವ್ವ ಸಾರೆ ಟ್ಟಗೆ ಬಂದು: ಬದುಕು,
ಗವ ಹೊಂದಿದವ್ವೇ! ಕರ್ತಲ ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದನೆ; ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೊಡ್ಡ
ಗೆ ಹರಸಿಸಿ ಉಂಡವ್ವ ನೀತಾಲ ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಅವ್ವ ಅವನ ನೋಡಿ, ಅವನ ಮಾತುಗ ಬೆಗೆತು,
ಇದು ಎತ್ತವ ಸಲುಮುತ? ಎಂದು ಉನಿಪನೆ,

೩೦. ಜಮಗಾಟಿಂ ಅವ್ವಗ: ಮರೀಯಾ! ಅಂಜ ಬೇಡ,
ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ಸಾರೆ ನಿನಗ ಗವ ದೊರಕಿತು;

೩೧. ಎದಗೇ, ನೀ ಬಸುಡಿಗಾಗಿ, ಗಂಡ್ಡತ್ತರೆ, ಅವಲಗ ಯೇ
ಸೂಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕೋದು;

೩೨. ಅವಲ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದನಲ; ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬವನ
ಮಾತೀಂದು ಅವನ ಕೊರಚಿಯಾರ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನಪ್ಪಲ
ದಾವೀದನ ಗದ್ದಿಗೆಯ, ಕರ್ತನಾಗಿಬ್ಬ ದೇವರು ಅವಲಗ ಕೊಟ್ಟನಲ;

೩೩. ಅವಲ ಯಾಕೋಬನ ಮನೆಯ ಯೇಗ್ಗುವವೂ ಅರಸಾ
ಗಿ ಆಂಡನ; ಅವನ ರಾಜ್ಯಗ ಮುಡುವು ಇಲ್ಲದೆ ಹಟ್ಟರ, ಎನ್ನಲ.

೩೪. ಆಲೆ ಮರೀಯ ಜಮಗಾಟಿಗ: ಇದು ಎತ್ತತೆ ಆರ?
ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಲ ಗಂಡನ ಆಲಿಯೆಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೩೫. ಜಮಗಾಟಿಂ ಅವ್ವಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಪರಿಸುದ್ಡ
ಆತ್ಮ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದರ, ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬವನ ಸತು
ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನ್ಣಾಲಾರ; ಆದದುನೆಂದ ನಿನ್ನೆಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಪರಿಸು
ದ್ದಾದದುನ ದೇವರ ಮಾತೀಂದು ಕೊರಚಿಯಾರ.

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎದಗೇ, ನಿನ್ನ ನಟ್ಟುಗಾತಿ ಎಲೀಸಬೇತೂ

ತನ್ನ ಮುದಿ ಪೆರೆಯದೊ ಬಸುಲಾಗಿ ಗಂಡು ಹೊತ್ತಿದ್ದವ್ವೆ;
ಬರಡೀಂದು ಕೊರಚಿದ ಅವ್ವಗ ಈಗತಾಂ ಆಯಿ ತಿಂಗ್ಲವ;

೩೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ಸಾರೆ ಏಯ ಕಾರಿಯ ಆಲೆ
ಯೂ ಆಗದೆ ಹೋಗ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩೮. ಅದುಗ ಮರೀಯ: ಎದಗೆಲೆ, ನಾಂ ಕರ್ತನ ಗೆಲಸ
ಗಾತಿ, ನಿನ್ನ ಮಾತುನ ಪರಕಾರ ಯೆನಗಾಗಲಿ, ಎಂದ್ಲ. ಆಗ
ಜಮಗಾಲಿಂ ಅವ್ವವ ಬುಟ್ಟೋದಲ.

೩೯. ಆಲೆ ಮರೀಯ ಆ ಜಿನಗ್ಲೋಗೆ ಯ್ಲಿದ್ದು, ತೀವಾ
ರದೊ ಬೆಟ್ಟುನ ಸೀಮೆಗ ಕಡೆದು, ಯೆಹೂದದೊ ಹಟ್ಟ ಒಂದು
ಊರುಗ ಹೋದ್ಲ.

೪೦. ಅವ್ವ ಜಕರೀಯನ ಮನೆಗ್ಲಕ್ಕು, ಎಲೀಸಬೇತುಗ
ಸಲುಮುತ ಮಾಡಿದ್ಲ.

೪೧. ಆಗ ಆದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಎಲೀಸಬೇತು ಮರೀಯನ
ಸಲುಮುತವ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಕೂಸು ಅವ್ವವ ಬಸುಲಿನೊ ಹ್ಲೋಂಗಿತು.

೪೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲೀಸಬೇತು ಪರಿಸುದ್ಲ ಆತ್ಮಾಂದ
ತುಂಬಿದವ್ವ ಆಗಿ, ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ಕೊರಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:
ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೊಗೆ ನೀತಾಂ ಹರಸಿಯುಂಡವ್ವ, ನಿನ್ನ ಬಸುಲಿನ
ಪಲವೂ ಹರಸಿಯುಂಡದ್ದು.

೪೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆನ್ನ ಕರ್ತನವ್ವೆ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದು
ಯೆನಗ ಎತ್ತತೆ ಉಟ್ಟಾತು?

೪೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ, ಎದೆಗೆಲೆ, ನಿನ್ನ ಸಲುಮುತದ ಸದ್ದು
ಯೆನ್ನ ಕಿವಿಗ ಬ್ಲೂವೊನೆ, ಕೂಸು ಯೆನ್ನ ಒಡಲುನೊ ಕುಸಾಲೆ
ಯಾಗಿ ಹ್ಲೋಂಗಿತು.

೪೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಂಬಿದವ್ವ ಬಾಗೆಯಬತ್ತೆ; ಯೇಕಾಂ
ದಲೆ ಕರ್ತಂ ಅವ್ವಗ ಹ್ಲೇಗಿದವೆಗ ಮುಡುವು ಆರ, ಎಂದ್ಲ.

೪೬. ಆಗ ಮರೀಯ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಯೆನ್ನ ಪೆರಣ
ಕರ್ತನ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನ ಮಾಡಿರ;

೪೭. ಯೆನ್ನಾತ್ಮ ಯೆನ್ನ ರಟ್ಟಗನಾದ ದೇವರೊಲಗೆ ಚಚ್ಚೋಚ ಆತು;

೪೮. ಯೇಕಾಂದಲೇ ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾತಿಯ ಬಡತನವ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದನೆ; ಇದುಗಾಗಿ, ಎದಗೇ, ಇಂದುಗೀಚೆ ತಲೆಮೊಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಬಾಗೆಯಬತ್ತೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ.

೪೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸತುಗಾರಂ ಯೆನಗ ದೊಡ್ಡವೆಯ ಮಾಡಿದ್ದನೆ; ಅವಂನಿಸರು ಪರಿಸುದ್ದ ಉಳ್ಳದ್ದು.

೫೦. ಅವನ ಗವ ತಲೆಮೊಲಿ ತಲೆಮೊಲಿಗಟ್ಟ ಅವಂಗೆ ಅಂಜುವವಕರ ಮೇಲೆ ಹಡದೆ.

೫೧. ಅವಂ ತನ್ನ ಬುಜಾಂದ ಬಲ ಮಾಡಿ, ಅವಕರ ಮನ ಸ್ಸುನ ಉನುಪುಂದ ಗರುವೆಗಾಲಿರ ಬೀಲಿಡ್ಡನೆ.

೫೨. ರಾಜರ ಗದ್ದಿಗೇಂದ ಕ್ಕುಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ, ಬಡವರ ಎತ್ತಿ ದ್ಡನೆ.

೫೩. ಹಸಿತವಕರ ಒಳ್ಳೆಯವೇಂದ ತುಂಬಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಗಾಲಿರ ಬೆತ್ತಾಬುಲುವೆ ಕ್ಲೇಗಿಯುಟ್ಟಿದ್ದನೆ.

೫೪. ಅವಂ ನಂಗಳ್ಪಂದಿಯರುಗ ಬಾಚೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಗಿ, ಆಬ್ರ ಹಾಮುಗೂ ಅವನ ಮಕ್ಕಗೂ ಯೇಗ್ಲೇಗ್ಲೂ

೫೫. ಗವವ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಮಾತಿ ಇಸ್ರಯೇ ಲುಗ ಆದರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನೆ, ಎಂದ್ಡ.

೫೬. ಹಿಂದೆ ಮರಿಯ ಸುಮಾರ ಮೂರು ತಿಂಗ್ಲುವ ಅವ್ವವ ಕೋಡ ಇದ್ದು, ತನ್ನ ಮನೆಗ ಮರಿಚಿ ಹೋದ್ಡ.

೫೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲೀಸಬೀತುಗ ಹೆಲಿ ಹೊತ್ತಾದದೆ ಮ್ಮನೆ ಗಂಡ್ಡೆತ್ತ್ಡ.

೫೮. ಆಗೆ ನೆರೆಯವಕರೂ ಅವ್ವವ ನಟ್ಟರೂ ಕರ್ತಂ ಅವ್ವಗ ತನ್ನ ಗವವ ಅಪ್ಪಲಿ ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದು ಕ್ಲೇತು, ಅವ್ವವ ಕೋಡ ಚಚ್ಚೋಚ ಆದರು.

೫೯. ಇನ್ನು ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಎಟ್ಟನೆ ಜಿನದೊ ಅವಕ ಕೂಸ ಜೇಲಿ ಮಾಡೋದುಗ ಬಂದು, ಅದುನಪ್ಪನ ಹೆಸರುಮಾಕೆ ಅದುಗ ಜಕರಿಯಾಂಬ ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದರು.

೬೦. ಆಗ ಅವನವ್ವೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಅತ್ತೆಅಲ್ಲ, ಯೋ ಹಾನಾಂದು ಕೊರಚೋದು, ಎಮ್ಮನೆ,

೬೧. ಅವಕ ಅವ್ವವ ಕೋಡ: ನಿನ್ನ ನಟ್ಟರೊಣಿಗೆ ಈ ಹೆಸ ರೊಂದ ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡವಂ ಒಬ್ಬನಾಲೆಯೂ ಇಲ್ಲೆಂದರು.

೬೨. ಆಲೆ ಅವಂಗೆ ಯೇಯ ಹೆಸರಿಕ್ಕೋದುಗ ಮನಸ್ಸಡ ದೇಂದು ಅವನಪ್ಪಗ ಕೈಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದರು.

೬೩. ಆಗ ಅವಂ ಬ್ಬಾಯದ ಕಲ್ಲ ಕ್ಷೇತುಂಡು, ಅವನ್ಣೆ ಸರು ಯೋಹಾನಂತಾಂದು ಬರೆದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ; ಅದುಗ ಎಲ್ಲಾ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು.

೬೪. ಆಗತಾನೆ ಅವನ ಬೇಯೂ ನಾಲಂಗೆಯೂ ಬುಟ್ಟು, ಅವಂ ದೇವರುಗ ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಮಾತಾಡಿದಂ.

೬೫. ಆಗ ಅವಕರ ನಾಕಾಸು ಒಕ್ಕಲಿಬ್ಬವಕರೆಲ್ಲಾಗ ಅಂಜಿ ಕ್ಕುಟ್ಟಿತು; ಯೆಹೂದದ ಬಿಟ್ಟುನ ಸೀಮೆಗಡೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಾತುಗೊ ಎಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಿತು.

೬೬. ಇನ್ನು ಎವೆಯ ಕ್ಷೇತವಕೆಲ್ಲಾ ತಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಅವೆಯ ಬೀತುಂಡು, ಇತ್ತೆಯಾಲೆ ಈ ಕೂಸು ಎತ್ತವದಾರಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡರು. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ತನ ಕೈ ಅವನ ಕೋಡ ಹಟ್ಟ.

೬೭. ಇನ್ನು ಅವನಪ್ಪಂ ಜಕರಿಯ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾಂದ ತುಂಬಿದವನಾಗಿ ಪ್ರವಾದನೆ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೬೮. ಇಸ್ರಯೇಲುನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತಗ ತೋತ್ರ ಆಗಲಿ.

೬೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಂ ತನ್ನ ಪಜೆಯ ನೋಡ ಬಂದು, ಅದುಗ ಬುಡುಗಡೆ ಉಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಗೆಲಸದವನಾಗಿಬ್ಬ ದಾ ವೀದನ ಮನೆಯೊ ನಂಗಗ ರಟ್ಟಣೆಯ ಕೊಂಬ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದನೆ.

೨೦. ಪೂರ್ವಾಂದ ಇದ್ದ ತನ್ನ ಪರಿಸುದ್ದ ಪ್ರವಾದಿಗೊಂದಿವ
ಬೇರೆಯೆಂದ ತಾಂ ಮಾತಾಡಿದ್ವಿಂಗೆ,

೨೧. ನಂಗ ಬೈರಗಾಡಿರೊಂದವೂ ನಂಗ್ಗುವ ಹಗೆ ಮಾಡು
ವವಕೆಲ್ಲಾ ಕೈಯಿಂದವೂ ನಂಗ್ಗುವ ತಪ್ಪಿಸಿ,

೨೨. ನಂಗ ಅಪ್ಪಂದಿಯರುಗ ಗವ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪರಿಸುದ್ದ
ಕರಹಾರವವೂ

೨೩. ನಂಗಪ್ಪಲ ಆಬ್ರಹಾಮುಗ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯವವೂ ಗೇಪ
ಮಾಡಿಯುಂಡು,

೨೪. ನಂಗ ಅಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಂಗ ಹಗೆಗಾಡಿರ ಕೈಯಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಯುಂಡವಕರಾಗಿ,

೨೫. ಸುದ್ದದೊವೂ ನೀತಿಯೊವೂ ನಂಗ ಬದುಕುವ ಜಿನ
ಎಲ್ಲಾ ಅವನ ಮುಂದಾಡು ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗೆ,
ನಂಗದ ದಾಯ ಮಾಡಿದ್ದನೆ.

೨೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಮಗುವೇ! ನೀ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬ
ವನ ಪ್ರವಾದೀಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡರೆ.

೨೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಅವನ ದಾರಿಗೊಂದಿವ ತಯಾರ
ಮಾಡೋದುಗೂ ಅವನ ಪಜೆಗ ನಂಗ ದೇವರ ಗವದ ಕರ್ಪುಕತ್ತ
ಲೊಂದಾಪ ಅವಕರ ಪಾಪಪರಿಹಾರದೊ ರಟ್ಟಣೆಯ ಅಲಿಂಕೆಯ
ಕೊಡೋದುಗೂ ಕರ್ತನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಹೋಪೆ.

೨೮. ಕ್ಷತ್ತಲೆಯೊವೂ ಸಾವುನ ನ್ನಾಲುನೊವೂ ಕುಳಿದೊಂದ
ವಕಗ ಬ್ಬೀಗಿ, ನಂಗ ಕಾಲುಗೊಂದಿವ ಸಮಾದಾನದ ದಾರಿಯೊ ನೆಟ್ಟಿ
ನ ನಡೆಸೋದುಗ

೨೯. ನಂಗ ದೇವರ ಈ ಗವದೊ ಮೇಲಾಂದಾಪ ಬ್ಬಾಗು
ನಂಗ್ಗುವ ನೋಡ ಬಂದ, ಎನ್ನಲ.

೩೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕೂಸು ದೊಡ್ಡಿ, ಆತ್ಮದೊ ಸತು ಆಗಿ,
ಇಸ್ರಯೇಲುಗ ತನ್ನ ತೋಲುವ ಜಿನಗಟ್ಟ ಕಾಡುನೊ ಇದ್ದ.

೨. ಸಂದಿ.

೧. ಆ ಜಿನಗ್ಲೋಗೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿ ಗ್ಲೋಯೆಕ್ಕ ಬರೆಸಿಯುಂಬದೂಂದು, ಕೈಸರ ಔಗುಸ್ತಾಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಬಂದ.

೨. ಕುರೇನಿಯು ಸುರೈಗ ಆಂಬವ ಆಗಿಬ್ಬನೆ, ಈ ಮೊದ ಲನೇ ಕುಡಿಗ್ಲೋಯೆಕ್ಕ ಆತು.

೩. ಎಲ್ಲಾ ಕುಡಿಗ್ಲೋಯೆಕ್ಕ ಬರೆಸಿಯುಂಬದುಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತನ್ನ ತನ್ನ ಊರುಗ ಹೋದ.

೪. ಆಗ ಯೋಸೇವೂ, ತಾಂ ದಾವೀದನ ಮನೆಯವನೂ ಕುಡುಂಬುನವನೂ ಆದದುನೆಂದ, ತನಗ ಕ್ಲೇತ್ತಿದ್ದ ಬಸುಲಿಗಿದ್ದ ಹೆಂಡ್ರು ಮರಿಯನ ಕೋಡ ಬರೆಸಿಯುಂಬದುಗ,

೫. ಗಲಿಲಾಯದ ನಜರೇತು ಊರೂಂದ ಯೆಹೂದದೊ ಹಡುವ ಬೆತ್ತೆಹೇಮೆಂಬ ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣಗ ಯೇರಿ ಹೋದ.

೬. ಆಗ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಮೆಯದೊ ಅವ್ವ ಹೆಡ್ಡೊದುಗ ಜಿನ ತುಂಬಿತು.

೭. ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ತಲೆಮಗನ ಹೆತ್ತು, ಅವನ ಪಟ್ಟುನೊ ಸುತ್ತಿ, ಸತ್ರೆಯೊ ತಂಗಗ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ ದೋಣಿಯೊ ಹಡಿಸಿದ್ದ.

೮. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಸೀಮೆಯೊ ಕುಲಿಗಾರರು ಇರ್ಪು ನೊ ಹೊಲದೊ ಇದ್ದು, ತಂಗ ಹಿಂಡ ಕಾವಲು ಕಾತೂಂಡಿದ್ದರು.

೯. ಆಗ ಎದಗೇ, ಕರ್ತನ ಜಮಗಾಲಿಂ ಅವಕರ ಸಾರೆ ನಿದ್ದಲ; ಕರ್ತನ ಮಯಿಮೆ ಅವಕ ಸುತ್ತೂ ಹೊಯಿದ; ಅವಕ ಅಪ್ಪಲಿ ಅಂಜಿಕೆ ಹಿಡಿತು ಅಂಜಿದರು.

೧೦. ಆಗ ಜಮಗಾಲಿಂ ಅವಕಗ: ಅಂಜ ಬೇಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಎದಗೇ, ಎಲ್ಲಾ ಜನಗ ಹಡುವ ಬಲೂ ಚಚ್ಚೋಚವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಸಾಲಿನೆ.

೧೧. ಏನಾಂದಲೆ ನಿಂಗಗ ಇಂದು ಕರ್ತಾಗಿಬ್ಬ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂಬ ರಟ್ಟಕಲ ದಾವೀದನ ಪಟ್ಟಣದೊ ಹುಟ್ಟಿದನೆ.

೧೨. ಇದುತಾಂ ನಿಂಗಗ ಗುಲಿತು: ಕೂಸ ಪಟ್ಟುನೊ ಸುತ್ತಿ, ದೋಣಿಯೊ ಹಡಿಸಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡೊಂಡಾಪಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೩. ಆಗತಾನೆ ಮೇಲ್ಲೋಕದ ದಂಡುನ ಗುವು ಆ ಜಮ ಗಾಲಿನ ಕೋಡ ಇದ್ದು, ದೇವರ ಹೊಗ್ಗುಯಿ,

೧೪. ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಾದ ಎಡೆಯೊ ದೇವರುಗ ಮಯಿಮೆ, ಬೂಮಿಯೊದಗ ಸಮಾದಾನ, ಮನಿಚರೊಣಿಗೆ ದಾಯ! ಎಂದರು.

೧೫. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಜಮಗಾಲಿರು ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು, ಮೇಲ್ಲೋಕಗ ಹೋದದೆಮ್ಮನೆ, ಕುಲಿಕಾಪ ಆ ಮನಿಚರು ಒಬ್ಬಗೊಬ್ಬ: ನಂಗ ಬೆತ್ತೆಹೇಮುಗಟ್ಟ ಹೋಗಿ, ಕರ್ತಲ ನಂಗಗ ಆಪಿಸಿದ, ನಡೆದ ಈ ಕಾರಿಯವ ನೋಡೋಲ ಎಂದ್ಲೇಗಿ,

೧೬. ಬೇಗನ ಬಂದು, ಮರೀಯನವೊ ಯೋಸೇಪನವೊ ದೋಣಿಯೊ ಹಡಿಸಿಬ್ಬ ಕೂಸವೊ ಕಂಡರು.

೧೭. ಕಂಡದೆಮ್ಮನೆ ಈ ಕೂಸ ಕುರಿತು ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತ ಅಪಿಂಕೆ ಮಾಡಿದರು.

೧೮. ಆಗ ಕ್ಲೇತವಕೆಲ್ಲ, ಕುಲಿಗಾರರು ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ದುಗಾಗಿ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು.

೧೯. ಆಲೆ ಮರೀಯ ಈ ಮಾತೆಲ್ಲವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸುನೊ ಉನಿಚು ಬೀತೊಂಡ್ಲ.

೨೦. ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ಲೆಂಗೆ ಕುಲಿಗಾರರು ಕ್ಲೇತು ನೋಡಿ ದದೆಲ್ಲಾದುಗಾಗಿ ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಹೊಗ್ಗುಯಿ, ತಿರಿಗಿದರು.

೨೧. ಇನ್ನು ಕೂಸುಗ ಚೇಲಿ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗೆ ಎಟ್ಟು ಜಿನ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅದುನ ಬಸುಲಿಾಪನೆ ಮುಂದೆ ಜಮಗಾಲಿಂ ಇಕ್ಕಿದ ಯೇಸೂಂಬ ಹೆಸರ ಅದುಗ ಇಕ್ಕಿದರು.

೨೨. ಮೋಸೆಯ ನಾಯಪರಮಾಣದ ಪರಕಾರ ಅವಕರ ಸುದ್ದ ಆಪ ಜಿನಗೊ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ,

೨೩. ತಲೆವುನೊ ಗಬ್ಬು ತಲಿವ ಒಂದೊಂದು ಗಂಡುಕೂ
ಸು ಕರ್ತಗ ಪರಿಸುದ್ದಾಂದು ಕೊರಚೊಡು ಎಂಬದಾಗಿ ಕರ್ತನ
ನಾಯಪರಮಾಣದೊ ಬರೆದ್ದಡುವ ಹೆಗೆ,

೨೪. ಅವನ ಕರ್ತಗ ಒಪ್ಪಿಸೋದುಗೂ, ಕರ್ತನ ನಾಯಪರ
ಮಾಣದೊ ಹ್ಲೇಗಿಹಡುವ ಹೆಗೆ, ಚೋಲಿ ಒಂದು ಜೋಡಾ
ಲೆಯೂ, ಎರಡು ಮಾಂಡ ಚೋಲಿಮಲಿಯಾಲೆಯೂ, ಹಲಿ
ಯಾಗಿ ಕೊಡೋದುಗೂ, ಅವನ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೆತ್ತಿ
ಯುಂಡ್ಲೊದರು.

೨೫. ಆಗ ಎದಗೇ, ಸಿಮಯೋನಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ
ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಇದ್ದಲ; ಆ ಮನಿಚಲ ನೀತಿಯೂ ಬಾರ್ತವೂ
ಉಳ್ಳವಲ ಆಗಿದ್ದು, ಇಸ್ರಯೇಲನ ಆದರಣೆಯ ಕಾತೂಂಡಿದ್ದಲ;
ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮವೂ ಅವನೊದಗ್ಗಟ್ಟ.

೨೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನಗ, ತಾಲ ಕರ್ತನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೋ
ಡೋದುಗ ಮುಂದೆ ಸಾವ ಕ್ಷಾಂಬದಿಲ್ಲೆಂದು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾಂದ
ದೇವರ ಉತ್ತರ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ.

೨೭. ಎವಲ ಆತ್ಮಾಂದ ಗುಡಿಗ ಬನ್ನಲ. ಕೂಸಾಗಿಬ್ಬ ಯೇಸು
ವ ಕುರಿತು ನಾಯಪರಮಾಣದ ಮರವಾದಿಯ ಪರಕಾರ ಮಾ
ಡೋದುಗ ಅವ್ವೆ ಅಪ್ಪಲ ಅವನ ಟ್ಟಗೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ,

೨೮. ಎವಲ ಅವನ ತನ್ನ ಕೈಯೊ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ದೇವರ
ಕೊಂಡಾಡಿ, ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೇನಾಂದಲೆ:

೨೯. ಒಡೆಯಾ! ಈಗ ನಿನ್ನ ಮಾತುನ ಪರಕಾರ ನಿನ್ನ ಬೇವಿ
ತಿಗಾರನ ಸಮಾದಾನದೊ ಕ್ಲೇಗಿಬುಟ್ಟರೆ;

೩೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅಜ್ಜಾನಿಗ್ಲೊಗ ಹೊಯೆವ ಬ್ಲಿಚ
ಲಾಗಿಯೂ

೩೧. ನಿನ್ನ ಪಜೆಯಾಗಿಬ್ಬ ಇಸ್ರಯೇಲನ ಮಯಿಮೆಯಾ
ಗಿಯೂ

೩೨. ನೀ ಎಲ್ಲಾ ಪಜಿಯ ಮೊಗಮುಂದಾಡು ತಯಾರ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ರಟ್ಟಣಿಯ ಯೆನ್ನ ಕಂಣು ಕಂಡಡದೆ ಎನ್ನಲ.

೩೩. ಯೋಸೇಪನೂ ಅವನವೈಯೂ ಅವನ ಕುರಿತು ಹ್ಲೇಗಿದವೆಗ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

೩೪. ಆಗ ಸಿಮೆಯೋನೂ ಅವಕರ ಹರಸಿ, ಅವನವೈ ಮರೀಯಗ: ಎದಗೇ, ಎವಲ ಇಸ್ರಯೇಲುನೊ ಅನೇಕ ಜನದ ಬ್ಲೂಗಡೆಗೂ ಯ್ಹೇಗಡೆಗೂ ಇದುರುನುಡಿವ ಗುರುತಾಗಿಯೂ ಬೀತವಲ ಆಗಿದ್ದನೆ.

೩೫. ಆಲೆ ಅನೇಕ ಜನದ ಮನಸ್ಸನ ಉನುಪ್ಪುಗ್ಲೊ ಕಾಣಬಪ್ಪ ಹೆಂಗಿ, ನಿನ್ನ ಪೆರಣವ ಕತ್ತಿ ಇಲೊದು ಬುಟ್ಟರ, ಎನ್ನಲ.

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಸೇರ ಕೊಲದ ಪನುವೇಲುನ ಹೆಣು ಪ್ರವಾದಿಗಾತಿ ಅನ್ನ ಎಂಬವ್ವ ಇದ್ದ.

೩೭. ಎವ್ವ ಕನ್ನೆಹೆಣಾದ ಹಿಂದೆ ಫಲಿ ಬರಿಚ ಗಂಡನ ಕೋಡ ಬದಿಕಿ, ಬಲು ಜಿನ ಸಮೆದವ್ವಾಗಿ, ಸುಮಾರ ಎಂಬತ್ತನಾಕು ಬರಿಚದ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಆಗಿದ್ದ. ಉಪಾಸದೊವೊ ಹರಕೆಯೊವೊ ಇರೂಹಗಲೂ ಫೂಜಿಯ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಗುಡಿಯ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆಯದೆ ಇದ್ದ.

೩೮. ಎವ್ವ ಅದೇ ಗ್ಲೊಯೊ ಸಾರೆ ನಿದ್ಡು, ಕರ್ತಗ ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ಯೆರೂಸಲೇಮನೊ ಬುಡುಗಡೆಯ ಇದುರು ನೋಡುವವಕೆಲ್ಲಾಗ ಅವನ ಕುರಿತು ಹ್ಲೇಗಿದ್ದ.

೩೯. ಅವಕ ಕರ್ತನ ನಾಯಪರಮಾಣದ ಪರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ತೀರಿಸಿದೆಮ್ಮನೆ, ಗಲಿಲಾಯದೊ ಹಡುವ ತಂಗ ಊರು ನಜರೇತುಗ ಮರಿಚಿ ಹೋದರು.

೪೦. ಆಲೆ ಕೂಸು ದೊಡ್ಡಿ, ಗೇನ ತುಂಬಿ, ಆತ್ಮದೊ ಸತು ಆತು; ಇನ್ನು ದೇವರ ದಾಯ ಅದುನ ಮೇಲೆ ಹಟ್ಟ.

೪೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನವ್ವೆ ಅಪ್ಪಲ ಬರಿಚ ಬರಿಚಗ ಪಸ್ಸಾ ಹಬ್ಬದೊ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೋಗಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೪೧. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ, ಅವಲ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚದವನಾಗಿ ಬ್ಬನೆ, ಅವಕ ಹಬ್ಬದ ನಡವ್ವಯಿತದ ಪರಕಾರ ಯೆರೂಸಲೇ ಮುಗ ಯೇರಿಹೋಗಿ,

೪೨. ಜಿನ ಕ್ಲೈತು, ಮರಿಚಿ ಹೋಪನೆ, ಕುನ್ನವನಾಗಿದ್ದ ಯೇಸು ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಇದ್ದೂಣ. ಯೋಸೇಪನೂ ಅವಲ ನವ್ವೆಯೂ ಅದುನ ಅಲಿಯದ್ದೊದರು.

೪೩. ಅವಲ ಪಯಣದವಕರ ಗುಪ್ಪನೊ ಇದ್ದನೆಂದು ನೆನೆ ತೂಂಡು, ಒಂದು ಜಿನದ ಪಯಣ ಹೋಗಿ, ನಟ್ಟರೊಕ್ಕೇಗಿಯೂ ಅಲಿಯೊಗದವಕರೊಕ್ಕೇಗಿಯೂ ಅವಲನ ಅರಸಿ,

೪೪. ಅವಲನ ಕಾಣದೆ, ಅರಸಿಯುಂಡೇ, ಯೆರೂಸಲೇಮು ಗ ಮರಿಚಿ ಬಂದರು.

೪೫. ಮೂರು ಜಿನ ಆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಗುಡಿಯೊ ಗುರು ಗ್ತುವ ನಡುವೆ ಕುಳಿದೂಂಡು, ಅವಕರ ಓರುಟೂಂಡು, ಅವಕರ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತೂಂಡು ಇಬ್ಬದುನ ಕಂಡೂಂಡರು.

೪೬. ಅವಲನ ಓರುಡುವವಕೆಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಅವಲ ನುತ್ತರಗೂ ಬೈಪ್ಪಾದರು.

೪೭. ಅವಕ ಅವಲನ ನೋಡಿ, ಅದಿಸೆಯ ಆದರು. ಅವಲನವ್ವೆ ಅವಲಗ: ಮಗನೇ! ಯೆಂಗಗ ಯೇಕಿತ್ತೆ ಮಾಡಿದೆ? ಎದಗೇ, ನಿನೆ ಪ್ಪನೂ ನಾನೂ ಸಕ್ಕಟ ಪಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಅರಸಿದೆಯೋಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೮. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಂಗಿನ್ನ ಅರಸಿದ್ವೇಕ? ನಾಲ ಯೆನ್ನಪ್ಪ ನದುನೊ ಇಬ್ಬದುಂದು ನಿಂಗ ಅಲಿಯಿರಾ? ಎನ್ನಲ.

೪೯. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಲ ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತ ಅಲಿಯದ ಇಲೆ.

೫೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಕೋಡ ಕ್ಲಗಿ, ನಜರೇತುಗ ಹೋಗಿ, ಅವಕಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದಲ. ಅವಲನವ್ವೆ ಈ ಮಾತುಗ್ಗೊ ಎಲ್ಲವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸುನೊ ಬೀತೂಂಡ್ಲ.

೫೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೇಸು ಗೇನದೊವೂ ಉದ್ದದೊವೂ ದೇವರ ಸಾರೆಯೂ ಮನಿಚರ ಸಾರೆಯೂ ಗವದೊವೂ ಹೆಚ್ಚಿದಲ.

೩. ಸಂಧಿ.

೧. ತಿಬೇರಿಯ ಕೈಸರಲ ಆಂಡ ಹದಿನೀದನೇ ಬರಿಚದೊ, ಯೆಹೂದದೊ ಪೊಂತಿ ಪಿಲಾತು ಅದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಹೆರೋದಲ ಗಲಿಲಾಯಗ ಚತುರದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಅವಲನ ತಮ್ಮ ಪಿಲಿಪ್ಪಲ ಇತುರಾಯ ತ್ರಕೊನಿತಿ ಸೀಮೆಗ್ಗೋಗ ಚತುರದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು, ಲುಸನ್ಯ ಅಬಿಲೇನಗ ಚತುರದಿಪತಿ ಆಗಿದ್ದು,

೨. ಅನ್ನನೂ ಕಾಯಪನೂ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದೊ, ದೇವರ ಮಾತು ಕಾಡುನೊ ಜಕರೀಯನ ಮಾತಿ ಯೋಹಾನಗ ಉಟ್ಟಾತು.

೩. ಆಗ ಅವಲ ಯೋರ್ದಾನುಗ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ದೇಚ ಎಲ್ಲಾಗ ಬಂದು, ಪಾಪಪರಿಹಾರಗಾಗಿ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸುನ ಸ್ನಾನವ ಸಾಠಿಯುಂಡು,

೪. ಯೆಸಾಯಲ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತುಗ್ಗುವ ಪಸ್ತುಕದೊ ಬರೆದ್ದಟ್ಟ ಹೆಂಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕರ್ತನ ಮಾರ್ಗವ ಸರಾಂಗ ಮಾಡಿವಿ, ಅವಲನ ದಾರಿಗ್ಗೊವ ನೆಟ್ಟಿನ ಮಾಡಿವಿ! ಎಂದೂ;

೫. ತ್ಲಗ್ಗಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಿರ, ಬೆಟ್ಟುದಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತ್ಲಗ್ಗಿರ, ಗೊಕ್ಕಾ ದವೆ ನೆಟ್ಟಿನ ಆರೊ, ಮೊರಟು ದಾರಿಗ್ಗೊ ನುಣನ ಆರೊ, ಎಂದೂ;

೬. ಮಾಲಕಿಚ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಬುಡುಗಡೆಯ ನೋಡಿರೊ, ಎಂದೂ ಕಾಡುನೊ ಕೊರಚುವವನ ಸದ್ದು ಉಟ್ಟುಂಬ.

೭. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ ಅವಲ, ತನ್ನೆಂದ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದೋದುಗ ಕಡೆದು ಬಪ್ಪ ಪಜೆಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಸರ್ಪದ ಕೊಲದ

ವಕರೇ! ಬಪ್ಪ ಕೋಪಗ ತಪ್ಪಿಸಿಯೊಂಬದುಗ ನಿಂಗಗ ತೋಲಿ ತಂದದಾರ?

೮. ಇತ್ತೆ ಆದೆಗ ಹೊಸ ಮನಸ್ಸುಗ ತಕ್ಕದ ಪಲವ ತಾರಿವಿ. ಆಬ್ರಹಾಮತಾಂ ಯೆಂಗಗ ಅವಾಂದು ನಿಂಗೋಗೆ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಡ ಬೇಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೇ ಈ ಕಲ್ಲೊಂದ ದೇವರು ಆಬ್ರಹಾಮುಗ ಮಕ್ಕುವ ಎತ್ತ ಸತುಲುಳ್ಳವಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಮೊರಗೊವ ಮೇಡುಗ ಕೊಡಲಿ ಇಕ್ಕಿ ಹಡದೆ; ಆದದುನೆಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಲವ ಕೊಡದ ಮೊರ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಕಿಚ್ಚುಗ ಹಾಕೋದುಗಾರ, ಎನ್ನಲ.

೧೦. ಅದುಗ ಜನಗುವ್ವ ಅವನ ಸಾರೆ: ಅತ್ತೆ ಆಲೆ, ಯೆಂಗ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಲ ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು:

೧೧. ಎರಡು ಚೀಲೆ, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಎರಡು ಕುಪ್ಪಚ ಹಡುವ ವಲ ಇಲ್ಲದವಗ ಕೊಡಲಿ; ಬೈಯ ಅನ್ನ ಹಡುವವಲ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೧೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಸುಕ್ಕದವಕರೂ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದೋದುಗ ಬಂದು: ಗುರುವೇ, ಯೆಂಗ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೧೩. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಂಗಗ ಕೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟಲೆಯ ಮಾರಿ, ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಯುಳ್ಳ ಬೇಡ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ದಂಡುನವಕರೂ: ಯೆಂಗೂ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಕಗ: ಏಯವನಆಲೆಯೂ ಜುಲುಮೆ ಮಾಡದೆ, ಚಾಡಿ ಹ್ಲೇಗದೆ, ನಿಂಗ ಸಂಬ್ಬುವ ಸಾಕೊಂದಿರಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಆಲೆ ಎವಲತಾಂ ಕ್ರಿಸ್ತಲ ಆಗಿದ್ದನೆಯೋ? ಎಂದು ಜನ ಕಾತೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ತಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಯೋಹಾನನ ಕುರಿತು ಇತ್ತೆ ಉನಿಚೂಮನೆ,

೧೬. ಯೋಹಾನಲ ಎಲ್ಲಾಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಹ್ಲೇಗಿದದೇ

ನಾಂದಲೆ: ನಾಂ ನಿಂಗಗ ನೀರೂಂದ ಸ್ನಾನ ತನ್ನನೆ; ಆಲೆ ಯೆನ್ನೆಂದ ಸತುಗಾರಂ ಬನ್ನನಲ; ಅವಲನ ಕೆರವುನ ಬಾಡಿ ಬುಡೋದುಗ ನಾಂ ತಕ್ಕದವನಲ್ಲ; ಅವಲ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾಂದವೂ ಕಿಚ್ಚೊಂದವೂ ನಿಂಗಗ ಸ್ನಾನ ತನ್ನನಲ.

೧೭. ಅವಲನ ಗೂಡು ಅವಲನ ಕೈಯೊ ಹಡದೆ; ತನ್ನ ಕ್ಲಾವ ಬ್ಬಾಕಿ, ಗೋದುಂಬೆಯ ತನ್ನ ಕ್ಲೆಂಜಲುಗ ಸೇತಿನಲ; ಆಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಆಲಿದ ಕಿಚ್ಚುನೊ ಸುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಮಾತೂಂದ ಅವಲ ಬುದ್ದಿ ಹ್ಲೇಗಿ, ಜನಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಳಿದಲ.

೧೯. ಆಲೆ ಚತುರದಿಪತಿ ಹೆರೋದಲ ತನ್ನ ತಮ್ಮಲ ಪಿಲಿಪ್ಪ ನ್ಡೆಂಡ್ರು ಹೆರೋದಿಯನ ಕುರಿತೂ ಹೆರೋದಲ ಮಾಡಿದ ಕೆಟ್ಟ ಕರುಮ ಎಲ್ಲಾವ ಕುರಿತೂ ಯೋಹಾನ್ಲ ಅವಲನ ಕಂಡಿಸೋನೆ,

೨೦. ಎವಲ ಎಲ್ಲಾಗ ಇದುನವೂ ಸೇತಿ, ಯೋಹಾನ್ಲನ ಸೆಲಿತಿ ಮನೆಯೊ ಮುಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಲ.

೨೧. ಆಲೆ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದುವನೆ, ಏನ ಆತೂಂದಲೆ: ಯೇಸು ಕೂಡಾ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ, ಜಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಿ ಬ್ಬನೆ, ಬಾನು ತಲಿಲೆದ.

೨೨. ಆಗ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಜೋಲಿತಿಮಾಕೆ ಉರುಪಾಗಿ ಅವಲ ನ ಮೇಲೆ ಕ್ಲಗಿತು. ಇನ್ನು, ನೀ ಯೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿ, ನಿನಗ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಆಗಿದ್ದೆಲ, ಎಂದ್ಲೆಗುವ ಸದ್ದು ಬಾನೂಂದ ಉಟ್ಟಾತು.

೨೩. ಯೇಸು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಕೊಡೋದುಗ ಹೊರವ ಡೋನೆ ಸುಮಾರ ಮೂವತ್ತು ಬರಿಚ ಪೆರೆಯದವಲ ಆಗಿದ್ದಲ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತೀಂದು ಎನ್ನಿಸಿ ಉಂಡಿದ್ದ ಹೆಂಗಿದ್ದಲ. ಎವಲ ಯೇಲಿಯ ಮಾತಿ;

೨೪. ಎವಲ ಮತ್ತಾತನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಲೇವಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮೆಲ್ಕಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯನ್ನಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತಿ;

೨೫. ಎವಲ ಮತ್ತತೀಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅಮೋಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಹೂಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಸ್ಲಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಗ್ಗಾಯನ ಮಾತಿ;

೨೬. ಎವಲ ಮಾತನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮತ್ತತೀಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸೇಮೆಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೂದನ ಮಾತಿ;

೨೭. ಎವಲ ಯೋಹಾನ್‌ನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ರೇಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಜೆರುಬಾಬೆಲನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸಲತಿಯೇಲನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನೇರಿಯ ಮಾತಿ;

೨೮. ಎವಲ ಮೆಲ್ಕಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅದ್ವಿಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಕೊಸಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಲ್ಮೊದಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಏರನ ಮಾತಿ;

೨೯. ಎವಲ ಯೋಸೇಯ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಲಿಯೇಸರನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋರೀಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮತ್ತಾತನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಲೇವಿಯ ಮಾತಿ;

೩೦. ಎವಲ ಸಿಮಿಯೋನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೂದನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋಸೇಪನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೋನ್‌ನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಲ್ಯಾಕೀಮನ ಮಾತಿ;

೩೧. ಎವಲ ಮೆಲೆಯಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮಯಿನಾನ್‌ನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮತ್ತತಾನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಾತಾನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ದಾವೀದನ ಮಾತಿ;

೩೨. ಎವಲ ಇಸಾಯನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಓಬೆದನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಬೋವಜನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸಲ್ಮೋನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನಹಸ್ಸೋನನ ಮಾತಿ;

೩೩. ಎವಲ ಅಮಿನದಾಬನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅರಾಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಎಸ್ತ್ರೀಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಪಾರಿಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯೂದನ ಮಾತಿ;

೩೪. ಎವಲ ಯಾಕೋಬನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಇಸಾಕನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಆಬ್ರಹಾಮುನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ತೇರನ ಮಾತಿ; ಎವಲ
ನಹೋರನ ಮಾತಿ;

೩೫. ಎವಲ ಸೆರೂಗನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ರಗಾವನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಪೇಲೆಗನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಏಬೆರನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸಾಲನ
ಮಾತಿ;

೩೬. ಎವಲ ಕಯಿನಾನನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಅರ್ಪಕ್ಕಾದನ
ಮಾತಿ; ಎವಲ ಷೇಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ನೋಹನ ಮಾತಿ; ಎವಲ
ಲಾಮೆಕನ ಮಾತಿ;

೩೭. ಎವಲ ಮೆತೂಸಲನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಹನೋಕನ
ಮಾತಿ; ಎವಲ ಯಾರೆದನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಮಾಲಿಲೆಲನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಕಯಿನಾನನ ಮಾತಿ;

೩೮. ಎವಲ ಎನೋಸನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ಸೇತನ ಮಾತಿ;
ಎವಲ ಆದಮನ ಮಾತಿ; ಎವಲ ದೇವರೊಂದ ಉಟ್ಟಾದವಲ.

೪. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಾದ ತುಂಬಿ, ಯೊರ್ಡಾ
ನೊಂದ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಅವನ ಕಾಡುಗ ಹೊ
ತ್ತುಂಡ್ಲೊದದೆಮ್ಮನೆ,

೨. ನಾಲತ್ತು ಜಿನ ಪಿಚಾಚೀಂದ ಅವಲಗ ಸೋದನೆ ಆತು.
ಆ ಜಿನಗೊಲೆಗೆ ಅವಲ ಏನೂ ತಿಂಬಿಲೆ; ಅವೆ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ
ಅವಲಗ ಹಸಿತ.

೩. ಆಗ. ಪಿಚಾಚಿ ಅವನ ಕೋಡ: ನೀ ದೇವರ ಮಾತಿ
ನಾಲೆ, ಈ ಕಲ್ಲುಗ ದೊಟ್ಟೆ ಆಪದೊಂದು ಹ್ಲೇಗು, ಎಮ್ಮನೆ,

೪. ಯೇಸು ಅವಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದೊಟ್ಟೆಂದ ಮಾತ್ರ
ಅಲ್ಲ, ದೇವರ ಏಯದೊಂದು ಮಾತೊಂದವೂ ಮನಿಚು ಬದಿಕೆ
ನಾಂದು ಬರೆದ್ಲಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೫. ಹಿಂದೆ ಪಿಚಾಚಿ ಅವನ ಉದ್ದ ಬೆಟ್ಟುಗ ಕೂಟಿಯುಂ
ಡ್ಲೋಗಿ, ಚೆನೆ ಹೊತ್ತುಗ ಲೋಕದ ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲವ ಅವಂಗ
ತೋಲಿದು;

೬. ಇನ್ನು ಪಿಚಾಚಿ ಅವಂಗ: ಈ ಅದಿಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ
ಅವೆಯ ಮಯಿಮೆಯವೂ ನಿನಗ ತನ್ನನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು
ಯೆನಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಡದೆ. ಯೆನಗ ಮನಸ್ವಟ್ಟವಗವೇ ಅದುನ
ಕೊಟ್ಟನೆ.

೭. ಆದದುನೆಂದ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಅಡ್ಡಬ್ಬುದ್ದಲೆ,
ಎಲ್ಲಾವೂ ನಿನ್ನದಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಎಮ್ಮನೆ,

೮. ಯೇಸು ಅವಂಗ ಉತ್ತರಾಗಿ: ಸೈತಾನಾ, ಯೆಂನಿಂದಾಡು
ಹೋಗು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತಗ ಅಡ್ಡಬ್ಬುದ್ದು,
ಅವಂಗ ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಯ ಮಾಡೋದೊಂದು ಬರೆದ್ದಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಇನ್ನು ಅವನ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಕೂಟಿಯುಂಡ್ಲೋ
ಗಿ, ಅವನ ಗುಡಿಯ ಮುಡಿ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವಂಗ: ನೀ ದೇವರ
ಮಾತಿನಾಲೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಕ್ಷೀಯೆ ಹಾರು;

೧೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನ್ನ ಕಾಪ ಹೆಂಗೆ, ಅವಲ ನಿನ್ನ ಕುರಿತು
ತನ್ನ ಜಮಗಾಡಿರುಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿನಾಂದೂ

೧೧. ನೀ ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಕಲ್ಲುಗ ತಟ್ಟಿಸದ್ದೆಂಗೆ, ಅವಕ ಕೈ
ಯ್ಲೋಗೆ ನಿನ್ನ ಎತ್ತಿಯಾಡಿಸಾಂದೂ ಬರೆದ್ದಡದೆ, ಎನ್ನ.

೧೨. ಯೇಸು ಅವಂಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ
ಕರ್ತನ ಸೋದಿಸ ಬೇಡಾಂದು, ಹ್ಲೇಗಿಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಪಿಚಾಚಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೋದನೆಯ ತೀರಿಸಿ, ಜೋಚಿ ಕಾಲ
ಅವನ ಬುಟ್ಟು ಹೋದಲ.

೧೪. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಆತ್ಮದ ಸತೊಂದ ಗಲಿಲಾಯಗ ಮರಿಚಿ
ಹೋದಲ. ಆಗ ಅವನ ಸುದ್ದಿ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ದೇಜ ಎಲ್ಲಾಗ
ಹಬ್ಬಿತು.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ, ಅವಕರ ಸಬೆಮನೆಬ್ಬಾಯಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋಧನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಎಲ್ಲಾಂದ ಮಯಿಮೆ ಹೊಂದಿದಲ.

೧೬. ಅವಲ ತಾಲ ದೊಡ್ಡಿದ ನಜರೇತುಗ ಬಂದು, ತನಗ ವ್ವಾಕ ಹಟ್ಟಹೆಗೆ ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಸಬೆಮನೆಗ ಹುಕ್ಕು, ಓದು ವದುಗ ಯೆದ್ದಲ.

೧೭. ಆಗ ಯೆಸಾಯಲ ಪ್ರವಾದಿಯ ಪಸ್ತುಕವ ಅವಲಗ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಲ ಪಸ್ತುಕವ ತಲೊದದೆಮನೆ:

೧೮. ಕರ್ತನ ಆತ್ಮ ಯೆನ್ನೊದಗ್ಗಡದೆ; ಆದದುನೆಂದ ಬಡವ ರುಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲೊಡುಗ ಯೆನ್ನ ಪಟ್ಟಗ್ಗಾಕಿದ್ದನೆ.

೧೯. ಮನಸ್ಸು ನ್ಲೆಗ್ಗಿದವಕರ ಓನೆ ಮಾಡೋಡುಗೂ, ಸೆಲೊ ಯವಕಗ ಬುಡುಗಡೆಯವೂ ಕುರುಡರುಗ ನೋಟವವೂ ಸಾಲೊಡು ಗೂ, ಸರೀರಾತ್ಮದೊ ನಸಿಂಗಿದವಕರ ಬುಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಲೇಗೊಡುಗೂ, ಕರ್ತನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಬರಿಚವ ಸಾಲೊಡುಗೂ, ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದ್ದನೆಂದು, ಬರೆದ್ದಡುವ ಎಡೆಯ ಕಂಡೂಣ.

೨೦. ಆಗ ಅವಲ ಪಸ್ತುಕವ ಮುಚ್ಚಿ, ಗೆಲಸದವಗ ಕೊಟ್ಟು, ಕುಳಿದೂಮನೆ, ಸಬೆಮನೆಯೊ ಇಬ್ಬವಕರ ಕಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಹಟ್ಟ.

೨೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಕೋಡ: ಇಂದು ದೇವರ ಈ ವಾಕು ನಿಗ ಕಿವಿಗ್ಗೊಗೆ ಈಡೇರಿತೂಂದು ಹ್ಲೇಗೊಡುಗ ತೊ ಡಂಗಿದಲ.

೨೨. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲಗ ಸಾಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಲನ ಬೇಂದ ಕಡೆವ ಗವವುಳ್ಳ ಮಾತುಗ್ಗೊಗ ಅದಿಸೆಯ ಆಗಿ, ಎವಲ ಯೋ ಸೇಪನ ಮಾತಿ ಅಲ್ಲದಾ? ಎಂದರು.

೨೩. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಪಂಡುತಗಾರಾ, ನಿನ್ನ ಓನೆ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳೋ ಎಂಬ ಸೊಲಕತವ ಯೆನಗ ನಿಜ್ಜೆಯವಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿಯಾರಿ; ಕಪೆರ್ನಾಫಮುನೊ ಆದೊಂದು ಯೆಂಗ ಕ್ಲೇತಕಾ

ರಿಯಗೊಂಡವ ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತ ಊರಾದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡೊಂದು, ಹ್ಲೇಗಿಯಾರಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೪. ಇನ್ನು ಅವಲ ಎಂದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಏಯ ಪ್ರವಾದಿಗಾಲೆಯೂ ಸೊತ್ತ ಊರುನೊ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಡಾರ.

೨೫. ಆಲೆ ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎಲೀಯನ ಜಿನದೊ ಮೂರು ಬರಿಚ ಆರು ತಿಂಗ್ಲುವ ಬಾನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಟ್ಟ ವೇಳೆಯೊ ದೇಚದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಅನಹಂಜ ಉಟ್ಟಾಪನೆ, ಅಪ್ಪಲಿ ಮುಂಡೆಗಿಡಿಯರು ಇಸ್ರಯೇಲುನೊ ಇದ್ದರು.

೨೬. ಆಲೆ ಸಿದೋನುನ ಸರೆಪ್ತದೊ ಇದ್ದ ಮುಂಡೆಗಿಡಿಯಾದ ಹೆಂಮಾತಿ ಒಬ್ಬ ಸಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವಕರೊಣೆಗೆ ಏಯವ್ವ ಸಾರೆಯೂ ದೇವರು ಎಲೀಯನ ಕ್ಲೇಗುಲೆ.

೨೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲೀಸ ಪ್ರವಾದಿಯ ಕಾಲದೊ ಇಸ್ರಯೇಲುನೊ ಬಲು ಕುಟ್ಟಿನೋವುನವಕ ಇದ್ದರು; ಆಲೆ ಸುರ್ಯ ದೇಚದ ನೆಯಮಾನಲ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕರೊಣೆಗೆ ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಸುದ್ದ ಆಸಿಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಆಗ ಸಬೆಮನೆಯೊ ಇದ್ದವಕೆಲ್ಲಾ ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತು, ಒರಸ ತುಂಬಿ,

೨೯. ಯೆದ್ದು, ಅವಲನ ಊರುಗ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸಿ, ಅವಲನ ಕ್ಲೀಯೆ ಕ್ಕುಕ್ಕಿ ಬುಡೋದುಗ ಅವಕರ ಊರು ಕಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟ ದಿಟ್ಟುನ ಓರಗ ಕೂಟೆಯುಂಡೊದರು.

೩೦. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರ ನಡೊಂದ ದಾಟಿ, ಕಡೆದೊದಲ.

೩೧. ಹಿಂದೆ ಗಲಿಲಾಯದೊ ಹಡುವ ಕರ್ನೊಮ್ ಊರುಗ ಕ್ಲೆಗಿ ಹೋಗಿ ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಅವಕಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೩೨. ಆಗ ಅವಕ ಅವಲನ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆಗ ಕುದುಗ್ಗುಯಿ ಆದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲನ ಮಾತು ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೩೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಸಬೆಮನೆಯೊ ಅಸುದ್ಧ ಬೂತದ ಆತ್ಮ ವುಳ್ಳ ಒಂದು ಮನಿಷಂ ಇದ್ದಂ. ಅವಂ ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ಕೊರಚಿ:

೩೪. ಅಯ್ಯೋ, ನಜರೇತುನ ಯೇಸೂ! ಯೆಂಗಗೂ ನಿನಗೂ ಏನ? ಯೆಂಗ್ಲುವ ನಾಸ ಮಾಡೋದುಗ ಭಂದೆಯಾ? ನೀ ದಾ ರಾಂದು ಬಲ್ಲೆಂ, ದೇವರ ಪರಿಸುದ್ಧಂತಾಂ, ಎಮ್ಮನೆ,

೩೫. ಯೇಸು ಅವನ ಬೆದರಿಸಿ: ಸಪೇನಿದ್ದು, ಅವಾಂದ ಕಡೆ ದೊಲ್ಲೆಗು, ಎನ್ನಂ; ಆಗ ಬೂತ ಅವನ ನಡುವೆ ಬುಕ್ಕಿ, ಅವಂಗೆ ಏನೊ ಕೇಡು ಮಾಡದೆ, ಅವಾಂದ ಕಡೆದಂ.

೩೬. ಆಗ ಎಲ್ಲಾಗ ಎಂಗಲ್ಲಿದಿತ; ಅವಕ ತಂಗತಂಗಗ: ಈ ಮಾತು ಎತ್ತವದು? ಎದಗೇ, ಅವಂ ಅದಿಕಾರದೊವೂ ಸತುನೊ ವೂ ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಗೊಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡೋನೆ, ಅವೆ ಕಡೆದರೊಂ ದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡರು.

೩೭. ಹಿಂದೆ ಅವನ ಸುದ್ದಿ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಸೀಮೆಯ ತಾವೆಲ್ಲಾಗ ಹಬ್ಬಿತು.

೩೮. ಅವಂ ಯೆದ್ದು, ಸಬೆಮನೆಯ ಬುಟ್ಟು, ಸೀಮೋ ನನ ಮನೆಗೆ ಹುಕ್ಕುಂ. ಆಲೆ ಸೀಮೋನನ ಮಮ್ಮಿ ಬಲು ಜರ ಆಗಿದ್ದದುನೆಂದ, ಅವ್ವಗಾಗಿ ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡರು.

೩೯. ಅವಂ ಅವ್ವ ಸಾರೆ ಬ್ಲಗ್ಗಿ ನಿದ್ದು, ಜರವ ಬೆದರಿಸೋನೆ ಅದು ಅವ್ವವ ಬುಟ್ಟೋತು. ಆಗತಾನೆ ಅವ್ವ ಯೆದ್ದು, ಅವಕಗ ಏವಲ್ಲಿದ್ದ.

೪೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹೊತ್ತು ಬುಟ್ಟದೆಮ್ಮನೆ, ನಾನಾ ಬಗೆ ನೋಂದ ಸಕ್ಕಟ ಪಡುವವಕ ದಾರಬ್ಬಾಯಿ ಇದ್ದರೋ, ಅವ ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕರ ಅವನ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಂದರು. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಬೀತು, ಅವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಂ.

೪೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬೂತಗೊವೂ ಕೂಡಾ: ನೀ ದೇವರ ಮಾತಿ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂದು ಕಿಲಿಚಿ, ಅಪ್ಪಲಿ ಜನವ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದೊ.

ಅವೆ ಅವಲ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂದು ಅಲೊದದುನೆಂದ, ಅವಲ ಅವೆಯ ಬೆದ ರಿಸಿ, ಮಾತಾಡ ಬುಡುಲೆ.

೪೨. ಆಲೆ ಬ್ಲಾಗಾದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಕಡೆದು, ಕಾಡೆಡೆಗ ಹೋದಲ, ಪಜೆ ಅವಲನ ಅರಸಿ, ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲ ತಂಗ್ತುವ ಬುಟ್ಟೋಲಗದ್ದೆಗೆ ಹಿಡಿತೂಂಡರು.

೪೩. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಾಲ ಬೇರೆ ಊರುಗೊಬ್ಬಾ ಯಿಯೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲೊಡು;

೪೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇದುಗಾಗಿಯೇ ದೇವರು ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೆಗಿ ದಾಂದು ಹ್ಲೆಗಿ, ಗಲಿಲಾಯ ಸೀಮೆಯ ಸಬೆಮನೆಗೊಲಗೆ ಸಾಲೊ ಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೫. ಸಂಧಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಪಜೆ ದೇವರ ಮಾತ ಕ್ಲೆಪದು ಗಾಗಿ ಅವಲನ ಇಲೊಕಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಲ ಗೆನೆಜರೆತೂಂಬ ಕೆಲೊ ಸಾರೆ ನಿದ್ತೂಂಡು, ಕೆಲೊಯೊ ಹಟ್ಟ ಎರಡು ದೋಣಿಯ ನೋಡಿಡಲ.

೨. ಆಲೆ ಮೀನುಗಾರರು ಅವೇಂದ ಕ್ಲಗಿ, ಬಲೆಯ ತ್ತೋಲ ಗಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೩. ಆಗ ಅವಲ ಆ ದೋಣಿಗೊಬ್ಬ ಒಂದುಗ ಹತ್ತಿಡಲ. ಅದು ಸೀಮೋನನದಾಗಿ ಹಟ್ಟ. ಕತ್ತೂಂದ ಅದುನ ಚಿಟೆಗ ದೂರ ತಳ್ಳೋದೂಂದು ಅವಲನ ಕ್ಲೆತೂಂಡು, ಆ ದೋಣಿಯೋ ಕುಳಿದು, ಪಜೆಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೆಗಿಡಲ.

೪. ಮಾತಾಡಿ ಸಮೆತದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಸೀಮೋನಗ: ಆಳ ವಾದ ಎಡೆಗ ನಡಿಸು; ಮೀನು ಹಿಡಿಪ್ಪದುಗ ನಿಂಗ ಬಲೆಗೊಲವ ಹಾಕಿವಿ ಎನ್ನಲ.

೫. ಸೀಮೋನಲ ಅವಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಐಯ್ಯಾ, ಯೆಂಗ ಇರ್ದೂಡ ಕಸಟ ಪಟ್ಟಿಗೂ, ಏನೂ ಸಿಕ್ಕುಲೆ; ಆಲೆಯೂ ನಿನ್ನ ಮಾತುನ ಪರಕಾರ ಬಲೆ ಹಾಕಿನೇಂದು ಹ್ಲೆಗಿಡಲ.

೬. ಅವಕ ಅತ್ತೆ ಮಾಡಿ, ಮೀನುನ ದೊಡ್ಡ ಯೆರಚಿ ಕೂಟಿದರು; ಆಲೆ ಅವಕರ ಬಲೆ ಹಠ್ತಿದ್ಲೊತು.

೭. ಆಗ ಅವಕ ಬೇರೆ ದೋಣಿಯೊ ಇದ್ದ ಜೊತೆಗಾರರುಗ: ಬಂದು, ತಂಗಗ ಸಕೆಯೆ ಮಾಡೋದೊಂದು ಸನ್ನೆಯೆ ಮಾಡಿ ದರು. ಅವಕ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ದೋಣಿ ಎರಡುನವೂ, ಅವೆ ಮ್ಲೂ ಗುವಾಸಗ ತುಂಬಿಸಿದರು.

೮. ಆಲೆ ಸೀಮೋನ್ ಪೇತ್ರಂ ಅದುನ ನೋಡಿ, ಯೇಸುವ ಮೋಣಕಾಲುಗ ಅಡ್ಡ ಬ್ಲುದ್ದು: ಕರ್ತಾ, ಯೆನ್ನ ಬುಟ್ಟೊಗ್ಲು! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಂ ಪಾಪಿಯಾದ ಮನಿಚಲತಾಲ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಹಿಡಿತ ಮೀನರಚಿಗಾಗಿ ಅವಲಗೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕೆಲ್ಲಾಗೂ ಎಂಗಲ್ಲಿದಿತ.

೧೦. ಸೀಮೋನನ ಪಾಲಗಾರರಾದ ಜೆಬೆದಾಯನ ಮಕ್ಕೊ ಯಾಕೋಬಗೂ ಯೋಹಾನಗೂ ಅತ್ತೆತಾಲ ಆತು. ಆಗ ಯೇಸು ಸೀಮೋನನ ಕೋಡ: ಅಂಜ ಬೇಡ, ಈಗಾಂದ ಮನಿಚರ ಹಿಡಿಪವ ನಾಗಿಬ್ಬೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೧. ಆಗ ದೋಣಿಗೊವ ಕರೆಗ ಕಡೆಸಿ, ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟು ಅವಲನ್ನಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

೧೨. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಆ ಊರುಗೊ ಒಂ ದುನೊ ಇಬ್ಬನೆ, ಎದಗೇ ಕುಟ್ಟಿನೋ ತುಂಬಿದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದಲ. ಅವಲ ಯೇಸುವ ನೋಡಿ ಕ್ಲವಿಸಿಕ್ಕಿ ಬ್ಲುದ್ದು: ಕರ್ತಾ, ನಿನಗ ಮನಸ್ಸಟ್ಟಲೆ, ಯೆನ್ನ ಸುದ್ದ ಮಾಡ ಬಲ್ಲೆ! ಎಂದು ಕೆಂಜಿ ಯುಣ್ಣಲ.

೧೩. ಆಗ ಅವಲ ಕೈಯ್ಯ ನೀಟೆ, ಅವಲನ ಮುಟ್ಟು: ಯೆನಗ ಮನಸ್ಸಡದೆ, ಸುದ್ದ ಆಗು, ಎನ್ನಲ. ಆಗತಾನೇ ಕುಟ್ಟಿನೋ ಅವಲನ ಬುಟ್ಟೊತು.

೧೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ: ನೀ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಬೇಡ; ಆಲೆ ಹೋಗಿ, ಪೂಜಾರಿಗ ನಿನ್ನ ತೋರಿಸಿಯುಂಡು, ಮೋಸೆ ಉತ್ತರ

ಮಾಡಿದ್ದೆಂಗೆ, ನೀ ಸುದ್ದ ಆದದುಗಾಗಿ ಅವಕಗ ಸಾಕಿಸಿಯಾಗಿ ಹಲಿ ಕೊಡು ಎಂದು, ಅವಲಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಲ.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಲನ ಸುದ್ದಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಇನ್ನು ಅಪ್ಪರ ಪಜೆ ಅವಲನ ಮಾತ ಕ್ಲೇಪದುಗೂ, ಅವಲನೆಂದ ತಂಗ ನೋವ ಓಸೆ ಮಾಡಿಸಿಯುಂಬದುಗೂ, ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

೧೬. ಆಗ ಅವಲ ಕಾಡುಗಡ್ಡ ತನಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಜಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೧೭. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಗಲಿಲಾಯ, ಯೆಹೂದ ದೇಚಗ್ಲೋಗೆ ಹಡುವ ಹಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾಂದವೂ ಯೆರೂಸಲೇಮೂಂದವೂ ಬಂದ ಪರಿಸಾಯರೂ, ಸಟ್ಟ ದಿಟ್ಟ ಕಲಿಸುವವಕರೂ ಕುಳಿದೂಂ ಡಿದ್ದರು. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗಾಗಿ ಕರ್ತನ ಸತು ಅವಲನ ಕೋಡ ಹಟ್ಟ.

೧೮. ಆಗ ಎದಗೇ, ಜೋಚಿ ಜನ ಸನ್ನಿ ಹಿಡಿತ ಒಬ್ಬ ಮನಿ ಜನ ಮಜ್ಜವೊದಗ ಹೊತ್ತು ಬಂದು, ಅವಲನ ಟ್ಟಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋ ಪದುಗೂ ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬೀಪದುಗೂ ಯೆತನ ಮಾಡಿದರು.

೧೯. ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಇದ್ದದುನೆಂದ ಅವಲನ ಟ್ಟಗೆ ಹೊತ್ತು ಹೋಪದುಗ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ, ಮನೆಯೊದಗ್ಗತ್ತಿ, ಓಡ ಎತ್ತಿ, ಅವಲನ ಮಜ್ಜದೊಂದಿಗೆ ಜನದ ನಡುವೆ ಯೇಸು ಮುಂದಾಡು ಕ್ಕುಕಿದರು.

೨೦. ಅವಲ ಅವಕರ ನಮ್ಮಣಿಗೆಯ ನೋಡಿ, ಅವಲಗ: ಮನಿ ಚಾ! ನಿನ್ನ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೧. ಆಗ ಕಲುವೆಗಾರರೂ, ಪರಿಸಾಯರೂ: ದೇವದೂ ಸಣೆಮಾತ ಹ್ಲೇಗುವ ಎವಲ ದಾರ? ದೇವರೊಬ್ಬಲತಾಲ ಅಲ್ಲದೆ, ಪಾಪವ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಸತು ಉಳ್ಳವಲ ಏಯವಲ? ಎಂದು ತಂಗತಂಗಗ ಉನಿಪದುಗ ತೊಡಂಗಿದರು.

೨೧. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕರ ಉನುಪ ಆಪೊದು, ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ನಿಂಗ ಮನಸುನೊ ಏಚನೆ ಮಾಡುವದೇನ?

೨೨. ಏಯದು ಎಳ್ಳಲು: ನಿನ್ನ ಪಾಪ ನಿನಗ ಪರಿಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದೆ ಳಗೋದು ಎಳ್ಳಲೋ? ಬೈಯ: ಯ್ವಿದ್ದು ನಡೆ ಎಂದೆ ಳಗೋದು ಎಳ್ಳಲೋ?

೨೪. ಆಲೆ ಬೂಮಿಯೊದಗ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗ ಅದಿಕಾರ ಹಡದೇಂದು ನಿಂಗ ಆಪೊವದೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಲ ಸನ್ನಿ ಹಿಡಿತವಲಗ: ಯ್ವಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಮಜ್ಜವ ಎತ್ತಿ ಯುಂಡು, ನಿನ್ನ ಮನೆಗ್ಲೋಗೂಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೫. ಆಗ ತಾನೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಮುಂದಾಡು ಯ್ವಿದ್ದು, ತಾಲ ಹಡಿದಿದ್ದ ದುನ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಮನೆಗ್ಲೋದಲ.

೨೬. ಆಗ ಅವಕೆಲ್ಲಾಗ ಬೈವ್ವು ಹಿಡಿತ. ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಇಂದು ಅವುರೂಪದವೆಯ ನೋಡಿದೆಯೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅಂಜಿಕೆ ತುಂಬಿದವಕಾದರು.

೨೭. ಅದುಗ್ಲಿಂದೆ ಅವಲ ಕಡೆದು, ಸುಕ್ಕದ ಎಡೆಯೊ ಕುಳಿ ದೂಂಡಿದ್ದ ಲೇವೀಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಸುಕ್ಕದವನ ಕಂಡು, ಅವಲಗ: ಯೆನ್ನಿಂದಾಡು ಬಾ! ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಅವಲ ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟು, ಯ್ವಿದ್ದು, ಅವಲನ್ನಿಂದಾಡು ಹೋದಲ.

೨೯. ಇನ್ನು ಲೇವಿ ತನ್ನ ಮನೆಯೊ ಅವಲಗ ದೊಡ್ಡ ತೀನಿ ಮಾಡೋನೆ, ಸುಕ್ಕದವಕರೂ ಅವಕರ ಕೋಡ ಕುಳಿದೂಂಡಿದ್ದ ಬೇರೆ ಜನವೂ, ಬಲು ಪಜೆ ಇದ್ದರು.

೩೦. ಆಲೆ ಅವಕರ ಕಲುನೆಗಾರರೂ ಪರಿಸಾಯರೂ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರ ಕೋಡ ಜಪೊದು: ನಿಂಗ ಸುಕ್ಕದವಕರ ಕೋಡವೂ ವಾಪಗಾರರ ಕೋಡವೂ ತಿಂದು ಕುಡಿಪದೇನಾಂದರು.

೩೧. ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಅವಕಗ: ಪಂಡುತಗಾರಲ ಪಾಣಿ ನಿಬ್ಬವಕಗ ಬೇಕಿಲ್ಲೆ, ಆಲೆ ಸಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿಬ್ಬವಕಗ ಬೇಕು.

೩೨. ನೀತಿಬತ್ತರ ಅಲ್ಲ, ಆಲೆ ಪಾಪಗಾರರ ಮನ ತಿರುಕೋ ದುಗ ಕೋರಸ ಬನ್ನೆ ಎನ್ನಲ.

೩೩. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಲಗ: ಯೋಹಾನನ ಸಿಸಿಯ ರೂ ಪರಿಸಾಯರ ಸಿಸಿಯರೂ ಕೂಡಾ ಅಪ್ಪರ ಹುಟ್ಟು ಉಪಾಸ ಇದ್ದು, ಹರಕೆ ಮಾಡೋನೆ, ನಿನ್ನವಕ ತಿಂದು ಕುಡಿಪ ದೇನ? ಎಮ್ಮನೆ,

೩೪. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಮದುವೆಗಂಡು ಮದುವೆಯವ ಕರ ಒಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬನೆಗಟ್ಟ, ನಿಂಗ ಅವಕರ ಉಪಾಸ ಬೀಪ ದುಗಾರವಾ?

೩೫. ಆಲೆ ಮದುವೆಗಂಡು ಅವಕರ ಸಾರೇಂದ ಎತ್ತಿಸಿ ಯುಂಡೋಪ ಜಿನ ಬಂದರ; ಆಗ, ಆ ಜಿನಗೋಗೆ ಉಪಾಸ ಇದ್ದಾರ, ಎನ್ನಲ.

೩೬. ಇನ್ನು ಅವಲ ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟು ಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೇ: ಹ್ಲಯೆಯ ಬಟ್ಟೆಗ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟ ಏಯ ವನೂ ಇಕ್ಕಲ; ಇಕ್ಕಿಲೆ, ಹೊಸತ ಹರಿಸು ಬುಟ್ಟನು; ಬೈಯ ಹ್ಲಯೆದುಗ ಹೊಸ ಪಟ್ಟ ಸರಿಬ್ಬುವ.

೩೭. ಇನ್ನು ಹೊಸ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸವ ಹ್ಲಯೆಯ ಬುದು ಲೆಗ ಏಯವನೂ ಅಟ್ಟಲ; ಅಟ್ಟಲೆ, ಹೊಸ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸ ಬು ದುಲೆಯ ಒಡೆತು, ಚೂಚಿ ಹೋರ; ಇನ್ನು ಬುದುಲೆ ಕೆಟ್ಟೋರ.

೩೮. ಆಲೆ ಹೊಸ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸವ ಹೊಸ ಬುದುಲೆಗ ಅಟ್ಟಿ ಬೀಪದು; ಆಗ ಎರಡೂ ಬದ್ರಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೩೯. ಇನ್ನು ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಹ್ಲಯೆಯದುನ ಕುಡಿ ಪನೆತಾನೆ, ಹೊಸತು ಬೇಕೂಂಬದಿಲ್ಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹ್ಲಯೆಯ ದೇ ಒಳ್ಳಿತೂಂದು ಹ್ಲೇಗಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೬. ಸಂದಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಸ್ತಾಕಾಲದ ಒಂದು ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಬ್ಲೇ ಹೊಲವ ದಾಟಿ ಹೋಪನೆ, ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ತೆನೆಗೊವ ಹುಸಿತು, ಕೈಯೊ ನಿರಿಕಿ ಮುಕ್ಕಿಯುಂಡಿ ದ್ದರು.

೨. ಆಲೆ ಪರಿಸಾಯರೊಣಿಗೆ ಜೋಚಿಯ್ತಾ ಅವಕಗ: ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಮಾಡ ಬಾರದದುನ ನಿಂಗ ಮಾಡೋದೇನಾಂದು ಹ್ಲೇ ಗೋನೆ,

೩. ಯೇಸು ಅವಕಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದಾವೀದಲ ತಾನೊ ತನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕರೂ ಹಸಿಪನೆ, ಏನ ಮಾಡಿದಾಂದೂ,

೪. ಅವಲ ದೇವರ ಮನೆಗ್ಗುಕ್ಕು, ಪೂಜಾರಿಗೊ ಮತ್ರೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನಾರು ತಿನ್ನಬಾರದ, ಪರಿಸುದ್ದ ಎಡೆಯೊ ಬೀಪ ದೊಟ್ಟೆ ಯ ಈಸಿ ತಿಂದು, ತನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕಗೂ ಕೊಟ್ಟಾಂದೂ ನಿಂಗ ಓದುಲೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೫. ಇನ್ನು ಅವಕರ ಕೋಡ: ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಸಬ್ಬತು ಜಿನಗೂ ಕರ್ತನಾಗಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇ ನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಸಬಿಮನೆಗ ಹುಕ್ಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ಬಲಕೈ ಒಣಗಿದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ.

೭. ಆಲೆ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಪರಿಸಾಯರೂ ಅವಲನೊಣಿಗೆ ತಪ್ಪು ಕಂಡೂಂಬದುಗಾಗಿ, ಅವಲ ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಓಸೆ ಮಾಡಿ ನವೋ ಏನೋ ನೋಡೋಲ ಎಂದು, ಅವಲನ ಕಾತ ಹೆಂಗಿದ್ದರು.

೮. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಅವಲ ಅವಕರುನುಪ ಅಲೊದು, ಕೈ ಒಣಗಿದ ಮನಿಚಗ: ಯೆದ್ದು, ನಡುನೊ ನಿಲ್ಲು! ಎಂಮನೆ, ಅವಲ ಯೆದ್ದು ನಿದ್ದಲ.

೯. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕರ ಕೋಡ: ನಿಂಗ್ಗುವ ಒಂದು ಮಾತು ಕ್ಲೇತನೆ: ಸಬ್ಬತು ಜಿನದೊ ಏಯದು ನಾಯ? ಒಳ್ಳೇದುನ

ಮಾಡೋದೋ, ಹೊಲ್ಲದದುನ ಮಾಡೋದೋ? ಜೀವವ ಉಯಿ
ಸೋದೋ, ನಾಸ ಮಾಡೋದೋ? ಎಂದೆ ಳಿ,

೧೦. ಸುತ್ತೂ ಅವಕರೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ, ಆ ಮನಿಚಗ: ನಿನ್ನ
ಕೈಯ ನೀಟು, ಎನ್ನ. ಅವಲ ಅತ್ತೆ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲನ ಕೈ
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾಕೆ ಓನೆ ಆತು.

೧೧. ಆಲೆ ಅವಕ ಪೈತ್ಯ ತುಂಬಿದವಕಾಗಿ, ಯೇಸುವ ಏನ
ಮಾಡೋಲ? ಎಂದು ತಂಗತಂಗಗ ನುಡಿದೂಂಡರು.

೧೨. ಇನ್ನು ಆ ಜಿನಗೊಣಿಗೆ ಏನಾತೂಂದಲೆ: ಅವಲ ಜಪ
ಮಾಡೋದುಗಾಗಿ ಕಡೆದು, ಒಂದು ಬೆಟ್ಟುಗೊಣಿಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ
ಜಪದೊ ಇರೂಡ ಹೊತ್ತೊಕ್ಕಿದಲ.

೧೩. ಬ್ಲಾಗಾದದೆಂಮನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಕೊರಚಿ,
ಅವಕಾಂದ ಹನೆರಡ್ಲಾವ ತಿರಿದುಂಡು, ಅವಕಗ ಅವೋಸ್ತಲ
ರೂಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದಲ.

೧೪. ಅವಕದಾರಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಪೇತ್ರಾಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದ
ಸೀಮೋನಲ, ಎವಲನ ತಮಲ ಅಂದ್ರೆಯಲ, ಯಾಕೋಬಲ,
ಯೋಹಾನಲ, ಪಿಲಿಪ್ಪಲ, ಬರ್ತೊಲೊಮಾಯಲ,

೧೫. ಮತ್ತಾಯಲ, ತೋಮಲ, ಅಲ್ಪಾಯನ ಮಾತಿ ಯಾ
ಕೋಬಲ, ಜಲೋತಲ ಎಂಬ ಸೀಮೋನಲ,

೧೬. ಯಾಕೋಬನ ಯೂದಲ, ಇನ್ನು ದ್ರೋಗಿಯಾದ ಇಸ್ಕ
ರಿಯೋತಲ ಎಂಬ ಯೂದಲ.

೧೭. ಅದುಗ್ಹಿಂದೆ ಅವಕರ ಕೋಡ ಳ್ಲಗಿ ಬಂದು, ಹಾಡ
ದೊ ನಿಡೂಣಲ; ಆಗ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರ ಪಜಿಯೂ, ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪ
ದುಗೂ ತಂಗ ನೋಂದ ಓನೆ ಆಪದುಗೂ ಯೆಹೂದ್ಯಲಲ್ಲಾಂ
ದವೂ ಯೆರೂಸಲೇಮೂಂದವೂ ತೂರ್ ಸೀದೋನ್ ಸವೂಂದರ
ಕತ್ತೂಂದವೂ ಬಂದ ಅಪ್ಪರ ಜನ ಪಜಿಯೂ ಇದ್ದರು.

೧೮. ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಗೊಣಿಂದ ಪಾಡು ಪಡುವವಕರೂ ಬಂದು
ಓನೆ ಆದರು.

೧೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಜೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಮುಟ್ಟೋದುಗ ನೋಡಿದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲನೆಂದ ಸತು ಕಡೆದು, ಎಲ್ಲಾವ ಓನೆ ಮಾಡಿತು.

೨೦. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಬಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಬಡವರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು! ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜಿಯ ನಿಂಗದುತಾಂ.

೨೧. ಈಗ ಹಸಿಪ ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಹಾರ ಆದಾರಿ. ಈಗ ಔವ ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ನಗೆದಾರಿ.

೨೨. ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಮನಿಚರು ನಿಂಗ್ಗುವ ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಗ್ಗುವ ತೆರಸಿ, ಏಡಿಸಿ, ನಿಂಗ್ಗಿಸರ ಹೊಲ್ಲಾಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕೋನೆ, ನಿಂಗ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರಿ!

೨೩. ಆ ಜಿನದೊ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿ, ಕುಣಿದಾಡಿವಿ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಎದಗೇ, ನಿಂಗ ಸಂಬ್ಬುವ ಮೇಲೊಲಕದೊ ಅಪ್ಪಲಾಗಿ ಹಡದೆ; ಅವಕರ ತಾತವೂತರು ಪ್ರವಾದಿಗ್ಗೋಗ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಿದರು.

೨೪. ಆಲೆ ಆಸ್ತಿಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ನಿಂಗಗ ತಮರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆತು.

೨೫. ಈಗ ತುಂಬಿದವಕಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ಹಸಿತಾರಿ. ಈಗ ನಗೆವವಕರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂ ದಲೆ ದುಕ್ಕ ತಟ್ಟೆ ಅತ್ತಾರಿ.

೨೬. ಮನಿಚರೆಲ್ಲಾವು ನಿಂಗ್ಗುವ ಕುರಿತು ಒಳ್ಳಿತೊಂದು ಹ್ಲೇ ಗೋನೆ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕರ ತಾತವೂತರು ತೊಂಡು ಪ್ರವಾದಿಗ್ಗೋಗ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಿದರು.

೨೭. ಆಲೆ ಕ್ಲೇಪ ನಿಂಗಗ ನಾಂ ಹ್ಲೇಗುವದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಬೈರಗಾರರ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿವಿ! ನಿಂಗ ಹಗೆಗಾರರುಗ ಒಳ್ಳಿತು ಮಾಡಿವಿ!

೨೮. ನಿಂಗಗ ಸಾಪ ಹಾಕುವವಕರ ಹರಸಿವಿ! ನಿಂಗ್ಗುವ ದೂಲಿವಕಗಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡಿವಿ.

೨೯. ಕೆನ್ನಿ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹುಯಿವವಲಗ ಇನ್ನೊಂದುನವೂ ನೀ ತಿರುಕು; ನಿನ್ನ ಕುಪ್ಪಚವ ಕ್ಲಿತ್ತೊಂಬವಲಗ ಒಡೆಮುಂಡವೂ ಒರಪ ಬೇಡ.

೩೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿಯೊಂಬ ಒನ್ನೊಂದು ಮನಿ ಜಗ ಕೊಡು; ಇನ್ನು ನಿನ್ನವೆಯ ಕ್ಲಿತ್ತೊಂಬವಾಂದ ಮರಿಚಿ ಕ್ಲೇ ಯ ಬೇಡ;

೩೧. ಇನ್ನು ಮನಿಚರು ನಿಂಗಗ ಎತ್ತತೆ ಮಾಡೋದೊಂದು ನಿಂಗ ಆಸೆ ಆಗಿದ್ದಾರಿಯೋ, ಆತ್ತೆತಾಂ ನಿಂಗೂ ಅವಕಗ ಮಾಡಿವಿ.

೩೨. ನಿಂಗ್ಗುವ ಪಿರಿಯ ಮಾಡುವವಕರ ನಿಂಗ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿಲೆ, ನಿಂಗ ಗವ ಎತ್ತವದು? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಕರುಮಗಾರರೂ ತಂಗ್ಗುವ ಪಿರಿಯ ಮಾಡುವವಕರ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿಯಾರ.

೩೩. ನಿಂಗಗ ಒಳ್ಳೇದುನ ಮಾಡುವವಕಗ ನಿಂಗ ಒಳ್ಳೇದುನ ಮಾಡಿಲೆ, ನಿಂಗ ಗವ ಎತ್ತವದು? ಕರುಮಗಾರರೂ ಅತ್ತೆತಾಂ ಮಾಡಿಯಾರ.

೩೪. ಅವಕರೆಂದ ಮರಿಚಿ ಈಸಿನೆಯೊಂದು ನಿಂಗ ನಂಬಿ, ಅತ್ತವಕಗ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಲೆ, ನಿಂಗ ಗವ ಎತ್ತವದು? ಕರುಮಗಾರರೂ ಸಮಾಗಿ ಮರಿಚಿ ಈಸುವ ಹೆಂಗೆ ಕರುಮಗಾರರುಗ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಾರ.

೩೫. ಆಲೆ ನಿಂಗನಿಂಗ ಬೈರಗಾರರ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿವಿ; ಒಳ್ಳೇ ದುನಮಾಡಿವಿ; ಮರಿಚಿ ಸಿಕ್ಕಿರಾಂದು ನೆನೆಯದೆ ಸಾಲ ಕೊಡಿವಿ; ಆಗ ನಿಂಗ ಸಂಬ್ಬುವ ಅಪ್ಪರ ಆರ; ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬವನ ಮಕ್ಕಾಗಿ ದ್ದಾರಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವ ತನ್ನ ದಾಯ ನೆನೆಯದವಕಗೂ ಕೆಟ್ಟವಕಗೂ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆ.

೩೬. ಇತ್ತೆ ಆದೆಗ, ನಿಂಗಪ್ಪ ಅಯ್ಯೋಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಲ ಆಗಿಬ್ಬ ಹೆಂಗೆ, ನಿಂಗೂ ಅಯ್ಯೋಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಕಾಗಿಯೋ!

೩೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲದ ತೀರ್ಪು ಮಾಡದಿರಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಅಲ್ಲದ ತೀರ್ಪಾಗ, ಆಗುನೆ ತೀರ್ಪು ಮಾಡದಿರಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಆಗುನೆ ತೀರ್ಪಾಗ. ಬುಡುಗಡೆ ಮಾಡಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಬುಡುಗಡೆ ಆರ.

೩೪. ಕೊಡಿವಿ! ಆಗ ನಿಂಗಗೂ ಕಿಟ್ಟಿರ. ಅಮಿಕಿದ, ಕುಲಿಕಿದ, ಸೂಸುವ ಒಳ್ಳೇ ಆದಾಯ ನಿಂಗ ಮಡಿಲುಗ ಆದಾರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಮಾಡುವ ಆದಾಯದಂತಾಂ ನಿಂಗಗ ಮರಿಚಿ ಆದಾರ.

೩೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಒಗಟು ಹೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೆ: ಕುರುಡಲ ಕುರುಡನ ನಡೆಸೋದುಗ ಆರವಾ? ಎರಡ್ಡಾವೂ ಗ್ಡುಯಿಗ ಬ್ಬುದ್ದಾರ, ಅಲ್ಲದಾ?

೪೦. ಸಿಸಿಯಲ ತನ್ನ ಗುರುಂದವೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ; ಆಲೆ ತೇರಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ತನ್ನ ಗುರುಮಾಕೆ ಇದ್ದನ.

೪೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನೀ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ಬಸಿಯ ಕಂಡು, ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ತೋವ ಕವನಿಸದಿಬ್ಬದೇನ?

೪೨. ಇಲ್ಲದೊಲೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ತೋವ ನೀತಾಲ ನೋಡದೆ, ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗ: ಅಣ್ಣತಮ್ಮಾ, ನಾಲ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ಬಸಿಯ ಎತ್ತ ಬುಡು, ಎಂದು ಎತ್ತತೆ ಹೇಗಾಕು? ಕವಡು ಗಾರಾ! ಮುಂದಾಡು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಂದ ತೋವ ಎತ್ತು; ಅದುಗ್ಡಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನ ಕಣ್ಣನೊ ಹಡುವ ಬಸಿಯ ಎತ್ತೋದುಗ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡರೆ.

೪೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹೊಲ್ಲದ ಪಲ ಹಿಡಿಸ ಮೊರ ಒಳ್ಳೇ ಮೊರ ಅಲ್ಲ; ಒಳ್ಳೆಯ ಪಲ ಹಿಡಿಸ ಮೊರ ಹೊಲ್ಲದ ಮೊರ ಅಲ್ಲ.

೪೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ವೊಂನೊಂದು ಮೊರವ ಸೊತ್ತ ಪಲಾಂ

ದ ಅಲಿಯಾಕು; ಎತ್ತತೇಂದಲೆ ಮುಳ್ಳೊಂದ ಸೀಮೆಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣು ಕೂಟುವದಿಲ್ಲೆ; ಮುಳ್ಳೊಂದ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ಹಣ್ಣು ಕುಯಿವದಿಲ್ಲೆ.

೪೫. ಒಳ್ಳೆ ಮನಿಚಲ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ ಒಳ್ಳೆ ಬೊಕ್ಕಿಸಾಂದ ಒಳ್ಳೆಯದುನ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸಿನ; ಕೆಟ್ಟ ಮನಿಚಲ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ ಕೆಟ್ಟ ಬೊಕ್ಕಿಸಾಂದ ಕೆಟ್ಟದುನ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸಿನ; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಮನಸ್ಸನ ಮನಹಾರಾಂದ ಅವಲನ ಬೇ ಮಾತಾಡಿರ.

೪೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂಗ: ಕರ್ತಾ! ಕರ್ತಾ! ಎಂದು ಯೆನ್ನ ಕೊರಚಿ, ನಾಲ ಹ್ಲೇಗುವದುನ ಮಾಡದಿಬ್ಬದೇನ?

೪೭. ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು, ಅವೆಯ ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಏಯವನ ಮಾಕೆಂದು, ನಿಂಗಗ ತೋಲಿನೆ.

೪೮. ಅವಲ ಅಗ್ಗಿದು, ಆಳ ಮಾಡಿ, ಅಲಿ ಒದಗ ಅಸ್ತಿ ವಾರ ಹಾಕಿ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನಿಚನ ಮಾಕೆ ಇದ್ದನೆ; ಜಲ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊಯೆ ಆ ಮನೆಯ ಹುಯಿವನೆ, ಅದುನ ಒಳ್ಳೆಂಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ದುನೆಂದ, ಅದುನ ಅಲುಕಾಡಿದೊತ್ತು.

೪೯. ಆಲೆ ಕ್ಲೇತು, ಮಾಡದವಲ ಅಸ್ತಿವಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಬೂಮಿ ಒದಗ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನಿಚನ ಮಾಕೆ ಇದ್ದನೆ; ಹೊಯೆ ಹುಯಿವನೆತಾನೆ, ಅದು ಬ್ಬುದ್ದು ಬುಟ್ಟು; ಆ ಮನೆಯ ಇಡಿಯಾಟ ದೊಡ್ಡದಾತು, ಎನ್ನಲ.

೭. ಸಂದಿ.

೧. ಜನ ಕ್ಲೇಪ ಹೆಂಗೆ ತನ್ನ ಮಾತೆಲ್ಲವ ತೀರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅವಲ ಕಪೆರ್ನಾಮುಗ ಹುಕ್ಕಲ.

೨. ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾಕ ಗೊತ್ತುಗಾರ ಒಬ್ಬಗ ಪಿರಿಯ ಆಗಿಬ್ಬ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ ನೋ ಆಗಿದ್ದು, ಸಾವ ಹೆಂಗಿದ್ದಲ.

೩. ಎವಲ ಯೇಸುನ ಸುದ್ದಿಯ ಕ್ಲೇತು, ಅವಲ ಬಂದು, ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಓನೆ ಮಾಡೋದೊಂದು, ಅವಲನ ಕೆಂಜಿಯುಂ ಬದುಗ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮೊಕ್ಕಿಸ್ತರ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೪. ಅವಕ ಯೇಸು ಸಾರೆ ಬಂದು: ನೀ ಅವಲಗ ಇದುನ ಮಾಡುವ ಹೆಗೆ ಅವಲ ಯೋಗಿಯಲತಾಲ;

೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಂಗ ಜನವ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನ; ಇನ್ನು ಅವಲತಾಲ ನಂಗಗ ಸಬೆಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನೆ, ಎಂದು ಅವಲನ ಅಪ್ಪಲಿ ಕೆಂಜಿಯುಂಡರು.

೬. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕರ ಕೋಡ ಹೋದಲ. ಅವಲ ಮನೆಗೆ ಇನ್ನು ದೂರ ಇಲ್ಲದಿಬ್ಬನೆ, ನೂರಾಡು ಗೊತ್ತುಗಾರಲ ಸಂಗಾತಿ ಗಾರರ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿ, ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕರ್ತಾ, ಕಚಟ ಪಡ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮನೆಗೊಲಗೆ ಹುಗುವದುಗ ನಾಲ ಯೋಗಿಯನಲ್ಲ.

೭. ಆದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದುಗೂ ನಾಲ ಯೋಗಿ ಯನಲ್ಲಾಂದು ಉನಿಸೂಣೆ; ಆಲೆ ಒಂದು ಮಾತೂಂದ ಉತ್ತರ ಮಾಡು, ಆಗ ಯೆನ್ನ ಮನೆಯಮಾತಿ ಓಸೆ ಆನಲ.

೮. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾನೂ ಅದಿಕಾರಗ ಓಗಾದ ಮನಿಚಲ; ಯೆನ್ನ ಕೈ ಕ್ಲೆಯೆ ದಂಡುಗಾರರು ಇದ್ದಾಲಿ; ಅವಲನ ಹೋಗೂಂದಲೆ, ಹೋನಲ; ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬಾಂದಲೆ, ಬನ್ನನಲ; ಇನ್ನು ಯೆನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಇದುನ ಮಾಡೂಂದಲೆ, ಮಾಡಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಆಲೆ ಯೇಸು ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತು, ಅವಲಗಾಗಿ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತನ್ನಿಂದಾಡು ಬಪ್ಪ ಪಜೆಗೆ; ಇಸ್ರಯೇಲು ನ್ಲೋಗೆಯೂ ಈಸಗ ದೊಡ್ಡ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಾಲ ಕ್ಲಾಂಬಿಲ್ಲೇಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೦. ಕ್ಲೇಗಿದವಕ ಮನೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ ಜ್ಲೇಯಾಗಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡರು.

೧೧. ಮರುಜಿನ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ನಾಯಿನೆಂಬ ಊರುಗ ಹೋದಲ. ಆಗ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರೊಲಗೆ ಅಪ್ಪಲಿವ್ವೂ ಬಲು ಪಜೆಯೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಹೋದರು.

೧೨. ಆಲೆ ಅವಲ ಊರುನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಎದಗೇ, ತನ್ನ ತಾಯೆಗ ಒಂದೇ ಮಾತಿ ಆಗಿದ್ದ ಸತ್ತವಲ ಒಬ್ಬನ ಹೊರಾಚು ಎತ್ತಿಯುಂಡು ಬಂದರು. ಅವ್ವ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಆಗಿದ್ದ; ಇನ್ನು ಊರುನವಕ ಬಲು ಪಜೆ ಅವ್ವವ ಕೋಡ ಇದ್ದರು.

೧೩. ಕರ್ತಲ ಅವ್ವವ ನೋಡಿ, ಅವ್ವಗಾಗಿ ಮನನೊಂದು, ಅವ್ವಗ: ಔವ ಬೇಡ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಇನ್ನುಸಾರೆ ಬಂದು, ಕಟ್ಟಲ ಮುಟ್ಟೋನೆ, ಹೊಲುವವಕ ನಿದ್ದರು. ಆಗ: ಜವ್ವಾನೀ, ಯೆದ್ದೊಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಆಗ ಸತ್ತವಲ ಯೆದ್ದು, ಕುಳಿದೊಂಡು, ನುಡಿವದುಗ ಎಸಕೋನೆ, ಅವಲನ ಅವಲನ ತಾಯೆಗ ಕೊಟ್ಟಲ.

೧೬. ಆಲೆ ಎಲ್ಲಾಗ ಅಂಜಿಕೆ ಹಿಡಿತ. ಅವಕ: ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾದಿ ನಂಗೆಯ್ಲೆಗೆ ಯೆದ್ದಿದ್ದನೆಂದೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಪಜೆಯ ನೋಡ ಬಂದಿದ್ದನೆಂದೂ ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

೧೭. ಇನ್ನು ಈ ಮಾತು ಅವಲನ ಕುರಿತು ಯೆಹೂದಿಯ ಮುಚ್ಚೂಡೂ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಸೀಮೆ ಗಡ್ಡೆಲ್ಲಾವೂ ಹಬ್ಬಿತು.

೧೮. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೋಹಾನಗ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಈ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಾವ ಅಲಿಸಿದರು.

೧೯. ಆಗ ಯೋಹಾನಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಲೆಗೆ ಯೆರಡ್ಲಾವ ಸಾರೆ ಕೊರಚಿ: ಬಪ್ಪವಲ ನೀತಾನೋ? ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಾತೂಂ ಡಿಬ್ಬದೋ? ಎಂದ್ಲೆಗೆ, ಕರ್ತನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೦. ಆ ಮನಿಚರು ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು: ಬಪ್ಪವಲ ನೀ ನೋ? ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಾಪದೋ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗೆ, ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವ ಯೋಹಾನಲ ಯೆಂಗ್ಲುವ ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದ್ದನೆ, ಎಂದರು.

೨೧. ಅದೇ ಗ್ಲಯೆಗೆಯೊ ಅವಲ ನೋವೂ ಸಕ್ಕಟವೂ ಬೂ ತವೂ ಉಟ್ಟಾಗಿಬ್ಬ ಅಪ್ಪಲಿ ಜನವ ಓನೆ ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪಲಿ ಕುರುಡರುಗ ನೋಟವ ದಾಯ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಲ್ಲಲ.

೨೧. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ ಯೇಸ್ಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಕಗ: ಹೋಗಿ, ನಿಂಗ ನೋಡಿದವೆಯವೂ ಕ್ಲೇತವೆಯವೂ ಯೋಹಾನಗ ಅಪ್ಪಿಸಿವಿ; ಏನಾಂದಲೆ: ಕುರುಡರು ನೋಡಿಯಾರ; ಕುಟ್ಟರು ನಡೆದಾರ; ಕುಟ್ಟಿನೋವುನವಕ ಓಸೆ ಆದಾರ; ಕಿವುಡರು ಕ್ಲೇತಾರ; ಸತ್ತವಕ ಯೆದ್ದಾರ; ಬಡವರುಗ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿ ಸಾಪ್ಪಿರ;

೨೨. ಇನ್ನು ಯೆನ್ನ ಕುರಿತು ತನಗ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳದವಲ ಏಯವನೋ, ಅವಲತಾಲ ಬಾಗೆಯಬತ್ತಲ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೩. ಆಲೆ ಯೋಹಾನನ ಜೋಲಿಗಾರರು ಹೋದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಯೋಹಾನ ಬಕ್ಕ ಪಜಿಯ ಕೋಡ ನುಡಿವದುಗ ಎಸಕಿ ದ್ಲೇನಾಂದಲೆ: ಏನ ನೋಟವ ನೋಡೋದುಗ ಕಾಡುಗ ಕಡೆ ದೀ? ಗ್ಲಾಯಿಯೆಂದ ಅಲುಗುವ ದಟ್ಟವಾ?

೨೪. ಬೈಯ ಏನ ನೋಟವ ನೋಡೋದುಗ ಕಡೆದೀ? ನುಣ್ಣು ನ ಬಟ್ಟಿಯ ಹೊತ್ತ ಮನಿಚನವಾ? ಎದಗೇ, ಒಳ್ಳೇ ಉಡುವು ಇಕ್ಕಿಯುಂಡು, ಬೋಗದೊ ಬದುಕುವವಕ ಅರಮನೆಯೊ ಇದ್ದಾಪ್ಪಿ.

೨೫. ಬೈಯ ಏನ ನೋಟವ ನೋಡೋದುಗ ಕಡೆದೀ? ಪ್ರವಾದಿಯವಾ? ಹಾಲ, ಪ್ರವಾದೀಂದವೂ ಹೆಚ್ಚಾದವಲನಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೬. ಎದಗೇ, ನಾಲ ಯೆನ್ನ ಜೋಲಿಗಾರನ ನಿನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಅವಲ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡು ತಯಾರ ಮಾಡಿನಲ, ಎಂದು ಏಯವನ ಕುರಿತು ಬರೆದ್ದಡದೆಯೋ, ಅವಲತಾಲ ಎವಲ.

೨೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೂಂದ ಹುಟ್ಟದವಕರೊಗಿ ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವ ಯೋಹಾನನೆಂದವೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾದಿ ಒಬ್ಬನೊ ಇಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಕುನ್ನವಲ ಅವಲನೆಂದ ದೊಡ್ಡವಲ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಜನ ಎಲ್ಲಾವೂ, ಸುಕ್ಕದವಕರೂ, ಕ್ಲೇತು, ಯೋಹಾ

ನನ ಸ್ನಾನವ ಈಸಿಯುಂಡು, ದೇವರು ನೀತಿಬತ್ತಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಯುಂಡರು.

೩೦. ಆಲೆ ಪರಿಸಾಯರೂ ನಾಯಗಾರರೂ ಅವನೇಂದ ಸ್ನಾನ ಈಸಿಯುಳ್ಳದೆ, ತಂಗ ಬಕ್ಕ ಹಡುವ ದೇವರ ಉನುಪ ಹಾರಿಸಿ ಬುಟ್ಟರು.

೩೧. ಈ ಕೊಲದ ಜನವ ನಾಲ ಏಯದುಗ ಸಮಾನ ಮಾ ಡುವೆ? ಅವಕ ಏಯದುಗ ಸಮಾನಾಗಿದ್ದಾಲ್ತಿ?

೩೨. ಅವಕ ಅಂಗಡಿ ಬೀದೆಯೊ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಒಬ್ಬಗೊ ಬ್ಬಗ ಕೊರಚಿ, ನಿಂಗಗ ಪಿಳ್ಳಂಗೋಲು ಹಿಡಿತೆಯೊ, ನಿಂಗ ಕುಣಿ ತಾಡುಲೆ; ನಿಂಗಗ ಗೋ ಆಡಿದೆಯೊ, ನಿಂಗ ಔವುಲೇಂದು ಹ್ಲೇ ಗುವ ಕುನ್ನವೆಗ ಸಮಾನಾಗಿದ್ದಾಲ್ತಿ.

೩೩. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವ ಯೋಹಾನಲ ಬಂದು, ದೊಟ್ಟಿ ತಿಂಬಿಲೆ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಸವ ಕುಡಿಪಿಲೆ; ಆದದುನೆಂದ ಅವನ ಬೂತ ಹಿಡಿತ್ತಡದೆ, ಎಂದಾಲ್ತಿ.

೩೪. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಬಂದು, ತಿನ್ನನಲ, ಕುಡಿತನಲ, ಆದದುನೆಂದ ನಿಂಗ: ಎದಗೇ, ಹೊಟ್ಟಿಹೊರಿಕೇ, ಸಾರೆಯಕುಡಿಕೇ, ಸುಕ್ಕದವಕಗೂ ಕರುಮಗಾರರುಗೂ ಸಂಗಾತಿಗಾರಲ ಆಗಿಬ್ಬ ಮನಿಚಲ, ಎಂದಾಲ್ತಿ.

೩೫. ಆಲೆ ಗೇನಗ ತನ್ನ ಮಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾಂದ ನೀತಿತೀರುಪು ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೩೬. ಆಲೆ ಪರಿಸಾಯರೊಗೆ ಒಬ್ಬಲ, ತನ್ನ ಕೋಡ ತಿಂ ಬದೊಂದು, ಅವನ ಕ್ಲೇತುಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಪರಿಸಾಯನ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕು, ತೀನಿಗ ಕುಳಿದೊಂಣಲ.

೩೭. ಆಗ ಎದಗೇ, ಊರುನೊ ಇದ್ದ ಕರುಮಗಾತಿ ಆದ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮಾತಿ, ಅವಲ ಪರಿಸಾಯನ ಮನೆಯೊ ತೀನಿಗ ಕುಳಿ ದಿದ್ದನೇಂದು ಅಲಿದು, ಗಮಲುನ ತೈಲ ಹಡುವ ಬಿಂಜಿಚಗಲ್ಲನ ಬರಣಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು,

೩೮. ಅವಲನ ಕಾಲು ಸಾರೆ ಹಿಂದಾಡು ನಿದ್ದು, ಅತ್ತೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೀರುನೊ ಅವಲನ ಕಾಲ ನನೆಪದುಗ ತೊಡಂಗಿ, ತನ್ನ ಮಂಡೆಯ ಒರಮಾಂದ ಅವೆಯ ತೊಡೆದು, ಅವಲನ ಕಾಲುಗ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿ, ಗಮಲುನ ತೈಲ ಹೂಸಿದ್ದ.

೩೯. ಆಲೆ ಅವಲನ ಕೊರಚಿದ ಪರಿಸಾಯಲ ಅದುನ ನೋಡಿ, ತನ್ನೊಗೆ: ಎವಲ ಪ್ರವಾದಿಯಾಲೆ, ತನ್ನ ಮುಟ್ಟುವ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ದಾರಾಂದೂ ಎತ್ತವ್ವಾಂದೂ ಅಲೊದೂಂಡಿದ್ದನಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವ್ವ ಕರುಮಗಾತಿ, ಎನ್ನಲ.

೪೦. ಆಗ ಯೇಸು ಮರುತ್ತರಾಗಿ ಅವಲಗ: ಸೀಮೋನಾ! ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಒಂದು ಮಾತು ಹಡದೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ: ಗುರುವೇ! ಹ್ಲೇಗು, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟ ಒಬ್ಬಗ ಯೆರಡು ಸಾಲಗಾರರಿದ್ದರು; ಒಬ್ಬಲ ಐನೂರು ಹಣ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ ಐವತ್ತು ಕೊಡೋದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೪೨. ಆಲೆ ತೀರಿಸೋದುಗ ಅವಕಗ ಗತಿ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ, ಎರಡ್ಲಾಗೂ ದಾಯಾಂದ ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟಲ. ಆದದುನೆಂದ ಅವಕ ರೊಡ್ಲೆಗೆ ಏಯವಲ ಅವಲನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನಲ? ಹ್ಲೇಗು, ಎನ್ನಲ.

೪೩. ಸೀಮೋನಲ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಏಯವಲಗ ದಾಯ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುಟ್ಟನೋ, ಅವಲತಾಂದು ನೆನೆತನೆ, ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಅವಲಗ: ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರುವು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೪೪. ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಸೀಮೋನಗ: ಈ ಹೆಮ್ಮಾತಿನ ನೋಡಿರೆಯಾ? ನಾಲ ನಿನ್ನ ಮನೆಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಯೆನ್ನ ಕಾಲುಗ ನೀ ನೀರು ತಪ್ಪಿಲೆ, ಆಲೆ ಎವ್ವ ಕಣ್ಣಿನೀರುಂದ ಯೆನ್ನ ಕಾಲ ನನೆತು, ತನ್ನ ಮಂಡೆಯ ಒರಮಾಂದ ತೊಡೆದ್ದ.

೪೫. ನೀ ಯೆನ್ನ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಲೆ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ಓಗಗೆ ಬಂದ ಹೊತ್ತೊಂದ ಯೆನ್ನ ಕಾಲ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುವದುನ ಬುಡುಲೆ.

೪೬. ನೀ ಯೆನ್ನ ಮಂಡೆಗ ಯೆಣ್ಣೆ ಹೂಸುಲೆ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ಗಮಲುನತೈಲವ ಯೆನ್ನ ಕಾಲುಗ ಹೂಸಿದ್ದವ್ವೆ.

೪೭. ಆದದುನೆಂದ ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಅಪ್ಪಿಟಾಗಿ ಹಡುವ ಅವ್ವ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಾಗಿ ಹಡದೆ; ಆದದುನೆಂದ ಅವ್ವ ಬಲು ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿದ್ದವ್ವೆ; ಆಲೆ ಏಯವಂಗೆ ಜೋಚಿ ಪರಿಹಾರಾಗಿ ಹಡದೆಯೋ, ಅವಂ ಜೋಚಿ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನಂ, ಎಂದೆ ಗ್ರಿದಂ.

೪೮. ಆಲೆ ಅವ್ವಗ: ನಿನ್ನ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರಾಗಿ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಂ.

೪೯. ಆಗ ಒಬ್ಬಗೆ ತೀನಿಗ ಕುಳಿದವಕ: ಪಾಪವೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಎವಂ ದಾರ? ಎಂದು ತಂಗತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಬದುಗ ಎಸಕಿದರು.

೫೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿಗ: ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉಯಿಸಿ ಹಡದೆ; ಸಮಾದಾನದೊ ಹೋಗು, ಎನ್ನಂ.

೮. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಊರುರುಗೂ ಹಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟಿಗೂ ಪಯಣ ಮಾಡಿ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಟಿ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಂ. ಹನ್ನೆರಡಾವೂ ಅವಂನ ಕೋಡ ಇದ್ದರು.

೨. ಎವಕ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟ ಆತ್ಮಗೊಂದವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೋಂದವೂ ಜ್ಞೇಯಾದ ಜೋಚಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಿದ್ದರು.

೩. ದಾರಾಂದಲೆ: ಏಳು ಬೂತ ಕಡೆಸಿದ ಮಗ್ಗಲೇನೇಂಬ ಮರಿಯನೂ, ಹೆರೋದನ ಉಗುರಾಣಗಾರಾಂ ಆದ ಕೂಜನ ಹೆಂಡ್ರು ಯೋಹನ್ನನೂ, ಸುಸನ್ನನೂ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಅಪ್ಪಿಟಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೂ; ಎವಕ ತಂಗಗಡುವವೇಂದ ಅವಂಗೆ ಗೀದುಂಡಿದ್ದರು.

೪. ಬಲು ಪಜೆ ಕೂಡಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಂದ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ ಒಗಟಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೫. ಬಿತ್ತುವವಲ ತನ್ನ ಬಿತ್ತು ಬಿತ್ತುವದುಗ ಕಡೆದಲ. ಅವಲ ಬಿತ್ತೋನೆ, ಒಂದು ಪಾಲ ದಾರಿಗಡ್ಡ ಬ್ಬುದ್ಡ. ಅದು ಮೆಟ್ಟಿಯಾಡಿ ಹೋತು; ಇನ್ನು ಬಾನುನ ಹಕ್ಕಿಲು ಅದುನ ತಿಂದು ಬುಟ್ಟೊ.

೬. ಬೇರೊಂದು ಪಾಲ ಅಲಿಒದಗ ಬ್ಬುದ್ಡ; ಅದು ಹುಟ್ಟಿ, ಅದುಗ ಹದ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ ಒಣಗಿ ಹೋತು.

೭. ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಲ ಮುಳ್ಳುಗೊ ನಡುವೆ ಬ್ಬುದ್ಡ. ಮುಳ್ಳು ವೊಬ್ಬಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಅದುನ ಅಡಕಿ ಬುಟ್ಟಿ.

೮. ಬೇರೊಂದು ಪಾಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೂಮಿಗ ಬ್ಬುದ್ಡು, ಹುಟ್ಟಿ, ನೂರಾಸಗ ಪಲ ಕೊಟ್ಟ, ಎನ್ನಲ. ಇದುನ ಹ್ಲೇಗಿ: ಕ್ಲೇಪದುಗ ಕಿವಿ ಯುಳ್ಳವಲ ಕ್ಲೇಯಲೀಂದು, ದ್ವಬ್ಬಿನ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೯. ಆಲೆ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಀ ಒಗಟು ಏನಾಗಾಕೊಂದು ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಲ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೧೦. ನಿಂಗಗ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಮರುಮಗೊವ ಅಲಿವ ದುಗ ತಂದ್ಡಡದೆ; ಆಲೆ ಮಿಕ್ಕವಕಗ, ಅವಕ ನೋಡಿಲೆಯೂ ನೋಡ ದ್ಲೆಂಗಿ, ಕ್ಲೇತಲೆಯೂ ಅಲಿಯದ್ಲೆಂಗಿ ಒಗಟೊಂದ ಕೊಟ್ಟಡದೆ.

೧೧. ಀ ಒಗಟು ಏನಾಂದಲೆ: ಬಿತ್ತು ದೇವರ ಮಾತು.

೧೨. ದಾರಿಗಡ್ಡ ಇಬ್ಬವಕ ಕ್ಲೇಪವಕ; ಹಿಂದೆ ಪಿಚಾಚಿ ಬಂ ದು, ಅವಕ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ಆಗಿ, ತಪ್ಪಿಸಿಯುಳ್ಳದ್ಲೆಂಗಿ, ಆ ಮಾತ ಅವಕರ ಮನಸ್ಸೊಂದ ಕ್ಲಿತ್ತು ಹಾಕಿನಲ.

೧೩. ಅಲಿಒದಗಿಬ್ಬವಕ ಕ್ಲೇಪನೆತಾನೆ ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ಮಾತುಗ ಒಪ್ಪಿಯುಂಬವಕ; ಆಲೆ ಎವಕಗ ಬೇರು ಇಲ್ಲದದು ನೆಂದ ಜೋಚಿ ಕಾಲ ನಂಬಿ, ಸೋದನೆಯ ಸಮೆಯದೊ ಹಿಂದಾ ಡೊದಾರ.

೧೪. ಮುಳ್ಳುಗೊಲಿಗೆ ಬ್ಬುದ್ಡದು ಏನಾಂದಲೆ: ಎವಕ ಕ್ಲೇ ತು, ಜೀವದ ಚಿತ್ತೆ ಬದುಕು ಬೋಲಗಗೊಂದ ನಡೆದು, ಅಡಕಿ, ಪಲ ಹಿಡಿಯದೆ ಇಬ್ಬವಕ.

೧೫. ಆಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೂಮಿಯೊ ಹಡುವದು ಎತ್ತತೇಂ ದಲೆ: ಎವಕ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು, ಚಿಂಗರವೂ ಒಳ್ಳತೂ ಆದ ಮನ ಸ್ಸನೊ ಹಿಡಿತೊಂಡು, ತ್ತಾಗುಮೇಂದ ಪಲ ಕೊಡುವವಕ ತಾಂ.

೧೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಏಯವಲನಾಲೆಯೂ ದೀವಿಗೆಯ ಕ ತ್ತಿಸಿ, ಕ್ಲೋಗದೊ ಮುಜ್ಜೋದಿಲ್ಲೆ; ಬೈಯ ಕಟ್ಟಲು ತಾಣಗ ಬೀಪದಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಓಗಿಗೆ ಬಪ್ಪವಕ ಬ್ಲೀಚಲು ನೋಡುವಹೆಂಗೆ, ಅದುನ ದೀವಿಗೆಕಂಬುನೊ ಬೀತನಲ.

೧೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ ತೋಲಿಬಾರದ ಮಲಿಯಾದದ್ದು ಇಲ್ಲೆ; ಅತ್ತೆತಾಂ ಅಲಿಯಬಾರದೆ, ಬಿನ್ನಬ್ಲೀಚಲಾಗದೆ ಹಡುವ ರಗ ಸ್ಯವು ಇಲ್ಲೆ.

೧೮. ಅತ್ತೆ ಆಲೆ, ನಿಂಗ ಎತ್ತತೆ ಕ್ಲೇತಾಲೊಂದು ನೋಡಿ ಯುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಏಯವಲಗ ಹಡದೆಯೋ, ಅವಲಗ ಕಿಟ್ಟಿರ; ಇನ್ನು ಏಯವಲ ಇಲ್ಲದವಲನಾಗಿ ಇದ್ದನೆಯೋ, ಅವಲನೆಂದ ಹಡ ದೇಂದು ಅವಲ ಎಕ್ಕ ಮಾಡುವದೂ ಕ್ಲಿತ್ತೋರ, ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಆಗ ಅವಲನ ಅವೆಯೂ ತಮ್ಮಂದ್ಯರೂ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಪಜೆಗಾಗಿ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಸೇರಾಲಿದೆ ಇದ್ದರು.

೨೦. ನಿನ್ನವೆಯೂ ತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ನಿನ್ನ ನೋಡೋದುಗ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಕಾಗಿ ಹೊರಾಚು ನಿದ್ದಿದ್ದಾಲಿ ಎಂದು ಜನ ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಲಗ ಅಲಿಸೋನೆ,

೨೧. ಅವಲ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ದೇವರ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು, ಮಾಡುವವಕತಾಂ ಯೆನ್ನವೆಯೂ ತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದಾಲಿ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೨. ಒಂದು ಜಿನದೊ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲನೂ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರೂ ಕಪ್ಪಲುಗ ಹತ್ತೋನೆ, ಅವಲ ಅವಕಗ: ಕೆಲಿಗೆ ಆಚೆ ಹೋವೋಲ ಎಮ್ಮನೆ, ಕಡೆದರು.

೨೩. ಅವಕ ಕಪ್ಪಲುನೊ ಹೋಪನೆ, ಅವಲ ಒಲಿಗಿದಲ.

ಆಗ ಪೆಂಡುಗ್ಲಾಯಿ ಕೆಲವು ಬೀಜೋನೆ ಕಪ್ಪಲುಗ ನೀರು ತುಂಬಿ ದದುನೆಂದ ಕಟ್ಟಕ ಪಟ್ಟರು.

೨೪. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಯ್ವೇಸಿ: ಐಯಾ, ಐಯಾ, ನಾಸ ಆನೆಯೋಲ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಯ್ವೆದ್ದು, ಗ್ಲಾಯಿಯವೂ ತೆರೆಯ ನೀರವೂ ಬೆದರಿಸಿದಲ; ಆಗ ಅವೆ ನಿದ್ದು ತಂಣೆಂದ.

೨೫. ಇನ್ನು ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಗ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ? ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಅಂಜಿ, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ತಂಗತಂಗಗ: ಅತ್ತೆಆಲೆ, ಎವಲ ದಾರ? ಗ್ಲಾಯಿಗೂ ನೀರುಗೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲಗ ಓಗಾರೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡರು.

೨೬. ಹಿಂದೆ ಗಲಿಲಾಯಗ ಇದುರಾಗಿ ಹಡುವ ಗದರೇನರ ಸೀಮೆಗ ಮುಟ್ಟಿದರು.

೨೭. ಅವಲ ನೆಲಗ ಕ್ಲಗೋನೆ, ಬಲು ಕಾಲಾಂದ ಬೂತ ಹಿಡಿತವಲನಾಗಿ ಬಟ್ಟಿಯ ಹೂಲಿದೆ, ಮನೆಯೊ ಅಲ್ಲ, ಸಮಾದಿ ಬ್ಲಾಯಿ ಇಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಊರೂಂದ ಅವಲನಿದುರುಗ ಬನ್ನಲ.

೨೮. ಎವಲ ಯೇಸುವ ನೋಡಿ, ಒತ್ತರಿಸಿ ಕೊರಚಿ, ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬ್ಲುದ್ದು, ಬಲು ಸದ್ದಾಗಿ: ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಿಬ್ಬ ದೇ ವರ ಮಾತಿ ಯೇಸುವೇ! ಯೆನಗೂ ನಿನಗೂ ಏನ? ಯೆನ್ನ ಆಲೆಯ ಕೊಲೆಯ ಮಾಡ ಬೇಡ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಆ ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಗ ಆ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು ಹೋಪದೂಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು ಬಲು ಕಾಲಾಂದ ಅವಲನ ಹಿಡಿತಿದ್ದ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ ಅವಲನ ಕಟ್ಟಿಂದವೂ ಸಕ್ಕೋಲೇಂದವೂ ಕಟ್ಟಿ, ಬದ್ರ ಕಾತೂಂಡಿ ದ್ದಲೆಯೂ ಅವಲ ಕಟ್ಟ ಹುಸಿತೂಂಡು, ಬೂತಾಂದ ಕಾಡುಗ ಕ್ಲ ಸಿಯುಂಡೋದಲ.

೩೦. ಆಲೆ ಯೇಸು: ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನ? ಎಂದು ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪ

ನೆ, ಅವನು: ಲೆಗೆಯೋನ್, ಎನ್ನಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅನೇಕ ಬೂತ ಅವನೊಣ್ಣಿಗೆ ಹುಕ್ಕಿದೊ.

೩೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವೆ ಪಾತ್ಯಾಗ ಹೋಪದುಗ ತಂಗಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡ ಬೇಡಾಂದು, ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡೊ.

೩೨. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟೊದಗ ಮೇಂಬ ಬಲು ಹಂದಿಯ ಗುಬಿಲು ಇದ್ದದುನೆಂದ, ಅವೆಗೊಣ್ಣಿಗೆ ಹುಗೋದುಗ ತಂಗಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡೋದೊಂದು, ಅವೆ ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಮ್ಮನೆ, ಅವೆಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೩೩. ಆಲೆ ಬೂತಗೊ ಆ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು, ಹಂದಿಗೊಣ್ಣಿಗೆ ಹುಗೋನೆ, ಆ ಗುಬಿಲು ಬಾಗರೇಂದ ಕೆಂಜಿಗ ಹಾರಿ, ಮ್ಹೂಗಿ ಹೋದೊ.

೩೪. ಮೇಸುವವಕ ಆದದುನ ಕಂಡು, ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಊರುಗವೂ ಹಟ್ಟಿಗೊಗವೂ ಅಪ್ಪಿಸಿದರು.

೩೫. ಎವಕ ಆದದುನ ನೋಡೋದುಗ ಕಡೆದು, ಯೇಸು ಸಾರೆ ಬಂದು, ಬೂತಗೊ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದ ಮನಿಚಲ ಬಟ್ಟಿಯ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ಬುದ್ದಿ ತ್ವೀದು, ಯೇಸುನ ಕಾಲುಗಡ್ಡ ಕುಳಿದಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡು, ಅಂಜಿದರು.

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನೋಡಿದವಕ, ಆ ಬೂತ ಹಿಡಿತವಲ ಬುಡುಗಡೆ ಆದ ಬಗೆಯ ಅವಕಗ ಅಪ್ಪಿಸಿದರು.

೩೭. ಆಗ ಗದರೇನರ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಸೀಮೆಯ ಪಜೆ ಯೆಲ್ಲಾ ತಂಗ್ತುವ ಬುಟ್ಟು ಹೋಪದೊಂದು ಅವನ ಕ್ಷೇತೊಂಡರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕಗ ಬಲು ಅಂಜಿಕೆ ಹಿಡಿತೊಂಡ. ಇತ್ತೆ ಅವಲ ಕಪ್ಪಲುಗ ಹತ್ತಿ, ತಿರಿಗಿ ಹೋದಲ.

೩೮. ಆಲೆ ಬೂತಗೊ ಕಡೆದು ಹೋದ ಮನಿಚಲ ಅವನನ: ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದನೆಂದು, ಕೆಂಜಿಯುಮ್ಮನೆ,

೩೯. ಯೇಸು ನಿನ್ನ ಮನೆಗ ಹೋಗಿ, ದೇವರು ನಿನಗ ಎತ್ತವೆಯ ಮಾಡಿದಾಂದು, ಬೆವರಾಗಿ ಹ್ಲೇಗು, ಎಂದ್ಲೇಗಿ, ಅವನ ಕ್ಷೇಗಿ

ಬುಟ್ಟಲ. ಆಗ ಅವಲ ಹೋಗಿ, ಯೇಸು ತನಗ ಏನೇನ ಮಾಡಿ ದಾಂದು ಊರೆಲ್ಲಾಗ ಸಾಟಿದಲ.

೪೦. ಯೇಸು ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಪಜೆ ಅವಲನ ಸೇತಿಯುಂಡರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲಗಾಗಿ ಕಾ ತೂಂಡಿದ್ದರು.

೪೧. ಆಗ ಎದಗೇ, ಸಬೆಮನೆಯ ಗೊತ್ತುಗಾರಲ ಯಾಯಿಲ ರಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಬಂದು, ಯೇಸುನ ಪಾದಗ ಬ್ಬುದ್ದು, ತನ್ನ ಮನೆಗ ಬಪ್ಪದೂಂದು, ಅವಲನ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣು.

೪೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸುಮಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚದ ಒಂದೇ ಹೆಣ್ಣು ಅವಲಗಿದ್ದ; ಎವ್ವ ಸಾಯೆವ ಹೆಂಗೆ ಇದ್ದ. ಆಲೆ ಅವಲ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಪಜೆ ಅವಲನ ಇಲಿಂಕಿದರು.

೪೩. ಆಗ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚಾಂದ ನೆತ್ತರು ಬೆಟ್ಟಿ, ತನ್ನ ಬದು ಕೆಲ್ಲಾವ ಪಂಡುತಗಾರರುಗ ಬೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ, ದಾರಾಂದವೂ ಓಸೆ ಆಗದ ಒಂದೆಮ್ಮಾತಿ,

೪೪. ಹಿಂದಾಡೂಂದ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಚೀಲೆಯ ಸೆರಂಗ ಮುಟ್ಟಿದ್ದ; ಆಗತಾನೆ ಅವ್ವವ ನೆತ್ತರು ಬೆಟ್ಟೋದು ನಿದ್ಲೊಡತು.

೪೫. ಆಗ ಯೇಸು: ಯೆನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದದಾರ? ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಯೆಂಗಿಲ್ಲೆ ತಂಗಿಲ್ಲೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಪೇತ್ರನೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕರೂ: ಐಯಾ, ಪಜೆ ನಿನ್ನ ಒತ್ತಿ ಇಲಿಂಕಿಯಾಲಿ, ಎಂದರು.

೪೬. ಆಲೆ ಯೇಸು: ಯೆನ್ನ ದಾರಾಲೆಯೂ ಮುಟ್ಟಿದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸತು ಯೆನ್ನೆಂದ ಕಡೆದ ಎಂದು, ಅಲಿದೆ, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೭. ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿ, ತಾಲ ಮಲಿಂಪಿಯಾಲೆಂದು ಅಲಿ ದೂಂಡು, ನಡಿಗಿಯುಂಡೇ ಬಂದು, ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬ್ಬುದ್ದು, ತಾಲ ಅವಲನ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣವವೂ ಆ ಗೈಗೆಯೊತಾನೇ ಓಸೆ ಆದದುನವೂ ಪಜೆ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮುಂದಾಡು ಅವಲಗ ಅಲಿಂಕಿದ್ಲ.

೪೮. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವ್ವಗ: ಮಗ್ಗುವೇ, ದೈರ್ಯಾಗಿರು; ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉಯಿಸಿತು; ಸಮಾದಾನದೊ ಹೋಗು, ಎನ್ನಲ.

೪೯. ಅವಲ ಇನ್ನು ನುಡಿದುಂಡಿಬ್ಬನೆ ಸಬೆಮನೆಯ ಗೊತ್ತು ಗಾರನ ಮನೇಂದ ಒಬ್ಬಲ ಬಂದು: ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಸತ್ತು ಹೋದ್ದ; ಇನ್ನು ಗುರುವತೊಂದಾರ ಮಾಡ ಬೇಡ, ಎಂದು ಅವಲಗ ಹೇಳಿದಲ.

೫೦. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅದನ ಕ್ಷೇತು, ಅವಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಅಂಜ ಬೇಡ; ನಮ್ಮಣಿಗೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇರು; ಆಗ ಉಯಿಸಿ ಉಂಡವ್ವ ಎನ್ನಲ.

೫೧. ಅವಲ ಎವಲನ ಮನೆಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಪೇತ್ರಲ, ಯಾಕೋಬಲ, ಯೋಹಾನಲ, ಹೆಣ್ಣುನ ಅಪ್ಪಲ, ಅವ್ವೆ, ಎವಕತಾಲ ಅಲ್ಲದೇ, ದಾರ ವವೂ ತನ್ನ ಕೋಡ ಓಗಿಗೆ ಬುಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲೆ.

೫೨. ಎಲ್ಲಾ ಅವ್ವಗಾಗಿ ಅತ್ತೊಂಡು, ಗೋಳಿಆಡಿಯುಂಡಿ ಬ್ಬನೆ, ಅವಲ: ಔವ ಬೇಡ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವ್ವ ಸಾವಿಲೆ; ಒದಿಗಿಯ, ಎನ್ನಲ.

೫೩. ಆಲೆ ಅವಕ, ಅವ್ವ ಸತ್ತಾಂದು ಆದಿದು, ಅವಲನ ಯೇಡಿಸಿದರು.

೫೪. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವ್ವ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು: ಮಗ್ಗುವೇ ಯ್ವೇ! ಎಂದು ಕೊರಚಿದಲ.

೫೫. ಆಗ ಅವ್ವವ ಆತ್ಮ ತಿರಿಗಿ ಬಂದ; ಅವ್ವ ಆ ಗೈಯೊ ತಾನೇ ಯ್ವೆದ್ದ. ಇನ್ನು ಯೇಸು, ಅವ್ವಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡುವ ದೂಂದು, ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೫೬. ಅವ್ವವ ಹೆತ್ತವಕ ಅದಿಸೆಯ ಆದರು. ಆಲೆ ಅವಲ ಆದ ದನ ದಾರಗೂ ಹೇಗ ಬೇಡಾಂದು, ಅವಕಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೯. ಸಂಧಿ.

೧. ಅವಲ ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾ ಸಿಸಿಯರ ವೈಜ್ಞಿಗೆ ಕೊರಚಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬೂತಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೋವ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗೂ ಅವಕಗ ಸತುವವೂ ಅದಿಕಾರವವೂ ಕೊಟ್ಟು,

೨. ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಸಾಜ್ಜೋದುಗೂ ನೋ ಆಗಿಬ್ಬವ ಕರ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುಗೂ ಅವಕರ ಕ್ಷೇಗಿ, ಅವಕಗ ಕ್ಷೇಗಿದ ದೇನಾಂದಲೆ:

೩. ದಾರಿಗ ಏನವವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡೋಗ ಬೇಡ, ದಡಿ ಆಗಲಿ, ಚೀರ ಆಗಲಿ, ದೊಟ್ಟೆ ಆಗಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿ ಆಗಲಿ, ಯೆರಡೆರಡು ಚೀಲೆ ಆಗಲಿ, ನಿಂಗ ಬೀತುಳ್ಳೆ ಬೇಡ.

೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಏಯ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕಾಱಿಯೋ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದತಾಂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿವಿ.

೫. ಇನ್ನು ನಿಂಗ್ಗುವ ಸೇತದವಕ ದಾರೋ, ಆ ಊರೂಂದ ಕಡೆದು, ನಿಂಗ ಕಾಲುನ ದ್ವೂವ ಅವಕಗ ಸಾಕಿಯಾಗಿ ಕೊಡೆದು ಬುಡಿವಿ.

೬. ಆಗ ಅವಕ ಕಡೆದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಿಯ ಹ್ಲೇಗಿ, ಓಸೆ ಮಾಡಿ, ಹಟ್ಟೆಬ್ಬಾಯಿ ಹೋದರು.

೭. ಆಲೆ ಹೆರೋದಂ ಚತುರದಿಪತಿ ಅವನೇಂದ ಆದದೆಲ್ಲಾವ ಕ್ಷೇತು, ಜೋಚಿ ಜನ ಯೋಹಾನಂ ಸತ್ತವಕರೆಂದ ಯ್ಲೆದ್ದಿದ್ಲೆ ನೇಂದು,

೮. ಜೋಚಿ ಜನ ಎಲೀಯಂ ತೋಱಿದನೇಂದು, ಜೋಚಿ ಜನ ಪೂರುವದ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬಂ ಯ್ಲೆದ್ದಿದ್ಲೆನೇಂದು, ಹ್ಲೇ ಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬದುನೇಂದ ಯೆರಡುನುಪಾದಂ.

೯. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ ಹೆರೋದಂ: ಯೋಹಾನನ ತಲೆಯ ನಾಂ ಬೆಟ್ಟೆಸಿದ್ದೆಂ; ಆಲೆ ಏಯವಂನ ಕುರಿತು ಎವೆಯ ಕ್ಷೇತನೆಯೋ ಅವಂ ದಾರಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಂನ ನೋಡೋದುಗ ಅರಸಿದಂ.

೧೦. ಅಪೊಸ್ತಲರು ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ತಂಗ ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲವ ಅವಂಗೆ ಬೆವರಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದರು. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕರ ಕೂಟಿಯುಂ ಡು, ಬೆತ್ತಾಯಿದಾಂಬ ಊರುಗ ತೆಲಗಿ ಹಿಂಗಡಾಗಿ ಹೋದಂ.

೧೧. ಆಲೆ ಪಜೆ ಅದುನ ಅಱಿದು, ಅವಂನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋ ಪನೆ, ಅವಂ ಅವಕರ ಸೇತಿ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಕುರಿತು ಅವಕರ ಕೋಡ ನುಡಿದು, ಜ್ಲೇಯ ಆಪದೂಂದಿದ್ದವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಂ.

೧೨. ಆಲೆ ಹೆಣ್ಣುತ್ತು ಬಣ್ಣವ ಜಾಮ ಆಪನೆ, ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲಗ: ಪಜೆ ನಾಕಾಸು ಹಡುವ ಊರುಬ್ಬಾಯಿ ಹಟ್ಟೆಬ್ಬಾಯಿ ಹೋಗಿ, ಹಡಿದೂಂಡು, ಹಿಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಯುಂಬ ಹೆಂಗೆ, ಅವಕರ ಕ್ಷೇಗಿ ಬುಡು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಡುನೂ ಇದ್ದೋಂ ದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೧೩. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಂಗತಾಲ ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಅವಕ: ಯೆಂಗ್ಡುವೇ ಹೋಗಿ, ಈ ಪಜೆ ಎಲ್ಲಾಗ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಂಡುಳ್ಳದ್ದೋಲೆ, ಐದು ದೊಟ್ಟೆಯೂ ಎರಡು ವಿನಾನೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೇನೂ ಯೆಂಗಗ ಇಲ್ಲೆ ಎಂದರು.

೧೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸುಮಾರ ಐದು ಸಾವಿರ ಗಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ: ಅವಕರ ಐವತ್ತೈವತ್ತಾ ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿಸಿವಿ, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೫. ಅವಕ ಅತ್ತಿತಾಲ ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾವ ಕುಳಿಸಿದರು.

೧೬. ಆಗ ಅವಲ ಐದು ದೊಟ್ಟೆಯವೂ ಎರಡು ವಿನಾನವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಮೇಲೋಕಗ ಕಣೆತ್ತಿ, ಅವೆಯ ಹರಸಿ, ಮುಠ್ಠಿ ತು, ಪಜೆಗ ಇಕ್ಕುವ ಹೆಂಗೆ ಸಿಸಿಯರುಗ ಕೊಟ್ಟಲ.

೧೭. ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದು, ಮನಹಾರ ಆದರು. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಮಿಕ್ಕ ತುಂಡೆಲ್ಲಾವ ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕರಿ ತುಂಬ ಎತ್ತಿದರು.

೧೮. ಇನ್ನು ಅವಲ ಹುಟ್ಟಿಬ್ಬಾನೆ ಜಪ ಮಾಡಿಯುಂಡಿ ಬ್ಬನೆ, ಸಿಸಿಯರು ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅವಲ: ಪಜೆ ಯೆನ್ನ ದಾರಾಂದಾರ? ಎಂದು ಅವಕರ ಕ್ಷೇಪನೆ,

೧೯. ಅವಕ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಜೋಚಿ ಜನ: ಸ್ನಾನ ಕೊ ಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದ ಯೋಹಾನಾಂದೂ, ಇನ್ನು ಜೋಚಿ ಜನ: ಎಲಿಯಾಂ ದೂ, ಬೇರೆ ಜನ: ಪೂರುವದ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬಲ ಯೆದ್ದಿದ್ದ ನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ ಎಂದರು.

೨೦. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಆಲೆ ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ದಾರಾಂದಾಠಿ? ಎಮ್ಮನೆ, ಪೇತ್ರಲ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದೇವರ ಕ್ರಿಸ್ತಲ ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಇದುವ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಭೇಡಾಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ,

೨೧. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಅಪ್ಪಡಿ ಕಚಟ ಪಟ್ಟು, ಮೊಕ್ಕ್ಯನ್ನು ರೂಂದವೂ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂಂದವೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂಂದವೂ ತಳ್ಳಿಸಿಯುಂಡು, ಕೊಲ್ಲಿಸಿಯುಂಡು, ಮೂರೆಂಬ ಜಿನದೊ ಯೆಬ್ಬದೂಂದು ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬಪ್ಪದುಗ ಮನಸ್ತಟ್ಟಲೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಹೊರತಟ್ಟೆ, ಜಿನಗೂ ತನ್ನ ಸಿಲುಬೆಯ ಹೊತ್ತೂಂಡು, ಯೆನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬರಲಿ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ತನ್ನ ಪೆರಣವ ಉಯಿಸೋದೂಂದಿಬ್ಬ ವಲ ಅದುವ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಣನಲ; ಆಲೆ ಯೆನಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪೆರಣವ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಬವಲ ಅದುವ ಉಯಿಸಿಯುಂಣನಲ.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಲೋಕ ಎಲ್ಲಾವ ಸಪ್ಪಾರಿಸಿಯುಂಡಲೆಯೂ ತನ್ನ ತಾನೇ ಕಿಡಿಸಿಯುಂಡಲೆ, ಇಲ್ಲದ್ದೊಲೆ ನಸಟ ಪಟ್ಟಲೆ ಅವಲಗ ಲಾಬ ಏನ?

೨೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನಗಾಗಿಯೂ ಯೆನ್ನ ಮಾತುಗಾಗಿಯೂ ಸಿಗ್ಗಾಪವ ಏಯವನೋ, ಅವಲಗಾಗಿ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ತನಗೂ ಅಪ್ಪಗೂ ಪರಿಸುದ್ಧ ಜಮಗಾರರುಗೂ ಹಡುವ ಮಯಿ ಮೆಯೊ ಬಪ್ಪನೆ ಸಿಗ್ಗಾನಲ.

೨೬. ಆಲೆ ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ನೋಡೊನೆಗಟ್ಟ ಸಾವ ರುತಿ ನೋಡದ ಜೋಚಿ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ನಿದ್ದಿಬ್ಬವಕ ರೋಗೇ ಇದ್ದಾಡೆ.

೨೭. ಈ ಮಾತುಗೋ ಆಗಿ, ಸುಮಾರ ಯೆಟ್ಟು ಜಿನಗ್ಗಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಪೇತ್ರನವೂ ಯೋಹಾನನವೂ ಯಾಕೋ ಬನವೂ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ಜಪ ಮಾಡೋದುಗ ಬೆಟ್ಟುಗ್ಗತ್ತಿದಲ.

೨೯. ಅವಲ ಜಪ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲನ ಮೊಗದ ಉರುವು ಹುಟ್ಟೊರಂಡು, ಅವಲನ ಚೀಲೆ ಬ್ಲೀವಾಗಿ ಮಿಚ್ಚುವ ಹೆಂಗೆ ಆತು.

೩೦. ಆಗ ಎದಗೇ, ಎರಡು ಗಂಡಿಸು ಅವಲನ ಕೋಡ ನುಡಿ ದರು; ಎವಕ ದಾರಾಂದಲೆ: ಮೋಸೆಯೂ ಎಲೀಯನೂ ತಾಲ.

೩೧. ಎವಕ ಮಯಿಮೆಯೊ ಕಾಣಿಸಿಯುಂಡು, ಅವಲ ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ತೀರಿಸುವದುನ ಕಡೆ ಮುಡುವುಗಾಗಿ ನುಡಿದರು.

೩೨. ಆಲೆ ಪೇತ್ರನೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕರೂ ಒಲಿ ಕೂಂದ ಬಾರವುಳ್ಳವಕರಾಗಿದ್ದರು; ಅವಕ ಎಚ್ಚಲಿಪನೆ, ಅವಲನ ಮಯಿಮೆಯವೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ನಿದ್ದ ಎರಡು ಗಂಡಿಸವೂ ನೋಡಿದರು.

೩೩. ಇನ್ನು ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕ ಅವಲನ ಬುಟ್ಟೋಪನೆ, ಸೇತ್ರಲ ಯೇಸುಗ: ಐಯಾ ನಂಗ ಇಲ್ಲಿಬ್ಬದು ಒಳ್ಳಿತು. ಮೂರು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕೋಲ; ನಿನಗ ಒಂದು, ಮೋಸೆಗ ಒಂದು, ಎಲೀ ಯಗ ಒಂದು, ಎಂದ್ಕೇಗಿ, ತಾಲ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದು ಅವಲ ಆಲೊದ ಇಲ್ಲೆ.

೩೪. ಇದುನ ಅವಲ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಮಂಜು ಬಂದು, ಅವಕರ ಮೇಲೆ ನ್ಣಾಲಾಗಿ ಹಟ್ಟ; ಅವಕ ಆ ಮಂಜುಗ ಹುಗೋನೆ ಎವಕ ಅಂಜಿದರು.

೩೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಮಂಜೂಂದ: ಎವತಾಲ ಯೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿ, ಎವಲನ ಕ್ಲೇವಿ, ಎಂಬ ಸದ್ದು ಉಟ್ಟಾತು.

೩೬. ಆ ಸದ್ದು ಆಪನೆ ಯೇಸು ಒಬ್ಬತಾಲ ತೋಲೊಡಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಸಪೇನಿದ್ದು, ತಂಗ ನೋಡಿದವೆ ಒಂದನಾಲೆಯೂ ಆ ಜಿನಗೊಗೆ ದಾರಗೂ ಆಲೊಸುಲೆ.

೩೭. ಮರು ಜಿನಗ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕ ಬೆಟ್ಟೊಂದ್ಕೇ ಗೋನೆ, ಬಲು ಪಜೆ ಅವಲನಿದುರುಗ ಬಂದರು.

೩೮. ಆಗ ಎದಗೇ, ಪಜೆಯೊ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಷಲ ಕಿಲಾಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಗುರುವೇ, ಯೆನ್ನ ಮಾತಿನ ನೋಡ ಬಾಂದು ನಿನ್ನ ಕೆಂಜಿಯುಂಣನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಯೆನಗ ಒಬ್ಬಲ ತಾಲ ಹುಟ್ಟಿದಲ.

೩೯. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಬೂತ ಅವಲನ ಹಿಡಿತರ; ಆಗತಾನೆ ಅವಲ ಕಿಲಾಚಿನ; ಇನ್ನು ನೂರೆ ಗ್ಲಬ್ಬುವ ಹೆಂಗೆ ಅದು ಅವಲನ ಗುಂಜಿಸಿ, ಅವಲನ ನ್ಣೆಗ್ಗಿಸಿದ ಹಿಂದೆಯೂ ಅವಲನ ಬುಟ್ಟೋಪದು ಬಂಬುತಾಲ.

೪೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅದುನ ಕಡೆಸೋದೂಂದು ನಿನ್ನ ಸಿಸಿ ಯರ ಕೆಂಜಿಯುಂಣೆ; ಆಲೆ ಅವಕರ ಕೈಲಾಗದೋತು, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಅದುಗ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಹೋ, ನಂಬಿಗೆ ಗೆಟ್ಟ ತಾರುಮಾರಾದ ಕೊಲವೇ! ಯೇಚು ಕಾಲ ನಿಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ಇದ್ದು, ನಿಂಗ್ಲುವ ತ್ಲಾಗುವೆ? ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಇಲ್ಲಿಗ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಾ, ಎನ್ನಲ.

೪೨. ಅವಲ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆತಾನೆ, ಬೂತ ಅವಲನ ಕುಲಿಕ್ಕಿ, ಗುಂಜಿಯಾಡಿಸಿತು; ಆಲೆ ಯೇಸು ಅಸುದ್ಲ ಆತ್ಮನ ಬೆದರಿಸಿ, ಮಾತಿನ ಓಸೆ ಮಾಡಿ, ಅವಲನ ಅಪ್ಪಗ ಕೊಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಲ.

೪೩. ಆಗ ದೇವರ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನಗ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲೆವ್ವಾದರು.

೪೪. ಯೇಸು ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲಾಗಾಗಿ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಅದಿಸೆಯ ಆಪನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಈ ಮಾತುಗ್ಲುವ ನಿಂಗ ಕಿವಿಗ ಇಕ್ಕಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಷನ ಮಾತಿ ಮನಿಷರ ಕೈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯುಂಬದುಗ ಇದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೪೫. ಆಲೆ ಅವಕ ಈ ಮಾತ ಅಲಿಯದೆ ಹೋದರು; ಅವ ಕಗ ಅದು ಕಿಟ್ಟದ್ದೆಂಗೆ ಅದು ಅವಕಗ ಮಲಿಯಾಗಿ ಹಟ್ಟ. ಇನ್ನು ಆ ಮಾತ ಕುರಿತು ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಅಂಜಿದರು.

೪೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗಳೋಗೆ ಏಯವಲ ದೊಡ್ಡವಲ ಎಂಬ ಯೇಚನೆ ಅವಕರ್ಣೋಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು.

೪೭. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕರ ಮನಸ್ಸುನೊ ಹಡುವ ಯೇಚನೆಯ ನೋಡಿ, ಒಂದು ಕೂಸ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಸಾರೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವಕಗ ಹ್ಣೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೮. ಏಯವಲ ಈ ಕೂಸ ಯೆನ್ನ ಹೆಸರುನೊ ಸೇತಿಯುಂಣನವೋ, ಅವಲ ಯೆನ್ನ ಸೇತಿಯುಂಣನಲ; ಇನ್ನು ಏಯವಲ ಯೆನ್ನ ಸೇತಿಯುಂಣನವೋ, ಅವಲ ಯೆನ್ನ ಕ್ಣೇಗಿದವನ ಸೇತಿಯುಂಣನಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗೆಲ್ಲಾಂದ ಕುನ್ನವಲತಾಲ ದೊಡ್ಡವನಾನಲ ಎನ್ನಲ.

೪೯. ಆಗ ಯೋಹಾನಲ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಐಯಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರುನೊ ಬೂತವ ಕಡೆಸುವ ಒಬ್ಬನ ಯೆಂಗ ನೋಡಿ, ಅವಲ ಯೆಂಗ್ಗುವ ಕೋಡ ನಿನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬಾರದದುಗಾಗಿ ಅವನ ತಡೆತೆಯೋಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೫೦. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ತಡೆಯ ಬೇಡ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಂಗಳ ಬಿರೋದ ಇಲ್ಲದವಲ ನಂಗಳ ಬಕ್ಕದವನಾಗಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಬದುಗ ಜಿನ ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೋಪದುಗ ತನ್ನ ಮೊಗವ ತಿರ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಜೋಲಿಗಾರರ ತನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ಕ್ಣೇಗಿದಲ.

೫೨. ಎವಕ ಹೋಗಿ, ಅವಲಗ ಎಡೆ ತಯಾರು ಮಾಡೋದುಗ ಸಮಾರ್ಯದವಕರ ಒಂದು ಊರುಗ ಹುಕ್ಕರು.

೫೩. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವನ ಸೇತುಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವನ ಮೊಗ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೋಪದೊಂದಟ್ಟು.

೫೪. ಅವನ ಸಿಸಿಯರಾಗಿಬ್ಬ ಯಾಕೋಬನೂ ಯೋಹಾನನೂ ಅದುನ ನೋಡಿ: ಕರ್ತಾ, ಎಲೀಯುಲ ಮಾಡಿದ್ಲೆಂಗೆ ನಂಗಳ ಬಾನೊಂದ ಕಿಚ್ಚು ಎರಗಿ ಬಂದು, ಅವಕರ ಹ್ಣಾ ಮಾಡೋದೊಂದು ಹ್ಣೇಗೋದುಗ ನಿನಗ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟೋ? ಎಂದರು.

೫೫. ಆಲೆ ಅವಲ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಬೆದರಿಸಿ: ನಿಂಗ ಎತ್ತವ ಆತ್ಮದವಕಾಂದು ಅಪ್ಪಿವಿಲ್ಲೆಯಾ?

೫೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಮನಿಚರ ಬೀವವ ನಾಸ ಮಾಡೋದುಗಲ್ಲ, ಉಯಿಸೋದುಗತಾಲ ಬನ್ನಲ, ಎಂದ್ಜಿ ಗಿದಲ. ಆಗ ಅವಕ ಬೀರೆ ಊರುಗ ಹೋದರು.

೫೭. ಅವಕ ದಾರಿಯೊ ಹೋಪನೆ, ಒಬ್ಬ ಅವಲನ ಕೋಡ: ಕರ್ತಾ, ನೀ ಎಲ್ಲಿಗ ಹೋಲೆಯೂ ನಿಂಸ್ತಿದಾಡು ಬನ್ನನೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೮. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ನರಿಗೊಲ್ಲಗ ಅಯಿಯೂ ಬಾ ನುನ ಹಕ್ಕಿಲುಗೊಲ್ಲಗ ಗೂಡೂ ಹಡದೆ; ಆಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗ ತಲೆ ಬೀಪದುಗ ತಾವಿಲ್ಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೯. ಇನ್ನೊಬ್ಬಗ ಅವಲ: ಎನ್ನಿದಾಡು ಬಾ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ: ಕರ್ತಾ, ನಾಲ ಮುಂದಾಡು ಹೋಗಿ, ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಹೂಪ ಹೆಂಗೆ ಯೆನಗ ಅಪ್ಪಣೆ ತಾ, ಎಮ್ಮನೆ,

೬೦. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ಸತ್ತವಕತಾಲ ತಂಗ ಸತ್ತವಕರ ಹೂ ವಲಿ; ಆಲೆ ನೀ ಹೋಗಿ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಸಾಪ್ಪಿ, ಎನ್ನಲ.

೬೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ: ಕರ್ತಾ, ನಿಂಸ್ತಿದಾಡು ಬನ್ನನೆ; ಆಲೆ ಮುಂದಾಡು ಯೆನ್ನ ಮನೆಯವಕಾಂದ ಉತ್ತರ ಈಸೋದುಗ ಅಪ್ಪಣೆ ತಾ, ಎನ್ನಲ.

೬೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ತನ್ನ ಕೈಯ ನೇಗಿಲುಗ ಹಾಕಿ, ಹಿಂದಾಡು ನೋಡುವ ಏಯವಲನಾಲೆಯೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ತಕ್ಕ ವನಲ್ಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೦. ಸಂದಿ.

೧. ಎವೆ ಆದದುಗ ಹಿಂದೆ ಕರ್ತಾ ಬೀರೆ ಎತ್ತವತ್ತಾವ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ, ಜೋಡು ಜೋಡಾಗಿ ತನ್ನ ಮೊಗ ಮುಂದಾಡು ತಾಲ ಹೋಪದೂಂದಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ಊರು ತಾವುಗ ಅವಕರ ಕ್ಷೇಗಿ,

೨. ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಬ್ಬೀ ಅಪ್ಪಲಿ; ಆಲೆ ಗೆಲ

ಸದವಕ ಜೋಚಿ; ಇತ್ತೆ ಹಡುವದುನೆಂದ ಬ್ಲೇಯ ಯೆಜಮಾ ನಲ ತನ್ನ ಬ್ಲೇಗ ಗೆಲಸದವಕರ ಕ್ಲೇಗೋದೂಂದು ಅವನ ಕೆಂ ಜಿಯುಳ್ಳಿವಿ.

೩. ಹೋಗಿವಿ, ಎದಗೇ, ನಾಲ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕುರಿಮರಿಗ್ಗೊ ಮಾಕೆ ಕೆನ್ನೆಗ್ಗುವ ನಡುವೆ ಕ್ಲೇಗಿನೆ.

೪. ಕೈಚೀರವವೂ ಹಿಟ್ಟು ಚೀರವವೂ ಕೆರವವೂ ಎತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬೇಡ, ದಾರಿಯೊ ದಾರಗಾಲೆಯೊ ಕುಂಬುಟ್ಟು ಸಲುಮುತ ಮಾಡ ಬೇಡ.

೫. ನಿಂಗ್ ಎಯ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕಾಟಿಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದಾ ಡು: ಈ ಮನೆಗ ಸಮಾದಾನ! ಎನ್ನಿವಿ.

೬. ಸಮಾದಾನದ ಮಾತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿಂಗ್ ಸಮಾದಾನ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಅದು ನಿಂಗ್ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡರ.

೭. ಆ ಮನೆಯೊತಾ ತಂಗಿ, ಅವಕಗ ಹಡುವದುನ ತಿಂದು ಕುಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಗೆಲಸದವಲ ತನ್ನ ಸಂಬ್ಬುವ ಹೊಂದೋ ದುಗ ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದನೆ. ಮನೆಬ್ಬಾಯಿ ಹೋಗ ಬೇಡ.

೮. ಇನ್ನು ನಿಂಗ್ ಎಯ ಊರುಗಾಲೆಯೊ ಹುಕ್ಕಲೆ, ಅವಕ ನಿಂಗ್ಗುವ ಸೇತಿಲೆ, ನಿಂಗ್ಗ ಇಕ್ಕುವದುನ ತಿನ್ನಿವಿ.

೯. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿಬ್ಬ ನೋವುನವಕರ ಓಸೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಂಗ್ಗ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿವಿ.

೧೦. ಆಲೆ ನಿಂಗ್ ಎಯ ಊರುಗಾಲೆಯೊ ಹುಕ್ಕಲೆ, ಅವಕ ನಿಂಗ್ಗುವ ಸೇತದೆ ಹೋಲೆ, ಆ ಊರುನ ಬೀದೆಗಡ್ಡ ಕಡೆದು:

೧೧. ನಿಂಗ್ ಊರುಂದ ಯೆಂಗ ಕಾಲುಗ ಹತ್ತಿದ ದ್ರುವ ವೂ ನಿಂಗ್ಗ ಒದರಿ ಬುಟ್ಟನೆಯೋಲ; ಆಲೆಯೊ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಂಗ್ಗ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು ನಿಂಗ್ಗ ಗೊತ್ತಡಲಿ, ಎಂಬದಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿವಿ.

೧೨. ಆ ಜಿನದೊ ಸೊದೊಮುಗ ಆ ಊರೊಂದವೊ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೧೩. ಕೊರಾಜಿನೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಬೆತ್ತಾಯಿದವೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗೊಲೆಗೆ ನಡೆದ ಬಲವಾದ ಕಾರ್ಯ ತೂರ್ ಸಿದೋನಗೊಲೆಗೆ ನಡೆದ್ದಟ್ಟಲೆ, ಅವಕ ಪೂರುವದೊ ಗೋಣಿ ತಟ್ಟ ಹಾಕಿಯುಂಡು, ಬೂದಿಯೊ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಮನ ತಿರಿಕಿಯುಂಡಿಬ್ಬರು.

೧೪. ಆಲೆಯೂ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ನಿಂಗಿಂದವೊ ತೂರ್ ಸಿದೋನಗೊಲೆಗ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬಾನುಗಟ್ಟ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಡ ಕಪೆರ್ನಾ ಮೇ! ನೀ ಪಾತ್ಕಾಗಟ್ಟ ಕ್ಲಕ್ಕಿಸಿಯುಂಡರೆ.

೧೬. ನಿಂಗುವ ಕ್ಲೇಪವಲ ಯೆನ್ನವೊ ಕ್ಲೇತನಲ; ಇನ್ನು ನಿಂಗುವ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನವೊ ಹಾರಿಸಿನಲ; ಆಲೆ ಯೆನ್ನ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದವಲನವೊ ಹಾರಿಸಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲವತ್ತಾವು ಚಚ್ಚೋಳಾಂದ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು: ಕರ್ತಾ, ನಿನ್ನೆ ಸರುನೊ ಬೂತಗೊ ಕೂಡ ಯೆಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೮. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಪಿಚಾಚಿ ಬಾನೊಂದ ಮಿಚ್ಚುಮಾಕೆ ಬ್ಲುವದುನ ಕಂಡೆಲ.

೧೯. ಎದಗೇ, ಹಾವುಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ಚೆಳ್ಳುಗೊ ಮೇಲೆಯೂ ತ್ಪುಯಿಪದುಗೂ, ಬೈರಗಾರನ ಎಲ್ಲಾ ಸತುನ ಮೇಲೆಯೂ, ನಿಂಗಗ ಅದಿಕಾರ ತನ್ನನೇಲ, ಏಯದೂ ನಿಂಗಗ ಎತ್ತತೆಯೂ ನಸಟ ಮಾಡ.

೨೦. ಆಲೆಯೂ, ಆತ್ಮಗೊ ನಿಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಂದು ಚಚ್ಚೋಳ ಆಗದೆ, ನಿಂಗ ಹೆಸರುಗೊ ಮೇಲೊಳಕದೊ ಬರೆಸಿ ಹಡದೇಂದು ಅಪ್ಪಲಿ ಚಚ್ಚೋಳ ಆಗಿವೆ.

೨೦. ಅದೇ ಗೆಟ್ಟೆಗೆಯೊ ಯೇಸು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮದೊ ಕುಸಾಲೆ ಆಗಿ, ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಮೇಲೋಕಗೂ ಬೂಲೋಕಗೂ ಕರ್ತೃ ಆಗಿಬ್ಬ ಅಪ್ಪಾ! ನೀ ಎವೆಯ ಗೇನಗಾರರುಗೂ ಬುದ್ದಿ ಬತ್ತರುಗೂ ಮಹಿ ಮಾಡಿ, ಕುನ್ನವೆಗ ತೋಲಿ ಮಾಡಿದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿನೆ; ಹಾಂ ಅಪ್ಪಾ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇತ್ತಿತಾಂ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಒಳ್ಳೆಂಗೆ ತೋಲಿತು.

೨೧. ಎಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನಪ್ಪನೆಂದ ಯೆನಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಡದೆ; ಇನ್ನು ಮಾತಿ ದಾರಾಂದು, ಅಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ಏಯವನೂ ಅಪ್ಪಿಯಂ; ಇನ್ನು ಅಪ್ಪಂ ದಾರಾಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲದೆ ದಾರೂ ಅಪ್ಪಿಯರು; ಆಲೆ ದಾರಗ ತೋಲಿ ಮಾಡೋದುಗ ಮಾತಿಗ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟೋ, ಅವಂತಾಂ ಅಪ್ಪಿತಿದನೆ.

೨೨. ಆಗ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತೆರಂದು ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡುವ ಕಂಣು ಗೊ ಬಾಗಿಯಲುಳ್ಳವೆತಾಂ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬಲು ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಅರಸರೂ ನಿಂಗ ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡೋದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ನೋಡಲೆ; ನಿಂಗ ಕ್ಷೇಪವೆಯ ಕ್ಷೇಪದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ಕ್ಷೇಪಿಲೆ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹೆಣ್ಣಿನೆ ಎನ್ನಂ.

೨೪. ಆಗ, ಎದಗೇ, ಒಬ್ಬ ನಾಯಗಾರಂ ಯೆದ್ದು, ಅವಂನ ಸೋದಿಸಿ: ಗುರುವೇ! ತಿರದ ಜೀವವ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸುವ ದುಗ ನಾಂ ಏನ ಮಾಡುವೆ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೫. ಅವಂನ: ನಾಯಸಾತ್ರದೊ ಬರೆದದ್ದೇನ? ಎತ್ತತೆ ಓದಿರೆ? ಎಮ್ಮನೆ,

೨೬. ಅವಂ ಅದುಗ: ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತನ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಮನಸ್ಸೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಜೀವಾಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಸತೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಬುದ್ಧಿಂಂದವೂ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ನೆರೆಯ

೧೨. ಆ ಜಿನದೊ ಸೊದೊಮುಗ ಆ ಊರೊಂದವೊ ಕಚೆ
ಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೧೩. ಕೊರಾಜಿನೇ, ನಿನಗಯ್ಯೋ! ಬೆತ್ಸಾಯಿದವೇ, ನಿನಗ
ಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ನಡೆದ ಬಲವಾದ ಕಾರ್ಯ
ತೂರ್ ಸಿದೋನಗ್ಲೋಗೆ ನಡೆದ್ದಟ್ಟಲೆ, ಅವಕ ಪೂರುವದೊ ಗೋಣಿ
ತಟ್ಟ ಹಾಕಿಯುಂಡು, ಬೂದಿಯೊ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಮನ ತಿರಿಕಿ
ಯುಂಡಿಬ್ಬರು.

೧೪. ಆಲೆಯೊ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ನಿಂಗಿಂದವೊ ತೂರ್
ಸಿದೋನಗ್ಲೋಗ ಕಚಟ ಸುಳುವಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬಾನುಗಟ್ಟ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಡ ಕಪೆರ್ನಾ
ಮೇ! ನೀ ಪಾತ್ಲಾಗಟ್ಟ ಕ್ಲಕ್ಕಿಸಿಯುಂಡರೆ.

೧೬. ನಿಂಗ್ಲುವ ಕ್ಲೇಪವಲ ಯೆನ್ನವೊ ಕ್ಲೇತನಲ; ಇನ್ನು ನಿಂ
ಗ್ಲುವ ಹಾರಿಸುವವಲ ಯೆನ್ನವೊ ಹಾರಿಸಿನಲ; ಆಲೆ ಯೆನ್ನ ಹಾರಿ
ಸುವವಲ ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದವಲನವೊ ಹಾರಿಸಿನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಆಗ ಆ ಎಲ್ಲವ್ತಾವು ಚೆಚ್ಚೋಳಾಂದ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು:
ಕರ್ತಾ, ನಿನ್ನೆ ಸರುನೊ ಬೂತಗ್ಲೊ ಕೂಡ ಯೆಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ,
ಎಮ್ಮನೆ,

೧೮. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಪಿಚಾಚಿ ಬಾ
ನೊಂದ ಮಿಚ್ಚುಮಾಕೆ ಬ್ಲುವದುನ ಕಂಡೆಲ.

೧೯. ಎದಗೇ, ಹಾವುಗ್ಲೊ ಮೇಲೆಯೊ ಚೆಳ್ಳುಗ್ಲೊ ಮೇಲೆ
ಯೊ ತ್ಲುಯಿಪದುಗೂ, ಬೈರಗಾರನ ಎಲ್ಲಾ ಸತುನ ಮೇಲೆಯೊ,
ನಿಂಗಗ ಅದಿಕಾರ ತನ್ನನೆಲ, ಏಯದೂ ನಿಂಗಗ ಎತ್ತತೆಯೊ
ನಸಟ ಮಾಡ.

೨೦. ಆಲೆಯೊ, ಆತ್ಮಗ್ಲೊ ನಿಂಗಗ ಅಡಿಯಾಗಿದ್ದವೆ, ಎಂದು
ಚೆಚ್ಚೋಳ ಆಗದೆ, ನಿಂಗ ಹೆಸರುಗ್ಲೊ ಮೇಲೋಕದೊ ಬರೆಸಿ
ಹಡದೇಂದು ಅಪ್ಪಲಿ ಚೆಚ್ಚೋಳ ಆಗಿವೆ.

೨೦. ಅದೇ ಗೆಟ್ಟಿಗೆಯೇ ಯೇಸು ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮದೊ ಕುಸಾ
ಲೆ ಆಗಿ, ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಮೇಲೋಕಗೂ ಬೂಲೋಕಗೂ
ಕರ್ತು ಆಗಿಬ್ಬ ಅಪ್ಪಾ! ನೀ ಎವೆಯ ಗೇನಗಾರರುಗೂ ಬುದ್ಧಿ
ಬತ್ತರುಗೂ ಮಜಿ ಮಾಡಿ, ಕುನ್ನವೆಗ ತೋಲಿ ಮಾಡಿದದುನೆಂದ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿನೆ; ಹಾಂ ಅಪ್ಪಾ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇತ್ತೆತಾಂ
ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಒಳ್ಳೆಂಗೆ ತೋಲಿತು.

೨೧. ಎಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನಪ್ಪನೆಂದ ಯೆನಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಡದೆ; ಇನ್ನು
ಮಾತಿ ದಾರಾಂದು, ಅಪ್ಪನಲ್ಲದೆ ಏಯವನೂ ಅಪ್ಪಿಯಂ; ಇನ್ನು
ಅಪ್ಪಂ ದಾರಾಂದು, ಮಾತಿನಲ್ಲದೆ ದಾರೂ ಅಪ್ಪಿಯರು; ಆಲೆ
ದಾರಗ ತೋಲಿ ಮಾಡೋದುಗ ಮಾತಿಗ ಮನಸ್ಸುಟ್ಟೋ, ಅವಂ
ತಾಂ ಅಪ್ಪಿತ್ತಿದನೆ.

೨೨. ಆಗ ಅವನ ಸಿಸಿಯರ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತೆರಂದು
ಹೆಣ್ಣಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡುವ ಕಂಣು
ಗೊ ಬಾಗೆಯುಳ್ಳವೆತಾಂ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬಲು ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಅರಸರೂ ನಿಂಗ
ನೋಡುವವೆಯ ನೋಡೋದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ನೋಡಲೆ;
ನಿಂಗ ಕ್ಲೆಪವೆಯ ಕ್ಲೆಪದುಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ ಕ್ಲೆಪಿಲೆ,
ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹೆಣ್ಣಿನೆ ಎನ್ನಂ.

೨೪. ಆಗ, ಎದಗೇ, ಒಬ್ಬ ನಾಯಗಾರಂ ಯೆದ್ದು, ಅವನ
ನೋದಿಸಿ: ಗುರುವೇ! ತಿರದ ಜೀವವ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ದಕ್ಕಿಸುವ
ದುಗ ನಾಂ ಏನ ಮಾಡುವೆಂ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೫. ಅವಂ: ನಾಯಸಾತ್ರದೊ ಬರೆದದ್ದೇನ? ಎತ್ತೆ ಓದಿ
ರೆ? ಎಮ್ಮನೆ,

೨೬. ಅವಂ ಅದುಗ: ನಿನ್ನ ದೇವರಾಗಿಬ್ಬ ಕರ್ತನ ನಿನ್ನ
ಪೂರಾ ಮನಸ್ಸೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಜೀವಾಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ
ಸತೊಂದವೂ ನಿನ್ನ ಪೂರಾ ಬುದ್ಧಿಂಂದವೂ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ನೆರೆಯ

ವಲನ ನಿನ್ನವಾಕೆಯೂ ಪಿರಿಯ ಮಾಡೋದೊಂದು ಮರುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು.

೨೮. ಅವಲ ಅವಲಗ: ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿ; ಇದುವ ಮಾಡಿಲೆ ಬದಿಕಿರೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಆಲೆ ಅವಲ ತನ್ನ ನೀತಿಬತ್ತಾಂದು ತೋರಿಯುಂಬ ದುಗ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಯೇಸುಗ: ಅತ್ತೆ ಆಲೆ, ಯೆನ್ನ ನೆರೆಯ ವಲ ದಾರ? ಎನ್ನಲ

೩೦. ಅದುಗ ಯೇಸು ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿ ಚಲ ಯೆರೂಸಲೇಮೊಂದ ಯೆರಿಕೋಗ ಕ್ಲಗಿ ಹೋಪನೆ, ಕಳ್ಳರ ಕೈಗ ಸಿಕ್ಕಿದಲ. ಎವಕ ಅವಲನ ಚೀಲೆಯ ಕ್ಲಿತ್ತು, ಪೆಟ್ಟಾಕಿ, ಅವಲನ ಅರೆಜೀವ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟು ಹೋದರು.

೩೧. ಆಗತಾನೆ ದೇವರ ದಾಯಾಂದ ಆ ದಾರಿಯೊ ಪೂಜಾ ರಿ ಒಬ್ಬಲ ಕ್ಲಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಲನ ನೋಡಿ, ತೆಲಗಿ ಹೋದಲ.

೩೨. ಅತ್ತೆತಾಲ ಲೇವಿಯ ಒಬ್ಬಲ ಆ ತಾವುಗ ಸೇದು, ಬಂದು, ನೋಡಿ, ತೆಲಗಿ ಹೋದಲ.

೩೩. ಆಲೆ ಒಬ್ಬ ಸಮಾರ್ಯದವಲ ಪಯಣ ಹೋಪನೆ, ಅವಲ ನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ನೋಡೋನೆಗ ಅವಲಗ ಮನನೊಂದ;

೩೪. ಅವಲ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವಲನ ಗಾಯಯೆಲ್ಲಾಗ ಯೆಣ್ಣೆ ಯವೂ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿಸವವೂ ಅಟ್ಟಿ, ಕಟ್ಟಿಯುಟ್ಟು, ಅವಲನ ಸೊತ್ತ ಕಾಲ್ನಡೆ ಬದಗ ಹತ್ತಿಸಿ, ಸತ್ತೆಗ ಅವಲನ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವಲನ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದಲ.

೩೫. ಮರುಜಿನಗ ಅವಲ ಕಡೆದೋಪನೆ, ಯೆರಡು ಹಣವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಸತ್ತೆಗಾರಗ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಲಗ: ಎವಲನ ಜೋ ಪಾನ ಮಾಡು; ಇನ್ನು ನೀ ಏನಾಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಚ್ಚ ಮಾಡಿಲೆ, ನಾಲ ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ ನಿನಗ ತನ್ನನೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩೬. ಆದದುವೆಂದ ಕಳ್ಳರ ಕೈಗ ಸಿಕ್ಕಿದವಲಗ ಈ ಮೂರ್ಛಾ ದೋಗಿ ಏಯವಲ ನೆರೆಯವಲನಾಗಿದ್ದಾಂದು ನಿನಗ ತೋರಿಯೆ?

೩೭. ಎವಲ: ಗವ ಅವಲಗ ತೋಲಿದವಂತಾಂ ಎನ್ನಲ.
ಆಗ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ನೀ ಹೋಗಿ, ಅದುಮಾಕೇ ಮಾಡು,
ಎನ್ನಲ.

೩೮. ಇನ್ನು ಅವಕ ಹೋಪನೆ, ಅವಲ ಒಂದು ಊರುಗ
ಹುಕ್ಕಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಒಂದು ಹೆಮ್ಮಾತಿ
ಅವಲನ ತನ್ನ ಮನೆಗ ಸೇತಿಯುಂಡ್.

೩೯. ಅವ್ವಗ ಮರಿಯಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಅಮೆ ಇದ್ದ. ಎವ್ವ
ಯೇಸುನ ಕಾಲು ಸಾರೆ ಕುಳಿದೂಂಡು, ಅವಲನ ಮಾತ ಕ್ಷೇತ್.

೪೦. ಆಲೆ ಮಾತ ಮನೆಗೆಲಸದೊ ಬಲು ಕಚಟಾಗಿ,
ಸಾರೆ ಬಂದು ನಿದ್ದು; ಕರ್ತಾ! ಯೆನ್ನಮ್ಮೆ ಗೀವದುಗ ಯೆನ್ನ
ಒಬ್ಬು ವ ಬುಟ್ಟಿದ್ದವ್ವೆಂದು ನಿನಗ ಚಿತ್ತೆ ಇಲ್ಲೆಯಾ? ಆಲೆ ಯೆನಗ
ಸಕೆಯ ಮಾಡೋದೂಂದು ಅವ್ವಗ ಹ್ಲೇಗು, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೧. ಯೇಸು ಅವ್ವಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಮಾತಾ, ಮಾತಾ,
ಅಪ್ಪಲಿಗಾಗಿ ಚಿತ್ತೆ ತೊಂದಾರ ಆರೆ;

೪೨. ಆಲೆ ಬೇಕಾದದು ಒಂದುತಾಂ; ಮರಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ
ಪಾಲವ ತಿರಿದೂಂಡಿದ್ದವ್ವೆ; ಅದು ಅವ್ವಾಂದ ಕ್ಷಿತ್ತೋಗ.

೧೧. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಒಂದೆಡೆಯೊ ಜಪ
ಮಾಡಿ, ಸಮೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರೊಗೆ ಒಬ್ಬಲ
ಅವಲನ ಕೋಡ: ಕರ್ತಾ, ಯೋಹಾನಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ
ಕಲಿಸಿದ್ದೆಗೆ ನೀನೂ ಯೆಂಗಗ ಜಪ ಮಾಡೋದುಗ ಕಲಿಸಿತಾ,
ಎಮ್ಮನೆ,

೨. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಜಪ ಮಾ
ಡೋನೆ: ಮೇಲೋಕದೊ ಇಬ್ಬ ಯೆಂಗಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಪರಿ

ಸುದ್ದವಾದದಾಗಲಿ; ನಿನ್ನ ರಾಜಿಯ ಬರಲಿ; ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತ ಮೇಲೋ
ಕದೊ ಆಪ ಹೆಗೆ ಬೂಮಿಒದಗವೂ ಆಗಲಿ;

೩. ಬೇಕಾದ ಯೆಂಗ ಹಿಟ್ಟ ಜಿನಜಿನಗ ಯೆಂಗಗ ತಾ;

೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆಂಗ ಪಾಪವ ಯೆಂಗಗ ಪರಿಹಾರ
ಮಾಡು, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆಂಗೂ ಯೆಂಗ ತಪ್ಪುಗಾರರುಗ ಬು
ಟ್ಟನೆಯೋಲ; ಇನ್ನು ಎಂಗ್ಲುವ ಸೋದನೆಗ ಸೇತದೆ ಕೇಡೊಂದ
ತಪ್ಪಿಸು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿವಿ ಎನ್ನಲ.

೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬ
ಗ ಒಬ್ಬಸಂಗಾತಿಗಾರಲ ಇದ್ದಲೆ, ಅವಲ ನಡುಜಾಮದೊ ಅವಲನ
ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವಲಗ: ಸಂಗಾತಿಗಾರಾ, ಯೆನಗ ಮೂರು
ದೊಟ್ಟೆಯ ಕುಲಿಯವೆ ತಾ,

೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಾರಲ ದಾರಿಪಯಣಾಗಿ
ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದಿದ್ದನೆ, ಇನ್ನು ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬೀಪದುಗ
ಯೆನಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲೇಂದು ಹ್ಲೇಗುವನೆ,

೭. ಅವಲ ಓಗಾಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಯೆನ್ನ ತೊಂದಾರ
ಮಾಡ ಬೇಡ, ಹಡಿ ಇಕ್ಕಿ ಆತು, ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆನ್ನ ಮಕ್ಕ
ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಹಡಿದೊಂಡಿದ್ದಾಡಲಿ, ನಾಲ ಯೆದ್ದು ನಿನಗ ತರಾ
ಲೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿನವಾ?

೮. ಎವಲ ಅವಲಗ ಸಂಗಾತಿಗಾರನಾಗಿಬ್ಬದುನೆಂದ ಯೆದ್ದು,
ಅವಲಗ ಕೊಡದೆ ಹೋಲೆಯೂ, ಅವಲ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲದವನಾಗಿಬ್ಬ
ದುನೆಂದ ಎವಲ ಯೆದ್ದು ಅವಲಗ ಬೇಕಾದಾಸಗ ಕೊಟ್ಟನಾಂದು
ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೯. ಇನ್ನು ನಾಲ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗುವದೇನಾಂದಲೆ: ಕೆಂಜಿಯು
ಳ್ಳಿವಿ, ಆಗ ನಿಂಗಗ ಸಿಕ್ಕಿರ; ಅರಸಿವಿ, ಆಗ ನಿಂಗಗ ಕಿಟ್ಟಿರ; ತಟ್ಟಿವಿ,
ಆಗ ನಿಂಗಗ ತಲೆದರ.

೧೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಕೆಂಜಿಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಜಲ ಸಿಕ್ಕಿ
ಸಿಯುಂಣನಲ; ಅರಸುವವಲ ಕಂಡೆತ್ತಿಯುಂಣನಲ; ತಟ್ಟುವವಲಗ
ತಲೆದರ.

೧೧. ಆಲೆ ನಿಂಗೊಣೆ ಅಪ್ಪನಾಗಿಬ್ಬ ಏಯವನ ಸಾರೆ ಮಾತಿ ದೊಟ್ಟಿಯ ಕೆಂಜಿಯುಂಡಲೆ, ಅವಂಗ ಕಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟನವಾ? ಇಲ್ಲದ್ದೊಲೆ ಮೀನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡಲೆ ಮೀನುಗ ಬದಲಾಗಿ ಅವಂಗ ಹಾವ ಕೊಟ್ಟನವಾ?

೧೨. ಇಲ್ಲದ್ದೊಲೆ ಪೊಟ್ಟಿಯ ಕೆಂಜಿಯುಂಡಲೆ, ಅವಂಗ ಚೆಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟನವಾ?

೧೩. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಕೆಟ್ಟವಕರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗ ನಿಂಗ ಮಕ್ಕಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಡವೆಗೊವ ಕೊಡೋದುಗ ಅಲೊದಲೆ, ಯೇಸಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೇಲೋಕದ ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಕೆಂಜಿಯುಂಬವಕಗ ಪರಿ ಸುದ್ದ ಆತ್ಮವ ಕೊಟ್ಟನಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಇದುಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಒಂದು ಬೂತವ ಕಡೆಸಿದಲ; ಅದು ಮೂಂಗಾಗಿದ್ದ. ಆಗ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಆ ಬೂತ ಕಡೆದದೆ ಮ್ಮನೆ, ಮೂಂಗಲ ಮಾತಾಡಿದಲ; ಇನ್ನು ಪಜೆ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಕರೊಣೆ ಜೋಚಿ ಜನ: ಬೂತಗೊಣೆಗ ಯೆ ಜಮಾನಲ ಆದ ಬೆಳ್ಳೆಬೂಲೂಂದ ಬೂತಗೊಣೆ ಕಡೆಸಿನಲ, ಎಂದರು.

೧೬. ಇನ್ನು ಜೋಚಿ ಜನ ಅವಲನ ಸೋದಿಸಿ, ಬಾನೂಂದ ಗುಮಿತ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಷೇತರು.

೧೭. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರುನುಪ ಅಲೊದು, ಅವಕಗ ಹ್ಣೇಗಿ ದದೇನಾಂದಲೆ: ತನ್ನೊಣೆಗೆ ಬಿರೋದಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆದ ಏಯ ದೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಹ್ಣೆ ಆರ, ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಬ್ಬುದ್ದರ.

೧೮. ಆಲೆ ಪಿಚಾಚಿಯು ಕೂಡ ತನ್ನೊಣೆಗೆ ಬಿರೋದಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಲೆ, ಅವಲನ ರಾಜಿಯ ನಿಬ್ಬದೆತ್ತೆ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬೆಳ್ಳೆಬೂಲೂಂದ ನಾಲ ಬೂತಗೊಣೆ ಕಡೆಸಿನೇಂದು ನಿಂಗ ಹ್ಣೇ ಗಿಯಾಲೊ,

೧೯. ಆಲೆ ನಾಲ ಬೆಳ್ಳೆಬೂಲೂಂದ ಬೂತಗೊಣೆ ಕಡೆಸಿಲೆ,

ನಿಂಗೆ ಮಕ್ಕಳ ದಾರಾಂದ ಕಡೆಸಿಯಾರ? ಆದದುನೆಂದ ಅವಕ ನಿಂಗೆ ನಾಯ ತೀರಿಸುವವಕಾದಾರ.

೨೦. ಆಲೆ ನಾಲ ದೇವರ ಬೆರಳೊಂದ ಬೂತಗೊವ ಕಡೆ ಸಿಲೆ, ದೇವರ ರಾಜಿಯ ನಿಂಗೊಣೆಗೆ ಬಂದ್ಡಡದೆ, ಇಲ್ಲೆಯೋ?

೨೧. ಸತುಗಾರಲ ಆಯಿದವ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಕಾಪಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಲಗೆ ಹಟ್ಟದ್ದು ಬದ್ದುರಾಗಿ ಹಟ್ಟರ;

೨೨. ಆಲೆ ಅವಲನೆಂದ ಸತುಗಾರಲ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಗೆದ್ದಲೆ, ಅವಲ ನಂಬಿಯುಂಡಿದ್ದ ಅವಲನ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಿದವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವಲನೆಂದ ಕ್ಷಿತ್ತೊಂಡದುನ ಹಚ್ಚಿಯುಂಣನಲ.

೨೩. ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಇರದವಲ ಯೆನಗೆ ಬಿರೋದಾಗಿದ್ದನೆ; ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಸೇತದವಲ ಬಿಲಿನಲ.

೨೪. ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದದೆಮ್ಮನೆ, ನೀರಿಲ್ಲದ ಎಡೆಗಡ್ಡೆ ತಿರಿಗಿಯಾಡಿಯುಂಡು, ಅಲಿಪಾರಿಸೋದುಗೆ ಅರಸಿರ. ಅದು ಸಿಕ್ಕದದುನೆಂದ: ನಾಲ ಕಡೆದ ಯೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಿರಿಗಿಯುಣ್ಣನೆಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೨೫. ಬಂದು, ಅದು ಬ್ಲಾಕಿ ಹಡದೆಂದೂ ಸಿಂಗರ ಮಾಡಿ ಹಡದೆಂದೂ ಕಂಡೊಂಡರ.

೨೬. ಆಗ ಅದು ಹೋಗಿ, ತನ್ನೆಂದ ಕೆಟ್ಟ ಬೇರೆ ಇಣು ಆತ್ಮಗೊವ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಂದರ; ಅವೆ ಹುಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿ ದ್ದರೊ; ಇನ್ನು ಆ ಮನಿಚನ ಬಾಳು ಮುಂದಾಡುನದುನೆಂದ ಕಡೆಯದು ಕೆಟ್ಟದಾರ ಎನ್ನಲ.

೨೭. ಅವಲ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಪಜಿಯೊಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ತನ್ನ ದನಿಯ ಎತ್ತಿ ಅವಲಗೆ: ನಿನ್ನ ಹೊತ್ತ ಬಸುಲೊ ನೀ ಕುಡಿತ ಮೊಲೆಯೂ ಬಾಗೆಯವು ಳವೇ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದ್ದ.

೨೮. ಆಲೆ ಅವಲ: ದೇವರ ಮಾತ ಕ್ಷೇತು, ಅದುನ ಕೈಕೊಂ ಬವಕತಾಲ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಇನ್ನು ಪಜೆ ಇಲಿಂಗಿ ಕೂಡಿಯುಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಕ್ಷೇಗೋದುಗ ಎಸಕಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಈ ಕೊಲ ಕೆಟ್ಟ ಕೊಲ ತಾಲ ಅದು ಗುಲಿತ ಅರಸಿರ. ಆಲೆ ಯೋನನ ಗುಲಿತಲ್ಲದೆ, ಅದುಗ ಗುಲಿತು ಸಿಕ್ಕಾಡಿ.

೩೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೋನಲ ನಿನುವೆಯವಕಗ ಎತ್ತತೆ ಗುಲಿತಾಗಿದ್ದನೋ, ಅತ್ತೆತಾಲ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಈ ಕೊಲಗ ಗುಲಿತಾನಲ.

೩೧. ತೆಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕುನ ರಾಣಿ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ಈ ಕೊಲದ ಜನವ ಕೋಡ ಯೆದ್ದು, ಅವಕಗ ತಪ್ಪು ಹೊಲಿಸ್ತಿಯ. ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಅವ್ವ ಸೊಲೊಮೋನನ ಗೇನವ ಕ್ಷೇಪದುಗ ಬೂಮಿಯ ಕರೇಂದ ಬಂದ್ಡ; ಆಲೆಯೂ ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ ಸೊಲೊಮೋನನೆಂದ ದೊಡ್ಡವಲ ಇದ್ದನೆ.

೩೨. ನಿನುವೆಯ ಜನ ನಾಯತೀರುಪುನೊ ಈ ಕೊಲವ ಕೋಡ ಯೆದ್ದು, ಅದುಗ ತಪ್ಪು ಹೊಲಿಸಿಯಾರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಯೋನನ ಪರಸಂಗಗಾಗಿ ಮನ ತಿರಿಕಿದರು; ಆಲೆಯೂ ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ ಯೋನನೆಂದ ದೊಡ್ಡವಲ ಇದ್ದನೆ.

೩೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಏಯವನಾಲೆಯೂ ದೀವಿಗೆಯ ಕತ್ತಿಸಿ, ಅದುನ ಮಲಿಯೊ ಆಲೆಯೂ, ಬಳ್ಳದ ಕ್ಷೀಯೆಆಲೆಯೂ ಬೀಪ ದಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಓಗಿ ಬಪ್ಪವಕಗ ಬ್ಬೀಸಲು ಕ್ಲಾಂಬ ಹೆಂಗೆ ದೀವಿಗೆ ಕಂಬೊದಗತಾಲ ಬೀತನಲ.

೩೪. ಸರೀರದ ಬ್ಬೀಸಲು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುತಾಲ; ಅತ್ತೆಆಲೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಯೆರಡೆತ್ತದೆ ಹಟ್ಟಲೆ, ನಿನ್ನ ಸರೀರ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಬೀಸಲಾಗಿ ಹಟ್ಟರ; ಆಲೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ನಿನ್ನ ಸರೀರ ಕೂಡ ಕ್ಷತ್ತೆ ಲೆಯಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೩೫. ಇತ್ತೆ ಹಡೋದುನೆಂದ ನಿನ್ನೋಗೆ ಹಡುವ ಬ್ಲೀಸಲು ಕ್ಷತ್ರಲಾಗದ್ದೆಗೆ ನೋಡಿಯುಳ್ಳೋ;

೩೬. ಆದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಸರೀರದೊ ಏಯ ಪಾಲಾಲೆಯೊ ಕ್ಷತ್ರಲೆಯಾಗದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲೀಸಲಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ದೀವಿಗೆ ಯೆರೆಯಲೂಂದ ನಿನಗ ಬ್ಲೀಸಲು ತಪ್ಪ ಹೆಗೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲೀಸಲಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

೩೭. ಅವಲ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಒಬ್ಬ ಪರಿಸಾಯಲ, ತನ್ನ ಕೋಡ ಮದ್ದೇನದ ತೀನಿ ತಿಂಬದೂಂದು, ಅವಲನ ಕ್ಷೇತಲ. ಅವಲ ಓಗೆ ಹೋಗಿ, ಕುಳಿದೂಣ್ಣಲ.

೩೮. ಆಲೆ ಅವಲ ತೀನಿಗ ಮುಂದಾಡು ಮಿಂಬಿಲೇಂದು ಪರಿಸಾಯಲ ನೋಡಿ, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟಲ.

೩೯. ಆಗ ಕರ್ತಲ ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ಪರಿಸಾಯರಾದ ನಿಂಗ ಬೋಗಣಿಯ ಬಟ್ಟಲ ಹೊರಾಚು ಸುದ್ದ ಮಾಡಿಯಾಟಿ; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಓಗಾಚು ಕಳ್ಳತನಾಂದವೂ ಕೆಟ್ಟತನಾಂದವೂ ತುಂಬಿ ಹಡದೆ;

೪೦. ಬುದ್ಧಿಗಿಟ್ಟವಕರೇ! ಹೊರಾಚುನದುನ ಮಾಡಿದವಲ ಓಗನದುನವೂ ಮಾಡಲೆಯಾ?

೪೧. ಆಲೆಯೂ ಓಗೆ ಹಡುವದುನತಾಲ ದರುಮ ಕೊಡಿವಿ; ಆಗ ಎದಗೇ, ನಿಂಗಗ ಎಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಾಗಿ ಹಡದೆ.

೪೨. ಆಲೆ, ಪರಿಸಾಯರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮರುಗಿಲೆ, ಜೀರಂಗಿ, ಬೈಯ ಸೊಪ್ಪೆಲ್ಲಾಂದ ಹತ್ತಗೊಂದು ಕೊಟ್ಟು, ನಾಯವವೂ ದೇವರ ಪಿರಿಯವವೂ ಬುಟ್ಟು ಹೋದಾಟಿ. ಎವೆಯ ಮಾಡಿ, ಅವೆಯ ಬುಡದೆ ಇಬ್ಬದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೪೩. ಪರಿಸಾಯರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸಬೆ ಮನೆಯೊ ಮುಂದಾಡುನ ಪೀಟವವೂ ಅಂಗಡಿಬೀಡಿಯೊ ಕುಂಬುಡಿಗಿಯವೂ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿಯಾಟಿ.

೪೪. ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮಲಿಯಾಗಿ ಹಡುವ ಸಮಾದಿಗ್ಗೊ ಮಕೆ ಇದ್ದೀ; ಅವೆಯೊದಗ ತಿರಿಗಿಯಾಡುವ ಮನಿಚರು ಅವೆಯ ಅಲಿಯರು.

೪೫. ಆಗ ನಾಯಗಾರರೊಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಮರುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಂಗ: ಗುರುವೇ, ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗುವದುನೆಂದ ಯೆಂಗ್ಲುವವೂ ಯೇಡಿಸಿರೇ, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೬. ಅವ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಾಯಗಾರರೇ, ನಿಂಗಗೂ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಹೊಲಿಯಾಲಿದ ಹೊಲಿಯಿಗ್ಲೊವ ಮನಿಚರೊದಗ ಹೊಲಿಯಿಸಿ, ನಿಂಗತಾಂ ಆ ಹೊಲಿಯಿಗ್ಲೊವ ನಿಂಗಗ್ಗಡುವ ಒಂದು ಬೆರಲುನೊ ಆಲೆಯೂ ತೊಡುವದಿಲ್ಲೆ.

೪೭. ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲುವ ಸಮಾದಿಗ್ಲೊವ ಕಟ್ಟಿಯಾಲ್, ಆಲೆ ನಿಂಗ ತಾತವೂತರು ಅವಕರ ಕೊದ್ದರು.

೪೮. ಇತ್ತೆ ಹಡೋದುನೆಂದ ನಿಂಗ ನಿಂಗ ತಾತವೂತರ ಮಾಟಗ ಸಾಕಿಚಿ ಕೊಟ್ಟು, ಒಪ್ಪಿಯಾಲ್; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಅವಕರ ಕೊದ್ದಾಕಿದರು; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅವಕರ ಸಮಾದಿಗ್ಲೊವ ಕಟ್ಟಿಯಾಲ್.

೪೯. ಆದದುನೆಂದ ದೇವರ ಗೇನ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಾಂ ಅವಕಗ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೊವವೂ ಅವೇಸ್ತಲರವೂ ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಅವಕರೊಲ್ಲೆಗೆ ಜೋಚಿಯ್ಲಾವ ಕೊದ್ದು ಹಾಕಿಯಾರ; ಪಾಡು ಪಡಿಸಿಯಾರ.

೫೦. ಹೇಬೆಲನ ನೆತ್ತರುಂದ ಹಿಡಿತ್ತು, ಹಲಿಪೀಟಗೂ ಗುಡಿಗೂ ನಡುವೆ ನಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ ಜಕರಿಯನ ನೆತ್ತರುಗಟ್ಟ, ಲೋಕ ಉಟ್ಟಾಪನೇಂದ ಹಿಡಿತ್ತು, ಚೂಚಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೊವ ನೆತ್ತರು ಈ ಕೊಲಾಂದ ಕ್ಲೇಪ ಹೆಂಗಾರ.

೫೧. ಹಾಂ, ಅದು ಈ ಕೊಲಾಂದ ಕ್ಲೇಪಟ್ಟರ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೫೨. ನಾಯಗಾರರೇ, ನಿಂಗಗ ಅಯ್ಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅಲಿವುನ ಬೀಗದ ಕೈಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡೀ; ನಿಂಗುವೇ ಟ್ಟಿಗೆ ಸೇ ಬಿಲೆ, ಇನ್ನು ಟ್ಟಿಗೆ ಸೇಬವಕರ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿದೀ, ಎನ್ನಲ.

೫೩. ಅವಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದದೆಮ್ಮನೆ, ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಪರಿ ಸಾಯರೂ ಅವನ ಅಪ್ಪಲಿ ತೊಂದಾರ ಪಡಿಸೋದುಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಜೋಲಿಯ ಕುರಿತು ನುಡಿಸೋದುಗೂ ಎಸಕಿ,

೫೪. ಅವನ ಬೇಯೆಂದ ಏನಾಲೆಯೂ ಹಿಡಿಪದುಗ ಅವಲ ಗಾಗಿ ಬೇವಿದ್ದರು.

೧೨. ಸಂದಿ.

೧. ಅದುಗೊಲ್ಲೆಗೆ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಪಜೆ ಒಬ್ಬನ ಒಬ್ಬಲ ಮೆಟ್ಟುವ ಹೆಗೆ ಕೂಡಿ ಬಂದಿಬ್ಬನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಎಸಕಿದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಮುಂದಾಡು ಪರಿಸಾ ಯರ ಹ್ಲಯಿಹಿಟ್ಟುಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ; ಅದೇನಾಂದಲೆ: ಕವಡು.

೨. ಆಲೆ ಕಾಣಾಲಿದ ಮುಚ್ಚಿದದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಅಲಿ ಯಾಲಿದ ಮಲಿಯಾದದು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ.

೩. ಆದದುನೆಂದ ನಿಂಗ ಕ್ಲತ್ತಲೆಯೊ ಏನ ಹ್ಲೇಗಿದಿರೋ, ಅದು ಬ್ಲೀಚಲುನೊ ಕ್ಲೇತರ; ಇನ್ನು ನಿಂಗ ಕೋಣೆಯೊ ಕಿವಿಗ ಏನ ನುಡಿದಿರೋ, ಅದು ಮಂದದೊ ಸಾಲಿರ.

೪. ಆಲೆ ನಾಲ ಯೆನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇ ಗೋದೇನಾಂದಲೆ: ಸರೀರವ ಕೊದ್ದು, ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚಾದದೇ ನಾಲೆಯೂ ಮಾಡಾಲಿದವಕಗ ಅಂಜ ಬೇಡ.

೫. ಆಲೆ ದಾರಗ ಅಂಜೋದುಂದು ನಿಂಗಗ ತೋಲಿನೆ: ಕೊದ್ದು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ, ಕಿಚ್ಚುನ ಮನೆಗ ಹಾಕೋದುಗ ಅದಿ ಕಾರವುಳ್ಳವಲಗ ಅಂಜಿವಿ; ಹಾಲ, ಅವಲಗತಾಲ ಅಂಜಿವಿ, ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೬. ಐದು ಗುಬ್ಬಿಚಿಯ ಎರಡು ಕಾಸುಗ ಮಾರುವದಿಲ್ಲೆ ಯಾ? ಆಲೆಯೂ ಅವೆಯೋಗೆ ಒಂದಾಲೆಯೂ ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ನೆನೆವಲಿಯದೋದದಲ್ಲ.

೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂಗ ಮಂಡೆಯ ಮೈಲೆಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಯೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಹಡದೆ. ಇತ್ತೆ ಹಡೋದುನೆಂದ ಅಂಜ ಬೇಡ, ನಿಂಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಗುಬ್ಬಿಚಿಯೆಂದ ಹೆಚ್ಚಾದವಕಾಗಿದ್ದೀ.

೮. ಆಲೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ಯೆನ್ನ ಅಲಿಕೆ ಮಾಡುವ ಏಯವನಾಲೆಯೂ, ಅವನ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನೂ ದೇವರ ಜಮಗಾರರ ಮುಂದಾಡು ಅಲಿಕೆ ಮಾಡಿನಲ.

೯. ಆಲೆ ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ಯೆನ್ನ ಹೊಲಿತಟ್ಟುವ ವಲ ದೇವರ ಜಮಗಾರರ ಮುಂದಾಡು ಹೊಲಿತಟ್ಟಿಸಿಯುಣ್ಣನಲ.

೧೦. ಇನ್ನು ಮನಿಚನ ಮಾತಿಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವಲ ಏಯವನೋ, ಅವಲಗ ಪರಿಹಾರ ಆರ; ಆಲೆ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಜೋಚದ ಮಾತು ನುಡಿದವಲಗ ಪರಿಹಾರ ಆಗ.

೧೧. ಆಲೆ ಅವಕ ಸಬೆಮನೆಗೋಗೂ ಗೊತ್ತುಗಾರರ ಸಾರೆಯೂ ಅದಿಕಾರಗಾರರ ಸಾರೆಯೂ ನಿಂಗುವ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಹೋಪನೆ, ಎತ್ತತೆ ಬೈಯ ಏನ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋದು, ಇಲ್ಲದೋಲೆ ಏನ ಹ್ಲೇಗೋದೂಂದು, ಚಿತ್ತೆ ಮಾಡ ಬೇಡ.

೧೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಹ್ಲೇಗ ಬೇಕಾದವೆಯ ಪರಿಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಆ ಗೈಗೆಯೊ ನಿಂಗಗ ಕಲಿಸಿ ತಂದರ.

೧೩. ಆಗ ಪಜಿಯೊ ಒಬ್ಬಲ ಅವಲಗ: ಗುರುವೇ, ಯೆನ್ನ ಅಣ್ಣಲ ಯೆನಗೂ ತನಗೂ ಕೂಲಿ ಬಾಗೆಯ ಹಚ್ಚೋದೂಂದು ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗು, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೪. ಅವಲ ಅವಲಗ: ಮನಿಚಾ, ಯೆನ್ನ ನಿಂಗಗ ನಾಯತೀ ರಿಸುವವಲನಾಗಿ, ಇಲ್ಲದೋಲೆ ಪಾಲ ಹಚ್ಚುವವಲನಾಗಿ ಬೀತವಲ ಏಯವಲ? ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ: ಏಯದೊಂದು ಲೋಬದ ಮನಸ್ಸುಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ನಿಂಗ್ಲುವ ಕಾತುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಒಬ್ಬಗ ಬದುಕು ಹೆಚ್ಚು ಹಟ್ಟಲೆಯೂ, ಅದುನ್ನೋಲಗೆ ಅವಲನ ಜೀವ ಹಡೋ ದಿಲ್ಲೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೬. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟು ಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂ ದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಆಸ್ತಿಗಾರ ಮನಿಚನ ಬೂಮಿ ಒಳ್ಳೆಗೆ ಬ್ಲೇದ.

೧೭. ಆಗ ಅವಲ ತನ್ನೋಲಗೆ ಉನಿಚೊಂಡದೇನಾಂದಲೆ: ನಾಲ ಏನ ಮಾಡುವೆ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಬ್ಲೇಯ ಸೇತಿ ಬೀಪದುಗ ಯೆನಗ ಎಡೆ ಇಲ್ಲೆ;

೧೮. ಇತ್ತೆ ಮಾಡಿನೆ: ಯೆನ್ನ ಕ್ಲೇಂಜಲೆಲ್ಲಾವ ಹಿಲಿತು, ಅವೇಂದ ದೊಡ್ಡವೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಯೆನ್ನ ಬ್ಲೇಯೆಲ್ಲಾವವೂ ಯೆನ್ನ ಬದುಕೆಲ್ಲಾವವೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇತಿಬೀತನೆ;

೧೯. ಆಗ ಯೆನ್ನ ಪೆರಣಗ: ಪೆರಣಾ! ಅಪ್ಪಲಿ ಬರಿಚಗಟ್ಟ ನಿನಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಬದುಕು ಬೀತ್ಲಡದೆ, ನೊಸೇನ ಇರು, ತಿನ್ನು, ಕುಡಿ, ಕುಸಾಲೆಆಗಿರು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಆಲೆ ದೇವರು ಅವಲಗ: ಬುದ್ಧಿಗಟ್ಟವಲನೇ! ಇಂದು ಸಂದೆಗ ನಿನ್ನ ಪೆರಣವ ನಿನ್ನೆಂದ ಕ್ಲೇತಾರ, ಆಗ ನೀ ಒದಕಿ ಬೀ ತದ್ದು ದಾರಗಾರ? ಎನ್ನಲ.

೨೧. ದೇವರ ಬಕ್ಕು ಗನಗಾರನಾಗದೆ ತನಗ ತಾಲ ಬದುಕ ಸೇತಿ ಬೀಪವಲ ಇತ್ತೆತಾಲ ಇದ್ದನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೨. ಇನ್ನು ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂ ದಲೆ: ಇದುಗಾಗಿ ನಿಂಗ: ಏನವ ತಿಮ್ಮೋಲ? ಎಂದು ನಿಂಗ ಜೀ ವಗಾಗಿಯೂ, ಏನವ ಹೊಲಿತೋಲ? ಎಂದು ನಿಂಗ ಸರೀರಗಾ ಗಿಯೂ ಚಿತ್ತೆ ಮಾಡ ಬೇಡ ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಜೀವ ಅನ್ನಾಂದವೂ, ಸರೀರ ಬಟ್ಟೇಂ ದವೂ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಡದೆ.

೨೪. ಕಾಕೆಗ್ಲೊವ ನೋಡಿ ಉನಿಚುಳ್ಳಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ

ಅವೆ ಬಿತ್ತೋದಿಲ್ಲೆ, ಕುಯಿವದಿಲ್ಲೆ, ಅವೆಗ ಉಗ್ರಾಣವು ಇಲ್ಲೆ, ಕ್ಲೆಂಜಲೂ ಇಲ್ಲೆ; ಆಲೆಯೂ ದೇವರು ಅವೆಯ ಸಾಕಿನಲ. ಹಕ್ಕಿ ಲೂಂದವೂ ನಿಂಗ ಎಸಗೊ ದೊಡ್ಡವಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲೆ!

೨೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿಂಗೊಣಗೆ ಏಯುವಲ ಚಿತ್ತಿ ಮಾಡುವ ದುನೆಂದ ತನ್ನದ್ದಗ ಒಂದು ಮ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ ಬಲ್ಲಲ?

೨೬. ಅತ್ತೆಆಲೆ ಅಪ್ಪಡಿ ಕುನ್ನದುನವೂ ನಿಂಗ ಮಾಡಾಲಿ ದೊಲ್ಲೆಲೆ, ಮಿಕ್ಕವೆಗಾಗಿ ನಿಂಗ ಚಿತ್ತಿ ಆಪದೇನ?

೨೭. ಅಟ್ಟುಹೂ ಎತ್ತತೆ ಬ್ಬೇದರಾಂದು ಉನಿಚೂಳ್ಳಿ. ಅವೆ ನೂಪದೂ ಇಲ್ಲೆ, ನೀವದೂ ಇಲ್ಲೆ; ಆಲೆಯೂ ಸೊಲೊಮೋನನೂ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಮೈಮೆಯೆಲ್ಲಾದುನೂ ಎವೆ ಒಂದು ಮಾಕೆ ಹೊತ್ತೂಂ ಬಿಲ್ಲೆಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಚೇಗಿನೆ.

೨೮. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಇಂದಿದ್ದು, ನ್ಲಾಯೆ ಒಲೆಗ ಹಾಕುವ ಹೊಲದ ಹುಲ್ಲ ದೇವರು ಇತ್ತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಉಡಿಸಿಲೆ, ನಿಂಗ್ಲುವ ಎಸಗ ಅಪ್ಪಡಿಗಾಗಿ ಉಡಿಸಿನಲ, ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮಣಿಗೆಯವಕರೇ!

೨೯. ನಿಂಗೂ ಏನವ ತಿಮ್ಮೊ? ಏನವ ಕುಡಿಪೋಲ? ಎಂದು ಅರಸದೆ, ಅದುನ ದೊಡ್ಡಿತ್ತು ಮಾಡದೆ ಇರಿವಿ.

೩೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎವೆ ಎಲ್ಲಾವ ಲೋಕದವಕ ಆವ ಲಾಗಿ ಅರಸಿಯಾರ; ಆಲೆ ಅವೆ ನಿಂಗಗ ಬೇಕೂಂದು ನಿಂಗಪ್ಪಲ ಅಲೊದ್ದನೆ.

೩೧. ಆಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವತಾಲ ಅರಸಿವಿ; ಆಗ ಎವೆಲ್ಲಾ ವೂ ನಿಂಗಗ ಕೂಡಾ ಸಿಕ್ಕಿರ.

೩೨. ಕುನ್ನ ಹಿಂಡೇ! ಅಂಜ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ರಾಜ್ಯವ ನಿಂಗಗ ತಪ್ಪದುಗ ನಿಂಗಪ್ಪಗ ಪಿರಿಯ ತೋಲೊತ್ತು.

೩೩. ನಿಂಗಗ ಹಡುವವೆಯ ಮಾರಿಯುಟ್ಟು, ದರುಮ ಕೊಡಿವಿ. ಹ್ಲಯೆಯದಾಗದ ಕೈಚೀರವವೂ ಸಮೆದೊಲ್ಲೆಗದ ಬದು ಕವೂ ಮೇಲೋಕದೊ ನಿಂಗಗ ಉಟ್ಟುಮಾಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಲ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದಿಲ್ಲೆ, ಹ್ಲ ಕೆಡಿಸುವದಿಲ್ಲೆ.

೩೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಅಲ್ಲಿತಾಂ ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸೂ ಹಟ್ಟರ.

೩೫. ನಿಂಗ ನಡು ಕಟ್ಟಿಯುಂಡೇ ಹಡಲಿ; ನಿಂಗ ದೀವಿಗೆ ಕತ್ತಿಯುಂಡೇ ಹಡಲಿ;

೩೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗ ಕರ್ತಂ ಮದುವೇಂದ ಯ್ಲೆಗುವ ಮರಿಚಿ ಬನ್ನನಾಂದು, ಅವಲ ಬಂದು ತಟ್ಟೋನೆ ಅವಲಗ ಬೇಗನ ತಲಿವ ಹೆಂಗಿ ಕಾತೂಂಡಿಬ್ಬ ಮನಿಚರುಗ ನಿಂಗ ಸರಿಯಾಗಿರಿವಿ.

೩೭. ಕರ್ತಂ ಬಪ್ಪನೆಗೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿಬ್ಬವಕಾಗಿ ಕಂಡೂಂಡ ಅತ್ತವ ಜೀವಿತಿಗಾರರುತಾಂ ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು; ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಅವಲ ನಡು ಕಟ್ಟಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಹತ್ತಿಗ ಕುಳಿಸಿ, ತಾಂ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಕಗ ತಂಡಿನಲ.

೩೮. ಇನ್ನು ಅವಲ ನಡು ಜಾಮದೊ ಬಂದು, ತಲೆಕ್ಲೋಯಿ ಜಾಮದೊವೂ ಬಂದು, ಅತ್ತೆತಾಂ ಕಂಡೂಂಡಲೆ, ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರರು ಬಾಗೆಯಬತ್ತರು.

೩೯. ಆಲೆ ಇದುನ ನಿಂಗ ಅಲಿವಿರಿವಿ: ಕಳ್ಳಂ ಏಯ ಗ್ಲೆಗೆಯೊ ಬನ್ನನಲ ಎಂದು ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಲ ಅಲಿವಿದ್ದಲೆ, ಅವಲ ಯೆಚ್ಚರಿತು, ತನ್ನ ಮನೆಗೋಡೆಯ ಕೊಲಿಪದುಗ ಬುಡಲ.

೪೦. ಅತ್ತೆಆಲೆ ನಿಂಗೂ ಒದಗಿದ್ದಿಂಗಿರಿವೊ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ನೆನೆಯದ ಗ್ಲೆಗೆಯೊ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಬನ್ನನಲ, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ ಅವಲಗ: ಕರ್ತಾ, ಈ ಒಗಟ ಯೆಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿರೆಯೋ? ಬೈಯ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಹ್ಲೇಗಿರೆಯೋ? ಎಮ್ಮನೆ,

೪೨. ಕರ್ತಂ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ತಕ್ಕ ಸಮೆಯದೊ ಅನ್ನದ ಪಡಿಯ ಕೊಡುವ ಹೆಂಗಿ, ಕರ್ತಂ ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಬೀಪ ನಂಬಿಗೆಯೂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಉಳ್ಳ ಉಗ್ರಾಣದವಲ ಏಯವಲ?

೪೩. ಅವಲನ ಕರ್ತಂ ಬಪ್ಪನೆ, ಇತ್ತೆ ಮಾಡಿನಾಂದು ಕ್ಲಾಂ ಬ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ ಬಾಗೆಯಬತ್ತಲ.

೪೪. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಅವಲ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ಬೀತನಲ.

೪೫. ಆಲೆ ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ: ಯೆನ್ನ ಕರ್ತಲ ಬಪ್ಪದುಗ ತಡೆ ಮಾಡಿನಾಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸುನೊ ಉನಿಚೂಂಡು, ಜೀವಿತಿಗಾರರವೂ ಜೀವಿತಿಗಾತಿಯರವೂ ಹುಯಿವದುಗೂ, ತಾಲ ತಿಂದು ಕುಡಿತು ಅಮಲೇರೊದುಗೂ ಹೊರವಟ್ಟಲೆ,

೪೬. ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಕರ್ತಲ, ಅವಲ ಕಾತೂಂಡಿರದ ಜಿನದೊವೂ ಅವಲ ಅಲಿಯದ ಗ್ಲೆಗೆಯೊವೂ ಬಂದು, ಅವನ ತುಂಡಿಸಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವಕರ ಕೋಡ ಅವಲಗ ಪಾಲ ಹಾಕಿನಲ.

೪೭. ಇದುಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸ ಅಲಿಯದು, ತಾಲ ಒದಕಿಯುಳ್ಳದೆ, ಅವನ ಮನಸ್ಸುನ ಪರಕಾರ ಮಾಡದೆ ಇಬ್ಬ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ ಅಪ್ಪಲಿ ಹುಯಿಲು ದಿನ್ನನಲ.

೪೮. ಆಲೆ ಅಲಿಯದವನಾಗಿದ್ದು, ಹುಯಿಲುಗ ತಕ್ಕವೆಯ ಮಾಡಿದವಲ ಜೋಚಿ ಹುಯಿಲು ದಿನ್ನನಲ. ಇದುಅಲ್ಲದೆ ದಾರಾರಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಕೊಟ್ಟಡದೆಯೋ, ಅವನಂದ ಅಪ್ಪಲಿ ಅರಸಿಯಾರ; ಇನ್ನು ದಾರ ಕ್ಲೆಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಒಪ್ಪಿದರೋ, ಅವನಂದ ಹೆಚ್ಚಾದದುನ ಕ್ಲೆತಾರ.

೪೯. ಬೂಮಿಒದಗ ಒಂದು ಕಿಚ್ಚ ಹಾಕ ಬನ್ನೆಲ; ಇನ್ನೇನ ಯೆನಗ ಬೇಕು? ಅದು ಕತ್ತಿಹಟ್ಟಲೆ, ಗನ.

೫೦. ಅಲೆ ನಾಲ ಮ್ಹೂಗಿಯುಂಬ ಒಂದು ಸ್ನಾನ ಹಡದೆ; ಅದು ತೀರೋನೆಗಟ್ಟ ಯೆನಗ ಎತ್ತವ ಅರುಕಲ್ಲಡದೆ!

೫೧. ನಾಲ ಬೂಮಿಯೊದಗ ಸಮಾದಾನ ತಪ್ಪದುಗ ಬನ್ನೇಂದು ನೆನೆತಾಯಿಯಾ? ಅಲ್ಲ, ಹಿರಿಪದುಗತಾಲ ಎಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೫೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಇಂದೂಂದ ಒಂದು ಮನೆಯೊ ಐದ್ದಾ ಹಿರಿದವಕಾಗಿದ್ದಾರ, ಎತ್ತತೇಂದಲೆ: ಎರಡ್ಲಾಗ ಬೈರಾಗಿ ಮೂರ್ದಾವೂ, ಮೂರ್ದಾಗ ಬೈರಾಗಿ ಎರಡ್ಲಾವೂ ತಾಲ.

೫೩. ಮಾತಿಗ ಬೈರಾಗಿ ಅಪ್ಪಲ, ಅಪ್ಪಲಗ ಬೈರಾಗಿ ಮಾತಿ, ಹೆಣ್ಣುಗ ಬೈರಾಗಿ ಅವ್ವೆ, ಅವ್ವೆಗ ಬೈರಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು, ತನ್ನ ಸೊಸೆಗ ಬೈರಾಗಿ ಮಮ್ಮಿ, ತನ್ನ ಮಮ್ಮಿಗ ಬೈರಾಗಿ ಸೊಸೆ, ಹಿರಿದಾರ, ಎನ್ನಲ,

೫೪. ಇನ್ನು ಅವಲ ಪಜೆಗ ಹ್ಲೆಗಿದದು: ನಿಂಗ ಬೂವೆ ದಿಕ್ಕು ನೊ ಮಂಜು ಯೆಬ್ಬದುನ ನೋಡೋನೆ, ಮ್ಹೇ ಬಂದರ, ಎಂದು ಕದಕನ ಹ್ಲೆಗಿಯಾಟಿ; ಅದು ಅತ್ತೆತಾಲ ಆರ.

೫೫. ತೆಕ್ಕೆಗ್ಡಾಯಿ ಬೀಸುವದುನ ನೋಡೋನೆ, ಸೆಗೆ ಆರ, ಎಂದಾಟಿ; ಅದು ಆರ.

೫೬. ಕವಡುಗಾರರೆ! ಬೂಮಿಯ ಮೊಗವವೂ ಬಾನುನ ಮೊಗವವೂ ನಿಂಗ ಸೋದಿಸೋದುಗ ಅಟಿ ದೀ, ಆಲೆ ಈ ಸಮೆ ಯವ ಸೋದಿಸದೆ ಇಬ್ಬದೇನ?

೫೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಾಯವಾದದುನ ನಿಂಗ ನಿಂಗ್ಡುವೆ ತೀರಿ ಸಿಯುಳ್ಳದೆ ಇಬ್ಬದೇನ?

೫೮. ಏನಾಂದಲೆ ನೀ ನಿನ್ನ ಇದುರಾಳಿಯ ಕೋಡ ಗೌಡ ಸಾರೆ ಹೋಪನೆ, ಯೆಡದಾರಿಯೊತಾನೆ ಅವಲನ ಕೋಡ ಒಂದಾ ಪದುಗ ಒದ್ದಾಡು; ಇಲ್ಲದೊಲೆ ಅವಲ ನಿನ್ನ ನಾಯಗಾರಲ ಸಾರೆ ಕ್ಲವಾಲ, ನಾಯಗಾರಲ ಗೆಲಸದವಲಗ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿನಲ, ಗೆಲಸ ದವಲ ನಿನ್ನ ಸೆಟಿಗ್ಡಾಕಿನಲ;

೫೯. ನೀ ಕಡೇ ಕಾಸ ಸಲ್ಲಿಸೋನೆಗಟ್ಟ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಾಚು ಬಪ್ಪದಿಲ್ಲೆಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೆಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಸಂದಿ.

೧. ಆ ಕಾಲದೊ ಜೋಚಿ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಪಿಲಾತಲ ಜೋಚಿ ಗಲಿಲಾಯದವಕರ ನೆತ್ತರ ಅವಕರ ಹಲಿಯ ಕೋಡ ಕಲಕಿದಾಂದು ಹ್ಲೆಗಿದರು.

೨. ಯೇಸು ಅವಕಗ ಉತ್ತರಾಗಿ ಹೇಗಿದದು: ಈ ಗಲಿಲಾ ದವಕಗ ಇತ್ತವ ಜೇದ ಬಂದದುನೆಂದ ಅವಕ ಗಲಿಲಾಯದವಕ್ಕೆ ಲ್ಲಾಂದ ವಾಸಗಾರರಾಗಿದ್ದರೂಂದು ನೆನೆತಾಯಿ?

೩. ಇಲ್ಲೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಮನತಿರುಕ ದ್ದೋಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ತೆತಾಂ ನಾಸಾಗಿ ಹೋದಾಯಿ.

೪. ಇಲ್ಲದ್ದೋಲೆ, ಸಿಲೋವಮಿನೊ ಗೋಪುರ ಬ್ಬದ್ದು ಕೊದ್ದಾಕಿದ ಆ ಹದಿರೆಟ್ಟಾ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನೊ ಒಕ್ಕಲಿಬ್ಬ ಮನಿ ಚರೆಲ್ಲಾಂದವು. ತವ್ವುಗಾರರಾಗಿದ್ದರೂಂದು ನೆನೆತಾಯಿ?

೫. ಇಲ್ಲೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹೇಗಿನೆ; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಮನತಿರುಕ ದ್ದೋಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ತೆತಾಂ ನಾಸಾಗಿ ಹೋದಾಯಿ.

೬. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಹೇಗಿದ ಒಗಟೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬಂಗೆ ತನ್ನ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟದೊ ನಟ್ಟ ಸೀಮೆ ಅತ್ತಿಮೊರ ಹಟ್ಟ; ಅವಂ ಬಂದು, ಅದುನೊಣ್ಣೆಗೆ ಹಣ್ಣು ಅರಸೋನೆ, ಸಿಕ್ಕದ್ದೋತು.

೭. ಆಗ ತೋಟಗಾರಗ: ಎದಗೇ, ಮೂರು ಬರಿಚಾಂದ ನಾಂ ಬಂದು, ಈ ಸೀಮೆ ಅತ್ತಿಮೊರದೊ ಹಣ್ಣು ಅರಸಿನೆ, ಆಲೆ ಕಂಡ ಇಲ್ಲೆ; ಅದುನ ಬೆಟ್ಟೆ ಬುಡು, ಅದು ಬೂಮಿಯವೂ ಕೆಡಿ ಸುವದೇಕ? ಎನ್ನ.

೮. ಆಲೆ ಎವಂ ಅವಂಗೆ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಐಯಾ, ನಾಂ ಅದುನ ನಾಕಾಸು ಅಣ್ಣೆಗಿದು, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕೋನೆಗಟ್ಟೆ ಅದುನ ಈ ಬರಿಚಗೂ ಬುಡು.

೯. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟರ; ಇಲ್ಲ ದ್ದೋಲೆ ಅದುನ ಬೆಟ್ಟೆ ಹಾಕಾಕು, ಎಂದು ಹೇಗಿದಲ.

೧೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಸಬೆಮನೆ ಒಂದು ನೊ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೧೧. ಆಗ ಎದಗೇ, ಹದಿರೆಟ್ಟು ಬರಿಚಾಂದ ನೋ ಕಾಡಿದ ಆತ್ಮವುಳ್ಳ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮಾತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ. ಅವ್ವ ಬ್ಬಗಿಯುಂಡು, ಚಿಟಗಾಲೆಯೂ ಮೈಯ ತಿದ್ದಾಯಿದೆ ಇದ್ದೆ.

೧೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವ್ವವ ನೋಡಿ, ಸಾರೆ ಕೊರಚಿ, ಅವ್ವ ಗ: ಹೆಮ್ಮಾತೀ, ನಿನ್ನ ನೋಂದ ಬುಡುಗಡೆ ಆದೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೧೩. ಅವ್ವ ಮೇಲೆ ಕೈಗೊಂವ ಬೀತಲ. ಆಗತಾನೆ ಅವ್ವ ನೆಟ್ಟೀನ ಆಗಿ, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ಲ.

೧೪. ಆಲೆ ಯೇಸು ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಓಸೆ ಮಾಡಿದದುಗ ಸಬೆಮನೆಯ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಚೆನ ಆಗಿ ಪಜೆಗ: ಗೀವದುಗ ಬೇಕಾದ ಆರು ಜಿನ ಹಡದೆ, ಆದದುನೆಂದ ಅವೆಯೊಡ್ಲೆಗೆ ಬಂದು, ಓಸೆ ಮಾಡಿಸಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಆಲೆ ಸಬ್ಬತ್ತು ಜಿನದೊ ಬೇಡ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೫. ಆಗ ಕರ್ತಲ ಅವಂಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಹ್ಲೇಗಿದದೇ ನಾಂದಲೆ: ಕವಡುಗಾರಾ! ನಿಂಗೊಡ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬು ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ತನ್ನ ಯೆತ್ತ ಅಲೆಯೂ ಕ್ಲತ್ತೆಯ ಆಲೆಯೂ ಕೊಟ್ಟೇಂದ ಬುಟ್ಟು, ನೀರು ಕುಡಿಸೋದುಗ ಹುಯಿವದಿಲ್ಲೆಯಾ?

೧೬. ಆಲೆ ಎದಗೇ, ಪಿಚಾಚಿ ಹದಿರೆಟ್ಟು ಬರಿಚ ಕಟ್ಟಿದ ಆಬ್ಬ ಹಾಮುನ ಹೆಣ್ಣಾಗಿಬ್ಬ ಎವ್ವವ ಈ ಕಟ್ಟೊಂದ ಸಬ್ಬತ್ತು ಜಿನದೊ ಬುಡಿಸ ಬಾರದೆ ಹಟ್ಟದಾ? ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಅವಂ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ಅವಂಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಇದ್ದವಕೆಲ್ಲಾ ಚಿಗ್ಗಾದರು; ಆಲೆ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಅವನೆಂದ ಆದ ಮೈಮೆಯುಳ್ಳ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲಾಗ ಚಚ್ಚೋಚ ಆದರು.

೧೮. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಎಯದುಗ ಸಮಾಗಿ ಹಡದೆ? ನಾಂ ಅದುನ ಎಯದುಗ ಸಮ ಮಾಡುವೆ?

೧೯. ಅದು ಕಡುಗು ಬಿತ್ತುಗ ಸಮಾಗಿ ಹಡದೆ; ಅದುನ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಂ ಎತ್ತಿ, ತನ್ನ ತೋಟಗ ಹಾಕಿದಲ; ಅದು ಬ್ಲೇದು, ದೊಡ್ಡ ಮೊರ ಆತು; ಇನ್ನು ಬಾನುನ ಹಕ್ಕಿಲುಗೊ ಅದುನ ಕೊಂ ಜುಗಡ್ಡ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಯುಂಡಿದ್ದೋ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಇನ್ನು ಅವಂ: ನಾಂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಎಯದುಗ ಸಮ ಮಾಡುವೆ?

೨೧. ಅದು ಹೃದಯಹಿಟ್ಟುಗ ಸಮ ಆಗಿ ಹಡದೆ; ಅದುನ ಒಬ್ಬ ಹೆಮ್ಮಾತಿ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಮೂರು ಕೆಣ್ಣಿಗ ಹಿಟ್ಟುನೊ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೃದಯ ಆಪನೆಗಟ್ಟ ಉಣಿಸಿದ್ದ ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಅದುಗ್ಲಿಂದೆ ಅವಲ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಪಯಣ ಮಾಡಿ, ಊರೂರುಗಡ್ಡವೂ ಹಟ್ಟಿಹಟ್ಟಿಗಡ್ಡವೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಣೇಗಿಯುಂಡು, ಕಡೆದು ಹೋದಲ.

೨೩. ಆಗ ಒಬ್ಬಲ ಅವಲಗ: ಕರ್ತಾ, ರಟ್ಟಸಿಯುಂಬವಕ ಜೋಚಿ ಜನವಾ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಣೇಗಿದದು:

೨೪. ಇರುಂಗಲು ಬಾಗಿಲುದಾರಿ ಹುಗೋದುಗ ಹೋರಾ ಡಿವಿ. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅನೇಕ ಜನ ಹುಗೋದುಗ ಅರಸಿಯಾರ, ಆಲೆಯೂ ಅವಕಾಂದ ತೀರದೋರಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಣೇಗಿನೆ.

೨೫. ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಲ ಯೆದ್ದು, ಹಡಿ ಇಕ್ಕಿದ ಹ್ಣೆ ತ್ತೂಂದ ನಿಂಗ ಹೊಲಿಾಚು ನಿದ್ದು: ಕರ್ತಾ! ಕರ್ತಾ! ಯೆಂಗಗ ತ್ತಲಿ ಎಂದು ಹ್ಣೇಗಿ, ಹಡಿಯ ತಟ್ಟೋದುಗ ಹೊಲಿವಟ್ಟಾಡಿ; ಆಲೆ ಅವಲ ನಿಂಗಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ನಿಂಗ ಎಲ್ಲಿಯವಕಾಂದು, ನಿಂಗ್ಲವ ಅಲಿಯೇಂದು, ಹ್ಣೇಗಿನಲ.

೨೬. ಆಗ ನಿಂಗ: ನಿನ್ನ ವೊಗ ಮುಂದಾಡು ಯೆಂಗ ತಿಂದು ಕುಡಿತೆಯೊಲ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಯೆಂಗ ಬೀದೆಗಡ್ಡ ನೀ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದನೆ ಹ್ಣೇಗಿದೆ ಎಂದು ಕ್ಣೇಗೋದುಗ್ಲೊರವಟ್ಟಾಡಿ.

೨೭. ಆಲೆ ಅವಲ: ನಿಂಗ ಎಲ್ಲಿಯವಕಾಂದು, ನಿಂಗ್ಲವ ಅಲಿಯೇಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಣೇಗಿನೆ; ಅನ್ನೆಯ ಮಾಡುವ ನಿಂಗಲಾ ಯೆನ್ನ ಬುಟ್ಟು ಹೋಗಿವಿ, ಎಂದು ಹ್ಣೇಗಿನಲ.

೨೮. ನಿಂಗ ಆಬ್ರಹಾಮನವೂ ಇಸಾಕನವೂ ಯಾಕೋಬ ನವೂ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲೊ ಎಲ್ಲಾವವೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಇಬ್ಬದು ನವೂ, ಆಲೆ ನಿಂಗತಾಲ ಹೊಲಿಾಚು ಹಾಕಿಸಿಬ್ಬದುನವೂ, ನೋ ಡೋನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವದೂ ಹಲ್ಲಗಿವದೂ ಹಟ್ಟರ.

೨೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಮೂಡೆ ಬೂವೆ ತೆಕ್ಕೆ ಬಡಗೆಯೆಂದ ಬಂದು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಹತ್ತೆಯೊ ಕುಳಿದೂಂಬವಕ ಇದ್ದಾಲ್ತೆ.

೩೦. ಆಗ ಎದಗೇ, ಮುಂದನವಕಾಪ ಹಿಂದನವಕರೂ, ಹಿಂನವಕಾಪ ಮುಂದನವಕರೂ ಇದ್ದಾಲ್ತೆ.

೩೧. ಆ ಜಿನದೊತಾಲ ಪರಿಸಾಯರೊಲ್ಲೆಗೆ ಜೋಜಿ ಜನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲಗ: ನೀ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದು ಹೋಗು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹೆರೋದಲ ನಿನ್ನ ಕೊಬ್ಬದುಗ ನಿಜ್ಜೆಯ ಮಾಡಿದ್ದನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೩೨. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಆ ನರಿಗ ಇತ್ತೆ ಹ್ಲೇಗಿವಿ: ಎದಗೇ, ಇಂದು ನ್ಲಾಯೆ ನಾಲ ಬೂತವ ಕಡೆಸಿ, ನೋವಾಳಿಗ್ಲುವ ಓಸೆ ಮಾಡೋದುನ ತೀರಿಸನೆ; ಮೂರನೇ ಜಿನದೊ ತೀರಿಸಿದವಲ ಆಗಿದ್ದನೆ.

೩೩. ಆಲೆಯೂ ಇಂದು ನ್ಲಾಯೆ ನಂಗಿ ನಾಲ ಸುತ್ತಿಯಾಡೋದು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಹೊಲಿಾಚು ಪ್ರವಾದಿ ನಾಸ ಆಪದುಗ ಆಗ.

೩೪. ಯೆರೂಸಲೇಮೇ! ಯೆರೂಸಲೇಮೇ! ಪ್ರವಾದಿಗ್ಲುವ ಕೊಬ್ಬವ್ಲವೇ! ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿಸಿದವಕರ ಕಲ್ಲಿಡುವ್ಲವ್ಲೇ! ಕ್ಲೋಯಿ ತನ್ನ ಮಲಿಗ್ಲುವ ಪೆಕ್ಕೆಗ್ಲೋಗೆ ಇಕ್ಕಿ ಮುಚ್ಚುವ ಹೆಂಗೆತಾಲ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕುವ ಯೇಚೋ ಹುಟ್ಟು ಕೂಟೆ ಮುಚ್ಚೋದೂಂದಿ ದ್ಲೆ; ಆಲೆ ಕೊಳ್ಳಾಂದು ಬುಟ್ಟೆ.

೩೫. ಎದಗೇ, ನಿಂಗ ಮನೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲಾ ಆಗಿ ಬುಟ್ಟರ; ಆಲೆ ಕರ್ತನ ಹೆಸರುನೊ ಬಪ್ಪವಲ ಹರಸಿಯುಂಡವಾಂದು, ನಿಂಗ ಹ್ಲೇಗುವ ಕಾಲ ಬಪ್ಪನೆಗಟ್ಟ, ಯೆನ್ನ ನೋಡದೆ ಇದ್ದಾಲ್ತೇಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಆದದ್ದೇನಾದಲೆ: ಅವಲ ದೊಟ್ಟಿ ತಿಂಬ ದುಗ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಪರಿಸಾಯರ ಗೊತ್ತುಗಾರರೊಣಿಗೆ ಒಬ್ಬನ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಅವಲಗಾಗಿ ಬೇವದ್ದರು.

೨. ಆಗ ಎದಗೇ, ಊದಲೊಣವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಜಲ ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಇದ್ದಲ.

೩. ಯೇಸು ನಾಯಗಾರರುಗೂ ಪರಿಸಾಯರುಗೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಓಸೆ ಮಾಡೊಡು ನಾಯವೋ? ಇಲ್ಲೆ ಯೋ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಸಪೇನಿದ್ದರು.

೪. ಆಗ ಅವಲ ಅವಲನ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಓಸೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಷೇ ಗಿಯುಟ್ಟು, ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು:

೫. ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಒಬ್ಬನ ಕ್ಷತ್ತೆಯಾಲೆಯೂ ಯೆತ್ತಾಲೆಯೂ ಗ್ಲಯಿಗ ಬುದ್ದಲೆ, ಅವಲ ಆಗತಾನೆ ಸಬ್ಬತ್ತುನೊ ಅದುನ ಒದಗ ಕ್ಷಯನಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೬. ಇದುಗಾಗಿ ಅವಕ ಅವಲಗ ಮರುತ್ತರ ಕೊಡಾಲಿದೆ ಇದ್ದರು.

೭. ಆಲೆ ಕೊರಚಿಬಂದವಕ ಮುಂದಾಡುನ ಹತ್ತೆಯ ತಿರಿ ದೂಂಬದುನ ನೋಡಿ, ಅವಲ ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟು ಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೆ.

೮. ನಿನ್ನ ಒಬ್ಬಲ ಮದುವೆಗ ಕೊರಚಿಲೆ, ಮುಂದಾಡುನ ಹತ್ತೆಯೊ ಕುಳಿದೂಳ್ಳ ಬೇಡ; ಒಂದು ವೇಳೆಗ ಅವಲ ನಿನ್ನೆಂದ ಗನವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬನ ಕೊರಚಿದ್ಲಲೆ,

೯. ನಿನ್ನವೂ ಅವಲನವೂ ಕೊರಚಿದವಲ ಬಂದು ನಿನಗ: ಎವಲಗ ಎಡೆ ಬುಡು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗೊಣೆ, ನೀ ಚಿಗ್ಗಾಗಿ, ಕಡೆ ಎಡೆಯೊ ಕುಳಿದೂಂಬದುಗೊರವಟ್ಟರೆ.

೧೦. ಆಲೆ ನಿನ್ನ ಕೊರಚೊಣೆ, ನೀ ಹೋಗಿ, ಕಡೆ ಎಡೆಯೊ ಕುಳಿದೂಳ್ಳೊ; ಆಗ ನಿನ್ನ ಕೊರಚಿದವಲ ಬಂದು, ನಿನಗ: ಸ್ವೇಚ

ಗಾರಾ! ಮೇಲಗ ಬಾ; ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಕುಳಿದವ ಕರ ಮೊಗಮುಂದಾಡು ನಿನಗ ಮಾನ ಉಟ್ಟಾರ.

೧೧. ಯೇಕಾಂದಲೆ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿ ಚಲ ತ್ಹಗ್ಗಿಸಿಯುಂಣನಲ; ಆಲೆ ತನ್ನ ತ್ಹಗ್ಗಿಸಿಯುಂಬವಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಯುಂಣನಲ.

೧೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಕೊರಚಿದವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ದೇನಾಂದಲೆ: ನೀ ಮದ್ದೇನಗಾಲೆಯೂ ಚಂದೆಗಾಲೆಯೂ ತೀನಿ ಮಾಡಿಸೋನೆ, ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಚಗಾರರವೂ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯ ರವೂ ನಿನ್ನ ನಟ್ಟರವೂ ಗನಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ನಿನ್ನ ನೆರೆಮನೆಯವಕ ರವೂ, ಅವಕರೂ ಒಂದು ವೇಳೆಗ ನಿನ್ನ ತಿರಿಗಿ ಕೊರಚಿ, ನಿನಗ ಮರೂಪಕಾರ ಮಾಡದ್ದೆಂಗಿ, ಕೊರಚ ಬೇಡ.

೧೩. ಆಲೆ ನೀ ತೀನಿ ಮಾಡಿಸೋನೆ, ಬಡವರವೂ ಊನ ಹಡುವವಕರವೂ ಕುಟ್ಟರವೂ ಕುರುಡರವೂ ಕೊರಚು.

೧೪. ಆಗ ನೀ ಬಾಗೆಯಬತ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನಗ ಮರೂಪಕಾರ ಮಾಡೋದುಗ ಅವಕಗಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ನೀತಿಬತ್ತರು ಸಾವೂಂದ ಯೆಬ್ಬನೆಗ ನಿನಗ ಮರೂಪಕಾರ ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಗೆ ಕುಳಿದವಕರೊಲೆಗೆ ಒಬ್ಬಲ ಇದುನ ಕ್ಲೇತು, ಅವಲಗ: ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ದೊಟ್ಟೆ ತಿಂಬವಲ ಬಾಗೆಯಬತ್ತಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೬. ಅವಲ ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ದೊಡ್ಡ ಸಂದೊತ್ತುನತೀನಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಬಲು ಜನವ ಕೊರಚಿದಲ.

೧೭. ತಿಂಬ ಜಾಮದೊ: ಬಾರಿವೋ, ಈಗತಾನೆ ಎಲ್ಲಾ ಒದ ಗಿಹಡದೆ, ಎಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡವಕಗ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ತನ್ನ ಬೇವಿತಿಗಾರನ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೮. ಆಗ ಅವಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಾಗಿ: ತಪ್ಪಿಸಿ ಬು ಡೋಂದು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು. ಮುಂದಾಡುನವಲ ಅವಲಗ: ಹೊಲವ ಕೊಂಡೊಂಡಿದ್ದೆಲ; ನಾಲ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ

ಅದುನ ನೋಡೋದುಗ ಹೋಪದು; ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿಸೋದೊಂದು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತುಣ್ಣನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ: ನಾಲ ಐದೇರೈತ್ತು ಕೊಂಡೊಂಡಿದ್ದೆಲ, ಅವೆಯ ಸೋದಿಸೋದುಗ ಹೋನೆ, ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿಸೋದೊಂದು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತುಣ್ಣನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ: ಹೆಣ್ಣು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದೆಲ; ಅದುಗಾಗಿ ನಾಲ ಬರಾಯಿಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೧. ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕರ್ತಗ ಎವೆಯ ಅಲಿಸಿದಲ. ಆಗ ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಲ ಕೋಪ ಆಗಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರಗ: ನೀ ಬೇಗನ ಪಟ್ಟಣದ ಬೀದೆಗಡ್ಡವೂ ಸಂದು ಗಡ್ಡವೂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಬಡವರವೂ ಊನ ಹಡುವವಕರವೂ ಕುಟ್ಟರವೂ ಕುರುಡರವೂ ಇಲ್ಲಿ ಓಗಿ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಾ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಹಿಂದೆ ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರಲ: ಕರ್ತಾ, ನೀ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿ ಆತು; ಆಲೆ ಇನ್ನೂ ಎಡೆ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೩. ಆಗ ಕರ್ತಲ ಜೀವಿತಿಗಾರಗ: ನೀ ಹಾದಿಗಡ್ಡವೂ ಬೇಲಿ ಗಡ್ಡವೂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಯೆನ್ನ ಮನೆ ತುಂಬುವ ಹೆಂಗೆ, ಓಗಿ ಬಪ್ಪದುಗ ಅವಕರ ಬಲುಮುತ್ತ ಮಾಡು.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಡ ಆ ಜನದೊ ಒಬ್ಬನಾಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ತೀನಿಯ ರುತಿ ನೋಡೋ ದೇ ಇಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಬಲು ಪಜೆ ಅವನ ಕೋಡ ಪಯಣ ಮಾಡೋನೆ, ಅವಲ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂ ದಲೆ:

೨೬. ಒಬ್ಬಲ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಅಪ್ಪನವೂ ಅವ್ವೆ ಯವೂ ಹೆಂಡರವೂ ಮಕ್ಕುವವೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರವೂ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರವೂ, ಇನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಂದ ಜೀವವವೂ ಕೂಡ ಹಗೆ ಮಾಡಡೆ ಇದ್ದಲೆ, ಅವಲ ಯೆನ್ನ ಸಿಸಿಯನಾಗಿರಾಯಿಲ.

೨೨. ಇನ್ನು ತನ್ನ ಸಿಲುಬೆಯ ಹೊತ್ತುಂಡು, ಯೆನ್ನಿಂದಾಡು ಬಾರದವಲ ಯೆನ್ನ ಸಿಸಿಯನಾಗಿರಾಡಿಲ.

೨೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗೊಣ್ಣಿಗೆ ಏಯವಲ ಗೋಪುರವ ಕಟ್ಟೋದುಗ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದಲೆ, ಮುಂದಾಡು ಕುಳಿದೂಂಡು, ಅದುನ ತೀರಿಸೋದುಗ ತನಗುಟ್ಟೋ, ಇಲ್ಲೆಯೋಂದು, ಬೆಚ್ಚ ಯೆಕ್ಕ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲೆಯಾ?

೨೪. ಮಾಡದೊಣ್ಣಲೆ, ಅವಲ ಮೇಡೆಕಲ್ಲು ಹಾಕಿದದೆಮ್ಮನೆ ತೀರಿಸಾಡಿಡ್ಡೊಣ್ಣಲೆ, ನೋಡುವವಕರೆಲ್ಲ ಅವಲನ ಯೇಡಿಸೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟು,

೨೫. ಈ ಮನಿಜಲ ಮನೆ ಕಟ್ಟೋದುಗ ತೊಡಂಗಿ ತೀರಿಸಾಡಿ ಡ್ಡೊಣ್ಣದಾಂದು ಹ್ಣೇಗೋದಿಲ್ಲೆಯಾ?

೨೬. ಬೈಯ ಏಯ ಅರಸಲ ಬೇರೆ ಅರಸನ ಕೋಡ ದಂಡಾ ಡೋದುಗ ಕಡೆದು ಹೋಪದಾಲೆ, ಮುಂದಾಡು ಕುಳಿದೂಂಡು, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನವ ಕೋಡ ಬಪ್ಪವಲನ ತಾಲ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಾಂದ ಇದುರಿಸೋದುಗ ಸತುಗಾರನಾ, ಎಂದು ಉನಿಯದೆ ಇದ್ದನವಾ?

೨೭. ಇಲ್ಲದೊಣ್ಣಲೆ ಅವಲ ಇನ್ನು ದೂರ ಇಬ್ಬನೆ, ಮೊಕ್ಕ ಸ್ತರ ಕ್ಣೇಗಿ, ಸಮಾದಾನಗ ಬೇಡಿಯುಣ್ಣನಲ.

೨೮. ಅತ್ತೆತಾಲ ನಿಂಗೊಣ್ಣಿಗೆ ಏಯವನಾಲೆಯೂ ತನಗುಟ್ಟಾ ದವೆಲ್ಲವ ಬುಟ್ಟು ಬುಡದೊಣ್ಣಲೆ, ಯೆನ್ನ ಸಿಸಿಯನಾಗಿರಾಡಿಲ.

೨೯. ಉಪ್ಪು ಒಳ್ಳಿತುತಾಲ; ಆಲೆ ಉಪ್ಪು ಕಾರ ಇಲ್ಲದೊಣ್ಣಲೆ, ಅದುಗ ಏಯದುನೆಂದ ಸಾರ ಆರ?

೩೦. ಅದು ಬೂಮಿಗಾಲೆಯೂ ಗೊಬ್ಬರಗಾಲೆಯೂ ಪು ರೋಜನ ಇಲ್ಲೆ; ಅದುನ ಹೊರಾಚು ಚೂಚಿಯಾರ. ಕ್ಣೇಪದುಗ ಕಿವಿಯುಳ್ಳವಲ ಕ್ಣೇಯಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಕ್ಕದವಕರೂ ಪಾಪಗಾರರೂ ಅವನ ಮಾತ ಕ್ಷೇಪದುಗೆ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದರು.

೨. ಆಗ ಪರಿಸಾಯರೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂ: ಎವಲ ಪಾಪಗಾರರ ಸೇತಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಕೋಡ ತಿನ್ನನಾಂದು ಜಲಿದರು.

೩. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ ಈ ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೆ:

೪. ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ಏಯ ಮನಿಚಗ ನೂರು ಕುಲಿಗ್ಲೋ ಇದ್ದು, ಅವೆಯೊ ಒಂದು ಅರಂದ್ಲೋಲೆ, ಅವಲ ತೊಂಬತೊಂಬತ್ತುನ ಮೇಸುಕಾಡುನೊ ಬುಡದೆ ಇದ್ದನವಾ? ಅರಂದ್ಲೋದದುನ ಕಂಡೂಮ್ಮನೆಗಟ್ಟ ಕಡೆದು, ಅದುನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋಗದೆ ಇದ್ದನವಾ?

೫. ಸಿಕ್ಕಿದದೆಮ್ಮನೆ ಅವಲ ಅದುನ ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ತನ್ನ ಹೆಗಲೊದಗ ಹೂತ್ತೂಂಡು,

೬. ಮನೆಗ ಬಂದು, ಸ್ನೇಚಗಾರರವೂ ನೆರೆಮನೆಯವಕರವೂ ಒಬ್ಬಗೆ ಕೊರಚಿ, ಅವಕಗ: ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅರಂದ್ಲೋದ ಯೆನ್ನ ಕುಲಿ ಯೆನಗ ಸಿಕ್ಕಿತೂಂದು ಹ್ಲೇಗಿನಲ.

೭. ಇತ್ತೆತಾಲ ಮನತಿರುಗೋದು ಬೇಕಿಲ್ಲದ ತೊಂಬತೊಂಬತ್ತು ನೀತಿಬತ್ತರೂಂದ ಮನತಿರುಗುವ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಗಾಗಿ ಮೇಲೋಕದೊ ಚಚ್ಚೋಚ ಆರಾಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೮. ಬೈಯ ಏಯ ಹೆಮ್ಮಾತಿಗ ಹತ್ತು ಹಣ ಹಟ್ಟು, ಒಂದ್ಲಣ ಕೆಟ್ಟೋಲೆ, ಅವ್ವ ದೀವಿಗೆ ಕತ್ತಿಸಿ, ಮನೆಯ ಬ್ಲಾಕಿ, ಅದು ಸಿಕ್ಕೋಲೆ ನೆಗಟ್ಟ ಜಾಗುರ್ತಿಯಾಗಿ ಅರಸದೆ ಇದ್ದವ್ವವಾ?

೯. ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ನೇಚಗಾತಿಯರವೂ ನೆರೆಮನೆಗಾತಿಯ ರವೂ ಒಬ್ಬಗೆ ಕೊರಚಿ, ಅವಕಗ: ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಲ ಕಿಡಿಸಿದ ಹಣ ಯೆನಗ ಸಿಕ್ಕಿತೂಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯು.

೧೦. ಇತ್ತೀತಾಂ ಮನತಿರುಗುವ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಜಮಗಾರರ ಮುಂದಾಡು ಚಚ್ಚೋಚ ಆರಾಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೧. ಇನ್ನು ಅವಂ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಗ ಎರಡು ಮಕ್ಕಿದ್ದರು.

೧೨. ಅವಕರೊಣೆಗೆ ಕುನ್ನವಂ ಅಪ್ಪಲಗ: ಅಪ್ಪಾ! ಆಸ್ತಿಯೊ ಯೆನಗ ಬಪ್ಪ ಕೂರ ಯೆನಗ ತಾ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಂ ಅವಕಗ ಬದುಕ ಕೂರ್ದೆಚ್ಚಲ.

೧೩. ಜೋಚಿ ಜಿನಗ್ಗಿಂದೆ ಕುನ್ನ ಮಾತಿ ಎಲ್ಲಾವ ಸೇತಿಯುಂಡು, ದೂರ ದೇಚಗ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿ ಬದಿಕಿ, ತನ್ನ ಬದುಕೆಲ್ಲಾವ ಬೀಲಿ, ಹ್ವಾವಾಡಿ ಬುಟ್ಟಲ.

೧೪. ಆಲೆ ಅವಂ ಎಲ್ಲಾವ ಬೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದದೆಮ್ಮನೆ, ಆ ದೇಚ ಬಕ್ಕೇಲ್ಲ ಅನಹಂಜ ಉಟ್ಟುತು; ಅವಂ ತಟವೊಟ ಆಪದುಗಾತು.

೧೫. ಆಗ ಅವಂ ಹೋಗಿ, ಆ ದೇಚದವಕರೊಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೆರಸ್ತನ ಸೇದೂಂಣಲ. ಎವಂ ಅವಂನ ಹಂದಿಯ ಮೇಸೋದುಗ ತನ್ನೊಲಗ ಕ್ವೇಗಿದಲ.

೧೬. ಇತ್ತೆಹಡೋನೆ ಹಂದಿ ತಿಂಬ ತಾಡೂಂದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸೋದುಗ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಲ; ಆಲೆ ದಾರೂ ಅವಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.

೧೭. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತನಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ: ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಸಾರೆ ಯೇಚೋ ಕೂಲಿಯವಕಗ ದೊಟ್ಟೆ ಬೇಕಾದಾಚಗ ಮೀಲಿ ಹಡದೆ; ಆಲೆ ನಾಲ ಇಲ್ಲಿ ಹಸೂಂದ ಸತ್ತನೆ.

೧೮. ನಾಲ ಯೆದ್ದು, ಕಡೆದು, ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವಂಗೆ: ಅಪ್ಪಾ! ಮೇಲೋಕಗ ಬಿರೋದಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆಲ.

೧೯. ನಾಲ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಾತೀಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಬದುಗ ತಕ್ಕವಲ ಅಲ್ಲ; ಯೆನ್ನ ನಿನ್ನ ಕೂಲಿಯವಕರೊಣೆಗೆ ಒಬ್ಬನ

ಮಾಕೆ ಮಾಡುನ್ನನೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಯೆದ್ದು, ತನ್ನಪ್ಪನ ಸಾರೆ ಬನ್ನಲ.

೧೦. ಆಲೆ ಅವಲ ಇನ್ನು ದೂರದೊ ಇಬ್ಬನೆ, ಅವಲನಪ್ಪಲ ಅವಲನ ನೋಡಿ, ಕರ್ಡುಕತ್ತಿ, ಓಡಿ ಬಂದು, ಅವಲನ ಗ್ಡತ್ತು ಮೇಲೆ ಬ್ಬುದ್ದು, ಅವಲನ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದಲ.

೧೧. ಆಲೆ ಮಾತಿ ಅವಲಗ: ಅಪ್ಪಾ! ಮೇಲೋಕಗ ಬಿರೋ ದಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಮುಂದಾಡೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆಲ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಾ ತೀಂದು ಕೊರಚಿಸಿಯುಂಬದುಗ ನಾಲ ತಕ್ಕದವಲ ಅಲ್ಲ, ಎನ್ನಲ.

೧೨. ಆಗ ಅಪ್ಪಲ ತನ್ನ ಜೀವಿತಿಗಾರರುಗ: ಬೇಗನ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಚೀಲೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದು, ಅವಲಗ ಹೊಲಿಸಿವಿ; ಅವಲನ ಕೈಗ ಉಂಗರವವೂ ಕಾಲುಗ ಕೆರವವೂ ಕೊಡಿವಿ;

೧೩. ಇನ್ನು ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವ ಹೊತ್ತು ಬಂದು ಕುಯಿವಿ; ತಿಂದು ಕುಸಾಲೆ ಆಪೋಲ.

೧೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಈ ಯೆನ್ನ ಮಾತಿ ಸತ್ತವಲ ಆಗಿದ್ದು, ತಿರಿಗಿ ಬದಿಕಿದ್ದನೆ; ಅರಂದೋದವಲ ಆಗಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ. ಆಗ ಕುಸಾಲೆ ಆಪದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಲನ ದೊಡ್ಡ ಮಾತಿ ಹೊಲದೊ ಇದ್ದಲ. ಅವಲ ಬಂದು, ಮನೆಗ ಸಾರೆ ಆಪನೆ, ಹರೆಕೋಲವೂ ಆಟವವೂ ಕ್ಲೇತು,

೧೬. ಜೀವಿತಿಗಾರರೊಗೆ ಒಬ್ಬನ ಕೊರಚಿ, ಅದೇನಾಂದು ಬಿಚರಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೧೭. ಅವಲ ಅವಲಗ: ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಲ ಬಂದಿದ್ದನೆ, ಅದುಗಾಗಿ ಅವಲನ ತಿರಿಗಿ ಓಸ್ತೆಂಗೆ ಕಂಡದುನೆಂದ ನಿನ್ನಪ್ಪಲ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವ ಕುಯಿಸಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಆಗ ಅವಲ ಕೋಪ ಆಗಿ, ಟ್ಟಗೆ ಬರ ಕೊಳ್ಳಾಂದು ಇದ್ದಲ. ಆದದುನೆಂದ ಅವಲನಪ್ಪಲ ಹೊರಾಚುಗ ಬಂದು, ಅವಲಗ ತಮರಿಕೆ ಹ್ಲೇಗಿ ಕೊರಚಿದಲ.

೧೯. ಆಲೆ ಅವಲ ತನ್ನಪ್ಪಲಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ಎದಗೇ, ಈಸು

ಬರಿಚ ನಿನಗ ಗೀಡೆ; ಎಂದಾಲೆಯೂ ನಿನ್ನಪ್ಪಣೆಯೆ ಮಾರುಲೆ; ಆಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಸ್ನೇಹಗಾರರ ಕೋಡ ಕುಸಾಲೆ ಆಪದುಗ ನೀ ಯೆನಗ ಎಂದಾಲೆಯೂ ಒಂದು ಆಡುಮರಿಯಾಲೆಯೂ ತಪ್ಪಿಲೆ.

೩೦. ಆಲೆ ಸ್ಥೂಯೆಯರ ಕೋಡ ನಿನ್ನ ಬದುಕ ತಿಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಈ ನಿನ್ನ ಮಾತಿ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ನೀ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವ ಅವಲಾಗಿ ಕುಯಿಸಿದೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಆಗ ಅವಲಗ: ಮಗನೇ, ನೀ ಯೇಗ್ಗುವವೂ ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಇದ್ದೇ; ಯೆನ್ನದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದುತಾಲ;

೩೨. ಆಲೆ ಕುಸಾಲೆಯೂ ಚಚ್ಚೋಚವೂ ಆಪದಾಗಿ ಹಟ್ಟಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಈ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಲ ಸತ್ತವನಾಗಿದ್ದು, ತಿರಿಗಿ ಬದಿಕೆ ದ್ದನೆ, ಅರಂದೊಡವನಾಗಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೬. ಸಂಧಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂ ದಲೆ: ಗನಗಾರಲ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಇದ್ದಲ; ಅವಲಗ ಒಬ್ಬ ಉಗು ರಾಣದವಲ ಇದ್ದಲ; ಎವಲ ಅವಲಗ್ಗಡುವದುನ ಹ್ಲಾ ಮಾಡಿನಾಂದು ಅವಲನ ಮೇಲೆ ತವ್ವು ಹೊಲಿಸಿದರು.

೨. ಆಗ ಅವಲನ ಕೊರಚಿ, ಅವಲಗ: ನಿನ್ನ ಕುರಿತು ನಾಲ ಕ್ಲೇಪದು ಇದೇನ? ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಹಾರಹರುಬುನ ಎಕ್ಕವ ಒಪ್ಪಿಸು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಇನ್ನು ಉಗುರಾಣದವಲ ಆಗಿರಾ ಲೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೩. ಆಲೆ ಉಗುರಾಣದವಲ ತನ್ನೋಗಿ: ನಾಲ ಏನ ಮಾಡು ವೆಲ? ಯೆನ್ನ ಯೆಜಮಾನಲ ಮನೆಯ ಹಾರಹರುಬ ಯೆನ್ನೆಂದ ಕ್ಲಿತ್ತನಲ; ಅಗಿಯಾಲಿಸಲ; ಬೇಡೋದುಗ ಚಿಗ್ಗಾನೆ;

೪. ಮನೆಯ ಹಾರಹರುಬೊಂದ ಹೊಲಿಾಚು ಕಡೆದದೆ ಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಯೆನ್ನ ತಂಗ ಮನೆಗಡ್ಡ ಸೇತಿಯುಂಬ ಹೆಂಗಿ, ಮಾಡ ಬೇಕಾದದುನ ಬಲ್ಲಲ, ಎನ್ನೊಣ್ಣಲ.

೫. ಆಗ ತನ್ನ ಯೆಜಮಾನನ ಸಾಲಗಾರರೊಡನೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಕೊರಚಿ, ಮುಂದಾಡುವವನು: ನೀ ಯೆನ್ನ ಯೆಜಮಾನನು ಏನು ಕೊಡೋದು? ಎಮ್ಮನೆ,

೬. ನೂರು ಕೊಡ ಎಣ್ಣೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವನು: ನಿನ್ನ ಚೀಟಿ ಎತ್ತಿ, ಕುಳಿದೊಂಡು, ಐವತ್ತೊಂದು ಬೇಗನ ಬರೆ, ಎನ್ನಲ.

೭. ಅದುಗಿಂದೆ ಬೇರೊಬ್ಬನು: ಇನ್ನು ನೀ ಏನು ಕೊಡೋದು? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವನು ನೂರು ಕಂಡುಗ ಗೋಡುಂಬೆ ಎಮ್ಮನೆ, ಅವನು: ನಿನ್ನ ಚೀಟಿ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಬರೆ, ಎನ್ನಲ.

೮. ಆಗ ಯೆಜಮಾನನು ಅನ್ನೆಯದ ಉಗುರಾಣದವನು ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನೇಂದು, ಅವನ ಹೊಗೊಯಿದಲ; ಯೇಕಾದಲೆ ಬ್ಬೀಚಲುನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕಳು ತಂಗ ಜಾತಿಯ ಪರಕಾರ ಬುದ್ಧಿಬತ್ತರಾಗಿದ್ದಾಣೆ.

೯. ಇನ್ನುನಾಂ ನಿಂಗನ ಹೇಗಿನೆ: ಅನ್ನೆಯದ ಮಮ್ಮೋನೊಂದ ನಿಂಗನ ಸ್ನೇಹಗಾರರ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳನಿ; ಅದು ತೀರಿ ಹೋಪನೆ, ಅವನು ನಿಂಗನ ತಿರ ಆಗಿ ಹಡುವ ಗುಡಾರಗೊಡನೆ ಸೇತಿಯುಂಬ ಹೆಂಗಿಯೇ.

೧೦. ಎಳ್ಳುವಾಟೆಗದುನೊ ನಂಬಿಯುಳ್ಳವನು ಅಪ್ಪನಿಡು ನೊಡನೆಯೊ ನಂಬಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೆ. ಬೈಯ ಎಳ್ಳುವಾಟೆಗದುನೊ ಅನ್ನೆಯವುಳ್ಳವನು ಅಪ್ಪನಿಡುನೊಡನೆಯೊ ಅನ್ನೆಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನೆ.

೧೧. ಆದದುನಿಂದ ಅನ್ನೆಯದ ಮಮ್ಮೋನುನು ನಿಂಗನ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲದವಕರಾಗಿದ್ದಲೆ, ದಾರ ನಿಂಗನ ನಂಬಿ, ಸತ್ಯವಾದದುನ ಒಪ್ಪಿಯಾರ?

೧೨. ಇನ್ನು ನಿಂಗನ ಬೇರೊಬ್ಬನದುಗ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲದವಕರಾಗಿದ್ದಲೆ, ನಿಂಗನುನ ನಿಂಗನ ದಾರ ತಂದಾರ?

೧೩. ಏಯ ಊಳಿಯಗಾರನಾಲೆಯೂ ಎರಡು ಯೆಜಮಾ ನರುಗ ಗೀಯಾಲಿಂ. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ: ಒಬ್ಬನ ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಪಿರಿಯ ಮಾಡಿನಲ; ಬೈಯ ಒಬ್ಬನ ಸೇದೂಂಡು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲೆ; ನಿಂಗ ದೇವರುಗೂ ಮಮ್ಮೋ ನುಗೂ ಗೀಯಾಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಎವೆಯೆಲ್ಲಾವ ಹಣದಾಸೆಯುಳ್ಳ ಪರಿಸಾಯರು ಕ್ಷೇತು, ಅವಲನ ಯೇಡಿಸಿದರು.

೧೫. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಣೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ನಿಂಗ ನೀತಿಬತ್ತರೆನ್ನಿಸಿಯುಂಬವಕತಾಂ ಆಗಿದ್ದಾಲಿ; ಆಲೆ ದೇವರು ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುಗೊವ ಅಲಿಂದಿದ್ದನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚರ ಮುಂದಾಡು ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನವಾದದ್ದು ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ಚಿಬ್ಬಿತಿ ಆಗಿ ಹಡದೆ.

೧೬. ನಾಯಪ್ರಮಾಣವೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಯೋಹಾನಗಟ್ಟ ಹಟ್ಟ. ಆಗಾಂದ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾರಿಯಾರ. ಇನ್ನೂ ದಾರಾಲೆಯೂ ಅದುಗ ಬಲುಮುತ್ತಾಂದ ಸೇದಾರ.

೧೭. ಆಲೆ ನಾಯಪ್ರಮಾಣದೊ ಒಂದು ಸೊನ್ನೆ ಬ್ಬುದ್ದೋ ಪದುನೆಂದ ಮೇಲೋಕವೂ ಬೂಮಿಯೂ ಕ್ಷೆದ್ದೋಪದು ಎಳ್ಳಲು.

೧೮. ತನ್ನೆಂದ್ರ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಬ್ಬವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಸ್ತಿಯೆತನ ಮಾಡಿನಲ; ಬೈಯ ಗಂಡಾಂದ ಬುಡಿಸಿದವ್ವವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಬವಲ ಸ್ತಿಯೆ ತನ ಮಾಡಿನಲ.

೧೯. ಸಕಲಾತಿ ಬಣ್ಣವವೂ ರೇಸ್ಮೆ ಪಟ್ಟವೂ ಹೊತ್ತೂಂಡು, ಜಿನಗೂ ಸೊಗದೊ ಕುಸಾಲೆ ಆಗಿಬ್ಬ ಗನಗಾರಲ ಆದ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಇದ್ದಲ.

೨೦. ಆಲೆ ಲಾಜರಾಂಬ ಒಬ್ಬ ಬಡವಲ ಇದ್ದಲ. ಎವಲ ಅವಲನ ಬಾಗಿಲುನೊ ಹುಣ್ಣುತುಂಬಿದವನಾಗಿ ಬ್ಬುದ್ದು,

೨೧. ಆ ಗನಗಾರನ ಮೇಜೂಂದ ಬ್ಬುವ ಎಚ್ಚಲೂಂದ ಹಸು ಅಡಂಗೋದುಗ ಆನೆ ಆಗಿದ್ದಲ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನೇಗ್ಗೊವೂ ಬಂದು, ಅವನುಣ್ಣ ನಕ್ಕಿದೊ.

೨೨. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಆ ಬಡವಲ ಸತ್ತಲ; ಜಮಗಾರರು ಅವಲನ ಆಬ್ರಹಾಮುನ ಎದೆಗ ಎತ್ತಿಯುಂಡ್ಲೋ ದರು; ಆಲೆ ಗನಗಾರನೂ ಸತ್ತಲ; ಅವಲನ ಹ್ಲೂತರು.

೨೩. ಎವಲ ಪಾತ್ವಾದೊ ಇದ್ದು, ಪಾಡು ಪಡೋನೆ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ಎತ್ತಿ, ದೂರಾಂದ ಆಬ್ರಹಾಮುನವೂ ಅವಲನ ಎದೆಯೊ ಇಬ್ಬ ಲಾಜರನವೂ ನೋಡಿ,

೨೪. ಅವಲ: ಅಪ್ಪಾ ಆಬ್ರಹಾಮೂ!—ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ, ಲಾಜರಲ ತನ್ನ ಬೆರಳುನ ಬೊಟ್ಟ ನೀರುಗ ಅಲ್ಲಜ್ಜಿ, ಯೆನ್ನ ನಾಲಂಗೆಯ ತಣ್ಣಿನ ಮಾಡುವ ಹೆಗೆ, ಅವಲನ ಕ್ಲೇಗು; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಈ ಉರಿಯೊ ಬೇನೆ ದಿನ್ನನೇಂದು ಕೊರಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೫. ಆಲೆ ಆಬ್ರಹಾಮು: ಮಾತಿನೇ! ನೀ ಬದುಕೋನೆ, ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯವೆಯ ಅನುಬೋಗಿಸಿದೆ; ಅತ್ತಿತಾಲ ಲಾಜರಲ ಕೆಟ ವೆಯ ಅನುಬೋಗಿಸಿದಾಂದು ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳೊ; ಆಲೆ ಈಗ ಅವಲಗ ಇಲ್ಲಿ ತಮರಿಕೆಯೂ ನಿನಗ ಬೇನೆಯೂ ಆರ.

೨೬. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಿಂಗ ಸಾರೆ ದಾಟಿ ಹೋಪದುಗೂ, ಬೈಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಯೆಂಗ ಸಾರೆ ದಾಟಿ ಬಪ್ಪದುಗೂ ಮನಸ್ಸಡುವವಕಗ ಆಗದ್ದೆಂಗಿ, ಯೆಂಗಗೂ ನಿಂಗಗೂ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಅಟ್ಟು ತಿರ ಮಾಡಿ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೭. ಆಗ ಅವಲ: ಅತ್ತಿಯಾಲೆ ಅಪ್ಪಾ! ಅವಲನ ಯೆನ್ನಪ್ಪನ ಮನೆಗ ಕ್ಲೇಗೋದೂಂದು ನಿನ್ನ ಕೆಂಬಿಯುಣ್ಣನೆ;

೨೮. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನಗ ಐದಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರಿದ್ದಾಡಿ; ಅವಕರೂ ಈ ಬೇನೆಯ ಎಡೆಗ ಬಾರದ್ದೆಂಗಿ ಅವಲ ಅವಕಗ ಸಾ ಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಲಿ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೯. ಆಬ್ರಹಾಮು ಅವಲಗ: ಅವಕಗ ಮೋಸೆಯೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಇದ್ದಾಡೆ, ಅವಕ ಅವಕರತಾಂ ಕ್ಷೇಯಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೩೦. ಇದುಗ ಅವಲ: ಅತ್ತೆ ಅಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಾ ಆಬ್ರಹಾಮು! ಆಲೆ ಸತ್ತವಕಾಂದ ಒಬ್ಬ ಅವಕರ ಸಾರೆ ಹೋಲೆ, ಮನ ತಿರಿಗಿಯಾರ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಲಗ: ಅವಕ ಮೋಸೆಯೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವೂ ಕ್ಷೇಯದೊಲೆ, ಸತ್ತವಕಾಂದ ಒಬ್ಬ ಯ್ದೊದೊಲೆಯೂ, ನಂಬರು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೭. ಸಂದಿ.

೧. ಇನ್ನು ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ಅಡ್ಡಲು ಬಾರದೆ ಹಡುವದು ಆಗದ ಕಾರ್ಯ; ಆಲೆ ಏಯವಲನೆಂದ ಅವೆ ಬಂದರವೋ, ಅವಲಗ ಅಯ್ಯೋ!

೨. ಅವಲ ಈ ಕುನ್ನವೆಯೊಗೆ ಒಂದುನ ಅಡ್ಡಲು ಮಾಡೋದುಗ ಬದಲಾಗಿ ಅವಲನ ಗ್ಲತ್ತುಗ ಬೀಸಗಲ್ಲ ಕೋಚಿ, ಅವಲನ ಸೌಂದರಗ ತಳ್ಳಿಬುಡೋದುತಾಂ ಅವಲಗ ಒಳ್ಳಿತು.

೩. ನಿಂಗಗ ನಿಂಗತಾಂ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ! ನಿನ್ನಣ್ಣತಮ್ಮನಿನಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡಲೆ, ಅವಲನ ಬೆದರಿಸು; ಆಲೆ ಅವಲ ಮನ ತಿರಿಗಲೆ, ಅವಲಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಡು.

೪. ಇನ್ನು ಅವಲ ಜಿನಗ ಕ್ಲುಲು ಹುಟ್ಟು ನಿನಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿ, ಜಿನಗ ಕ್ಲುಲು ಹುಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಮನ ತಿರಿಗನೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಲೆ, ಅವಲಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಡೋದು, ಎನ್ನಲ.

೫. ಆಗ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಕರ್ತಗ: ನಮ್ಮಣಿಗೆಯ ಯೆಂಗಗ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡು ಎಂದರು.

೬. ಆಲೆ ಕರ್ತಂ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕಡುಗುಬಿತ್ತು ಪಾ

ಟಗ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿಂಗಗ ಹಟ್ಟಲೆ, ನಿಂಗ ಈ ಆಲದ ಮೊರಗ: ಬೇರೋಡ ಕ್ಕಿತ್ತೊಂಡು, ಸೌಂದರದೊ ನಟ್ಟಡಲಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇ ಗೋನಿ, ನಿಂಗಗ ಓಗಾರ.

೭. ಆಲೆ ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ಏಯವಂಗೆ ಯೇರೂವ, ಇಲ್ಲದೊಲೆ ದನಕಾಪ ಬೇವಿತಿಗಾರಂ ಒಬ್ಬಂ ಇದ್ದಲೆ, ಹೊಲಾಂದ ಓಗ್ಗೆ ಬಪ್ಪ ಎವಂಗೆ: ಬೇಗನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ತೀನಿಗ ಕುಳಿದುಕ್ಕೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ನವಾ?

೮. ನಾಂ ತೀನಿ ತಿಂಬ ಹೆಂಗೆ ಏನಾಲೆಯೂ ಒದಕಿ, ನಡು ಕಟ್ಟಿ, ನಾಂ ತಿಂದು ಕುಡಿಪನೆಗಟ್ಟ ಯೆನಗ ಗೀ; ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ನೀ ತಿಂದು ಕುಡಿಯಾಕೊಂದು, ಅವಂಗೆ ಹ್ಲೇಗಿನವೋ ಇಲ್ಲೆಯೋ?

೯. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಂಗೆ ಅವಂ ಮಾಡಿದದುನೆಂದ ಆ ಬೇವಿತಿಗಾರಗ ಉಪಕಾರಾಂದು ನೆನೆತನವಾ?

೧೦. ಅತ್ತೆತಾಂ ನಿಂಗೂ, ನಿಂಗಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದವೆಲ್ಲಾವ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ. ಪುರೋಜನ ಇಲ್ಲದ ಬೇವಿತಿಗಾರರಾಗಿದ್ದೆಯೋಂ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದದುನ ಮಾತ್ರ. ಮಾಡಿದೆಯೋಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿವೊ, ಎನ್ನಂ.

೧೧. ಹಿಂದೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಪಯಣ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಂ ಸಮಾರ್ಯ ಗಲಿಲಾಯ ದೇಚಗೊವ ಹುಕ್ಕು, ಕಡೆದು ಹೋದಂ.

೧೨. ಅವಂ ಒಂದು ಊರುಗ ಹುಗೋನಿ, ಕುಟ್ಟಿನೋ ಹಿಡಿತ ಹತ್ತಾ ಅವನಿದುರುಗ ಬಂದು, ದೂರನಿದ್ದು, ದನಿ ಎತ್ತಿ:

೧೩. ಯೇಸು, ಐಯ್ಯಾ! ಯೆಂಗ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ! ಎಂದರು.

೧೪. ಅವಂ ಅವಕರ ನೋಡಿ, ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಪೂಜಾರಿಯರುಗ ನಿಂಗ್ಲುವ ತೋಲಿಯುಳ್ಳಿವೊ, ಎನ್ನಂ. ಆಗ ಎದಗೇ, ಅವಕ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಸುದ್ದ ಆದರು.

೧೫. ಆಲೆ ಅವಕರೊಲೆಗೆ ಒಬ್ಬಂ ಓಸೆ ಆದೇಂದು ನೋಡಿ, ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ,

೧೬. ಅವನ ಕಾಲುಗ ಅಡ್ಡ ಬುದ್ದು, ಅವನ ಹೊಗೊಯಿದಲ; ಎವಂತಾ ಸಮಾಯದವ ಆಗಿದ್ದಲ.

೧೭. ಆಗ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಹತ್ತಾ ಸುದ್ದ ಆಪಿಲೆಯಾ? ಆಲೆ ಆ ಒಂಬತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿ?

೧೮. ಈ ಪರಕೊಲದವೆನಲ್ಲದೆ ದೇವರುಗ ಮೈಮೆ ಕೊಡೋದುಗ ತಿರಿಗಿಯುಂಬವಕ ಸಿಕ್ಕುಲೆಯಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೧೯. ಅವಂಗ: ಯೆದ್ದು ಹೋಗು, ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ಉಯಿಸಿತು, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಯೇಗ್ವವ ಬಂದರಾಂದು ಪರಿಸಾಯರು ಅವನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಕಗ ಮರುತ್ತರಾಗಿ: ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಬಂದರ, ಆಲೆ ನೋಡಿಯುಂಬ ಹೆಗೆ ಅಲ್ಲ.

೨೧. ಇನ್ನು: ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ; ಬೈಯ: ಅಲ್ಲಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಹಡದೆ ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಆಲೆ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಜಿನಗೊಬಂದರ, ಆಗ ನಿಂಗ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಜಿನ ಒಂದುನ ನೋಡೋದುಗ ಆಸೆ ಆಗಿದ್ದಲೆಯೂ ನೋಡದೆ ಇದ್ದಾಲಿ.

೨೩. ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ; ಅದಗೇ, ಅಲ್ಲಿ; ಎಂದು ಜನ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ; ಆಲೆ ಯೆದ್ದು ಹೋಗದೆ ಇರಿವಿ, ಬೆನ್ನು ಹತ್ತದೆ ಇರಿವಿ.

೨೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮಿಚ್ಚುವ ಮಿಚ್ಚು ಬಾನುನ ಒಂದು ದಿಕ್ಕೊಂದ ಬಾನುನ ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕುಗಟ್ಟ ಎತ್ತತೆ ಹ್ಲೆಯೆದರನೋ, ಅತ್ತೆತಾ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ತನ್ನ ಜಿನದೊ ಇದ್ದನ.

೨೫. ಆಲೆ ಮುಂದಾಡು ಅವ ಬಲು ವಾಡು ಪಟ್ಟು, ಈ ಕೊಲಾಂದ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದವ ಆಪದು.

೨೬. ಬೈಯ ನೋಹನ ಜಿನಗೊಣಿಗೆ ಎತ್ತತೆ ಆತೋ, ಅತ್ತೆತಾ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಜಿನಗೊಣಿಗೆಯೂ ಆರ.

೨೭. ನೋಹಲ ಕಪ್ಪಲುಣ್ಣೋಗೆ ಹುಕ್ಕ ಜಿನಗಟ್ಟ ಅವಕ

ತನ್ನೊಂದು, ಕುಡಿತೊಂದು, ಮದುವೆ ಆಗಿಯುಂಡು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು ಇದ್ದರು. ಆಗ ಮೂಕ್ಕುವ ನೀರು ಬಂದು, ಎಲ್ಲಾವ ನಾಸ ಮಾಡಿತು.

೨೮. ಅದೇ ಪರಕಾರ ಲೋತನ ಜಿನಗೊತ್ತಿಗೆ ಆದ ಹೆಂಗೆ ತನ್ನೊಂದು, ಕುಡಿತೊಂದು, ಕೊಂಡೊಂದು, ಮಾಲಿಯುಂಡು, ನಟ್ಟೊಂದು, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೨೯. ಆಲೆ ಲೋತಂ ಸೋದೋಮೂಂದ ಕಡೆದು ಹೋದ ಜಿನದೊತಾಂ ಕಿಚ್ಚೂ ಗಂದಕವೂ ಬಾನೂಂದ ಕಲೊದು, ಯೆಲ್ಲಾವ ನಾಸ ಮಾಡಿತು.

೩೦. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ತೋಲುವ ಜಿನದೊ ಅತ್ತಿತಾಂ ಹಟ್ಟರ.

೩೧. ಆ ಜಿನದೊ ಹೊದೆಬದಗ ಇಬ್ಬವಂ ಮನೆಯೊ ಹಡುವ ತನ್ನ ಜೋಡುಗೊತ್ತಿ ಎತ್ತಿಯುಂಡೊಪದುಗ ಕ್ಕುಗಿ ಹೋಗದೆ ಇರಲಿ. ಅತ್ತಿತಾಂ ಹೊಲದೊ ಇಬ್ಬವಂ ಹಿಂದಾಡು ಹಡುವ ದುಗ ತಿರುಗದೆ ಇರಲಿ.

೩೨. ಲೋತನ ಹೆಂಡರ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ.

೩೩. ಒಬ್ಬಂ ತನ್ನ ಜೀವವ ಉಯಿಸೋದುಗ ಅರಸಿಲೆ, ಅವಂತಾಂ ಅದುನ ಕಿಡಿಸಿಯುಣ್ಣನಂ; ಬೈಯ ಒಬ್ಬಂ ಅದುನ ಕಿಡಿ ಸಿಯುಂಡಲೆ, ಅವಂತಾಂ ಅದುನ ಬದಿಕಿಸಿನಂ.

೩೪. ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಆ ಇರುತ್ತನೊ ಯೆರಡ್ಡಾ ಒಂದೇ ಮಜ್ಜೆಬದಗ ಇದ್ದಾರ, ಒಬ್ಬನ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾರ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಾರ.

೩೫. ಯೆರಡು ಹೆಮ್ಮಕ್ಕು ಬ್ಬಬ್ಬಿಗೆ ಬೀಸಿಯಾರ, ಒಬ್ಬವವ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾರ ಇನ್ನೊಬ್ಬವವ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಾರ.

೩೬. ಯೆರಡ್ಡಾ ಹೊಲದೊ ಇದ್ದಾರ; ಒಬ್ಬನ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾರ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟಾರ, ಎನ್ನಂ.

౩౨. అవక ఉత్తర కేటప్పు, అవంగ: కర్తా, ఎల్లి? ఎమ్మనే, అవల అవకగ: ఘణ ఎల్లియోల, అల్లి ఘడ్డు కుడి యుండరొ, ఎన్నల.

౧౮. సంది.

౧. ఇదు అల్లదే అవక దణియదే ఏగ్గు ఘరకే మా డోలదేంబదుగాగి అవకగ ఒందు ఒగట ఘ్లేగిదల.

౨. ఏనాందల: దేవరుగ అంజదే, మనిజన యేక్క మాడదే ఇబ్బ ఒబ్బ నాయగారల ఒందు అూరునో ఇద్దల.

౩. ఆలే ఆ అూరునో ఒబ్బ ముండేగిడి ఇద్ద. అవ్ల అవలన సారే బందు: యేన్నిదురాళియింద యేన్న బుడిసోల దుగ యేనగ నాయ తిరిసు, ఎండ.

౪. అవలగ జోలజీ కాల మనస్సిబ్బిలే. ఆలే అదుగ ఘిందే అవల: నాల దేవరుగ అంజదే మనిజన యేక్క మా డదే ఇద్దలయూ,

౫. ఈ ముండేగిడి యేన్న తోందార మాడోలదునేంద తాల అవ్ల కడేగట్టవూ ఒందు, యేన్న అలేయకొలయ మాడ ద్దేంగే, అవ్లగ నాయ తిరిసినే ఎందు తన్నోలగే ఘ్లేగియు ణ్ణల.

౬. ఆలే కర్తల ఘ్లేగిదదు: అన్నేయద నాయగారల ఘ్లే గోలదున క్లేవి.

౭. ఆలే దేవరు, ఇర్ల ఘగలూ తనగ మోలి ఇక్కు వవకాద, తాల తిరిదుండవకగ అప్పటి పోరుమేయుళ్లవల ఆగిద్దలయూ అవకగ నాయ తిరిసదే బుట్టనవా?

౮. అవకగ బేగన నాయ తిరిసినాందు నింగగ ఘ్లేగినే; ఆలేయూ మనిజన మాతి బప్పనే, బూమియోదగ నమ్మణి గేయ కండొణ్ణనవా? ఎన్నల.

೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗ ನಿಜಾಗಿ ನೀತಿಬತ್ತರೊಂದು ಉನಿ ಜೊಂಡು, ಮಿಕ್ಕವಕರ ಹೀನ ಮಾಡುವ ಜೋಚಿ ಜನಗ ಈ ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗಿದಲ;

೧೦. ಏನಾಂದಲೆ: ಏರಡ್ಡಾ ಹರಕೆ ಮಾಡೋದುಗ ಗುಡಿಗ ಯೇರಿ ಹೋದರು; ಒಬ್ಬ ಪರಿಸಾಯಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸುಕ್ಕದವಲ.

೧೧. ಪರಿಸಾಯಲ ನಿದ್ದೊಂಡು, ತನ್ನ ಬಕ್ಕ ಹರಕೆ ಮಾಡಿದ ದೇನಾಂದಲೆ: ದೇವರೇ! ಕ್ಷಿತ್ತು ತಿಂಬವಕ, ಅನ್ನಯದವಕ, ಸ್ತೂ ಯೆತನ ಮಾಡುವವಕ ಆಗಿಬ್ಬ ಮಿಕ್ಕ ಮನಿಚರ ಮಾಕೆಯೂ ಬೈಯ ಈ ಸುಕ್ಕದವಲನ ಮಾಕೆಯೂ ನಾಲ ಅಲ್ಲದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಿನೆ.

೧೨. ನಾಲ ಓರಗ ಎರಡುಟ್ಟು ಉಪಾಸ ಇದ್ದನೆ. ನಾಲ ಸಪ್ಪಾರಿಸಿಬ್ಬದುನೆಲ್ಲಾಂದ ಹತ್ತುಗೊಂದು ಕೊಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಆಲೆ ಸುಕ್ಕದವಲ ದೂರಗ ನಿದ್ದು, ಕಣ್ಣ ಆಲೆಯೂ ಬಾನುಗ ಎತ್ತಿಯುಳ್ಳಾದಿದೆ, ತನ್ನ ಮಾರ ಚಚ್ಚಿಯುಂಡು: ದೇ ವರೇ! ಪಾಸಿ ಆದ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಅವಲಗೂ ಎವಲ ನೀದಿತಿರುಪಾದ ವಲನಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗ ಈಗಿ ಹೋದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿಯುಂಬ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ತ್ಲಗಿಹೋನಲ; ಆಲೆ ತನ್ನ ತ್ಲಗಿಸಿ ಯುಂಬವಲ ಹೆಚ್ಚಾನಲ ಎನ್ನಲ.

೧೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕುನ್ನವೆಯವೂ ಅವಲ ಅವೆಯ ಮು ಟ್ಪುವ ಹೆಂಗೆ, ಅವಲನ ಸಾರೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದರು. ಆಲೆ ಸಿಸಿಯರು ಅದುನ ನೋಡಿ, ಅವಕರ ಬೆದರಿಸಿದರು.

೧೬. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವೆಯ ಸಾರೆ ಕೊರಚಿ, ಹ್ಲೇಗಿದದೇ ನಾಂದಲೆ: ಕುನ್ನವೆಯ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದುಗ ಬುಡಿವಿ, ಅವೆಯ ತಡೆಯ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಅತ್ತವಕರದುತಾಲ.

೧೭. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ದಾರಾಲೆಯೂ ಕೂಸು ಮಾಕೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಸಿಕ್ಕಿಸದೊಲೆ, ಅವಲ ಅದುನ್ನೋಗೆ ಹುಗೋದೇ ಇಲೆ.

೧೮. ಆಗ ಗೊತ್ತುಗಾರಂ ಒಬ್ಬ ಅವಲನ ಸಾರೆ: ಒಳ್ಳೆಯ ಗುರುವೇ! ನಾಂ ಏನ ಮಾಡಿ, ತಿರದ ಜೀವವ ಬಾದೆಯಾಗಿ ಹೊಂದಿನೆ? ಎಂದು ಕ್ಷೇಪನೆ,

೧೯. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ನೀ ಯೆನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯವಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ರೇಕ? ದೇವರೊಬ್ಬತಾಂ ಅಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯವಂ ಏಯವಲನೂ ಇಲ್ಲೆ.

೨೦. ಸ್ತೂಯೆತನ ಮಾಡ ಬೇಡ, ಕೊಲ್ಲ ಬೇಡ, ಕ್ಷಲ್ಲ ಬೇಡ, ಪುಯಿಸಾಕಿ ಹ್ಲೇಗ ಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಂ ಅವ್ವೆಯ ದೊಡ್ಡಿಸ್ತನ ಮಾಡು, ಎಂಬ ಕಟ್ಟಳೆಗೊಂದ ನೀ ಆಲಿದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೧. ಅದುಗವಲ: ಎವೆಯೆಲ್ಲಾವ ಯೆನ್ನ ಕುನ್ನಪೆಟ್ಟೊಂದ ಹಿಡಿತೊಂದಿದ್ದೆಲ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅದುನ ಕ್ಷೇತು, ಅವಲಗ: ಇನ್ನು ಒಂದು ನಿನಗ ಕಮ್ಮಿ; ನಿನಗಡುವವೆಲ್ಲಾವ ಮಾರಿ, ಬಡವರುಗ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಡು; ಆಗ ಮೇಲೋಕದೊ ನಿನಗ ಬದುಕ್ಕಟ್ಟರ; ಇನ್ನು ಇತ್ತು ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೩. ಅವಲ ಇದುನ ಕ್ಷೇತು, ಅಪ್ಪಲಿ ದುಕ್ಕವುಳ್ಳವಲ ಆದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಬಲು ಗನಗಾರನಾಗಿದ್ದಲ.

೨೪. ಆಲೆ ಅವಲ ಅಪ್ಪಲಿ ದುಕ್ಕ ಆದದುನ ಯೇಸು ನೋಡಿ: ಬದುಕು ಹಟ್ಟವಕ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಲಿಗೆ ಸೇಬದು ಯೇಸಗವೋ ಕಚಟ!

೨೫. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ ಗನಗಾರಂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊಲಿಗೆ ಸೇ ಬದುನೆಂದ ಒಟ್ಟೆ ಸೂಂಜಿಯ ತೊಯೆದಾರಿ ಕಡೆವದು ಎಳ್ಳಲು, ಎನ್ನಲ.

೨೬. ಇದುನ ಕ್ಷೇತವಕ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ದಾರ ರಟ್ಟಸಿಯು ಳ್ಯಾಕು? ಎಮ್ಮನೆ,

೨೭. ಅವಲ: ಮನಿಚರ ಸಾರೆ ಆಗದದು ದೇವರ ಸಾರೆ ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಇದುಗ ಪೇತ್ರಲ: ಎದಗೇ, ಯೆಂಗ ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಹಿಂದಾಡು ಬನ್ನೆಯೊಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೯. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ದಾರ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗಾಗಿ ಮನೆಯ ಆಲೆಯೂ, ಹೆತ್ತವಕರ ಆಲೆಯೂ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮನ ಆಲೆಯೂ, ಹೆಂಡರ ಆಲೆಯೂ, ಮಕ್ಕು ವ ಆಲೆಯೂ, ಬುಟ್ಟನವೋ,

೩೦. ಅವಲ ಈ ಕಾಲದೊ ಹೆಚ್ಚಿಚ್ಚಾದವೆಯವೂ, ಬಪ್ಪ ಲೋಕದೊ ತಿರದ ಜೀವವವೂ ಹೊಂದದೆ ಇಬ್ಬದೇ ಇಲ್ಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾವ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೇರಿ ಹೋನೋಲ; ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಕುರಿತು ಪ್ರವಾದಿ ಗ್ಲೊಂದ ಬರೆದ್ದಡುವದೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದರ.

೩೨. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಹೊರಾಚುನ ಜನಗ ಅವಲನ ಒಪ್ಪಿ ಸಿ, ಯೇಡಿಸಿ, ಹಂಗಿಸಿ, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ತೂ ಹಾಕಿಯಾರ.

೩೩. ಇನ್ನು ಅವಲನ ಬಾರುನೊ ಹುಯಿದು, ಅವಲನ ಕೊ ದ್ಡಾಕಿಯಾರ; ಆಲೆ ಮೂರು ಜಿನಗ ಯ್ಲೆದ್ದನಲ ಎನ್ನಲ.

೩೪. ಆಲೆ ಅವಕ ಎವೆ ಒಂದನವೂ ಆಲೊದ ಇಲ್ಲೆ; ಆ ಮಾತು ಅವಕಗ ಮಲಿಯಾಗಿ ಹಟ್ಟದುನೆಂದ ಹ್ಲೇಗಿದದುನ ಆಲಿಯದೊದರು.

೩೫. ಅದುಗ್ಲಿಂದೆ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಯೆರಿಕೋಗ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಒಬ್ಬ ಕುರುಡಲ ದಾರಿಗಡ್ಡ ಕುಳಿದೊಂಡು, ಬಿಕ್ಕಿಚ ಬೇಡಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೩೬. ಅವಲ ಪಜೆ ಕಡೆದೊಂಡೊಪದುನ ಕ್ಲೇತು, ಅದೇ ನಾಂದು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೩೭. ಅವಕ: ನಜರೇತುನ ಯೇಸು ಕಡೆದು ಹೋನಾಂದು ಅವಲಗ ಆಲೊಸಿದರು.

೩೮. ಆಗ ಅವಲ: ಯೇಸುವೇ! ದಾವೀದನ ಮಾತಿನೇ, ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಗವ ಬೀ! ಎಂದು ಕೊರಚಿದಲ.

೩೯. ಮುಂದಾಡು ಹೋಪವಕ, ಸಪ್ಪೇನಿರೂಂದು ಅವಲನ ಬೆದರಿಸೋನೆ, ಅವಲ ಅಪ್ಪಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ: ದಾವೀದನ ಮಾತಿನೇ! ಯೆನಗ ಗವ ಮಾಡು, ಎಂದು ಕಿಲಿಸಿದಲ.

೪೦. ಆಗ ಯೇಸು ನಿದ್ದು, ಅವಲನ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡು ಬಾಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೪೧. ಎವಲ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ ಅವಲ: ನಾಲ ನಿನಗ ಏನ ಮಾಡೋದೂಂಬ ಮನಸ್ಸು ನಿನಗ ಹಡದೆ ಎಂದು ಅವಲನ ಕ್ಷೇತಲ. ಅದುಗ ಅವಲ: ಕರ್ತಾ, ಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕ್ಷಾಂಬ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡೋದು ಎನ್ನಲ.

೪೨. ಯೇಸು ಅವಲಗ: ನಿನಗ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಲಿ; ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ನಿನ್ನ ರಟ್ಟಿಸಿತು, ಎನ್ನಲ.

೪೩. ಆ ಗೆ ಗೆಯೊ ಅವಲಗ ಕಣ್ಣು ಕಂಡು, ದೇವರ ಮೈಮೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಅವಲನಿಂದಾಡ್ಲೊದಲ. ಜನವೆಲ್ಲಾ ಅದುನ ನೋಡಿ, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

೧೯. ಸಂದಿ.

೧. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಯೆರಿಕೋಗ ಹುಕ್ಕು, ಕಡೆದೊದಲ.

೨. ಆಗ ಎದಗೇ, ಜಕ್ಕಾಯಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬಲ ಮನಿ ಚಲ ಇದ್ದಲ. ಅವಲ ಸುಕ್ಕದವಕರ ಗೊತ್ತುಗಾರನೂ ಗನಗಾರನೂ ಆಗಿದ್ದಲ.

೩. ಅವಲ ಯೇಸು ದಾರಾಂದು, ಅವಲನ ನೋಡೋದುಗ ಅರಸಿಯುಣ್ಣಲ; ಆಲೆ ಅವಲ ಪಜೆಯೊಲಗೆ ನೋಡಾಲಿದೆ ಹೋದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮೊಣ್ಣೆಯಾಗಿದ್ದಲ.

೪. ಆಗ ಅವಲ ಮುಂದಾಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಅವಲನ ನೋಡುವ ಹೆಂಗೆ, ಒಂದು ಅತ್ತಿಮೊರ ಒದಗ ಹತ್ತಿದಲ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಆ ದಾರಿಬ್ಬಾಯಿ ಅವಲ ಕಡೆದು ಬಪ್ಪದಾಗಿ ಹಟ್ಟ.

೫. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಆ ಎಡೆಗೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ಅವನ ನೋಡಿ, ಅವನು: ಜಕ್ಕಾಯಾ! ಬೇಗನ ಕ್ಲಗಿ ಬಾ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಾಲ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊ ತಂಗೋದು, ಎನ್ನಲ.

೬. ಆಗ ಅವನು ಬೇಗನ ಕ್ಲಗಿ ಬಂದು, ಚಚ್ಚೋಚಾಗಿ ಅವನ ಸೇತಿಯುಣ್ಣಲ.

೭. ಅದುನ ನೋಡಿದವಕೆಲ್ಲಾ ಜಱಿಱಿದು: ಅವನು ವಾಪಗಾರ ಮನಿಚನ ಕೋಡ ಇಬ್ಬದುಗ ಸೇದಿದ್ದನೆ, ಎಂದರು.

೮. ಆಲೆ ಜಕ್ಕಾಯನು ನಿದ್ದುಂಡು, ಕರ್ತಗ: ಎದಗೇ, ಕರ್ತಗ! ಯೆನ್ನ ಬದುಕುನೊ, ಅರೆವಾಸೆಯ ಬಡವರುಗ ಕೊಟ್ಟನೆ; ನಾಲ ಒಬ್ಬನೆಂದ ಏನಾಲೆಯೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಎತ್ತಿದ್ದಲೆ, ನಾಕಾ ಸಗ ಬದಲು ಕೊಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಆಗ ಯೇಸು ಅವನು: ಇಂದು ಈ ಮನೆಗೆ ರಟ್ಟಣೆ ಉಟ್ಟಾತು, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವನೂ ಕೂಡ ಆಬ್ರಹಾಮನ ಮಾತಿ ಆಗಿದ್ದನೆ.

೧೦. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದದುನ ಅರಸೋದುಗೂ ರಟ್ಟಿಸೋದುಗೂ ಬನ್ನಲ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೧. ಅವಕ ಎವೆಯ ಕ್ಲೇತ ಹೊತ್ತುನೊ ಅವನು ಮರಿಚಿ ಮಾತಾಡಿ, ತಾಲ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಸಾರೆ ಆಗಿದ್ದದುನೆಂದವೂ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಆಗತಾನೆ ತೋಱಿಱೋದೊಂದು ಅವಕ ನೆನೆತದು ನೆಂದವೂ, ಒಂದು ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗಿದಲ

೧೨. ಏನಾಂದಲೆ: ಉತ್ತಮ ಕೊಲದ ಒಬ್ಬನು ಮನಿಚನ ತನಗೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವ ಹೊಂದಿಯುಂಡು, ಮರಿಚಿ ಬಪ್ಪದುಗ ಒಂದು ದೂರ ದೇಚಗ ಕಡೆದಲ.

೧೩. ಹೋಪನೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಹತ್ತಾ ಬೇವಿತಿಗಾರರ ಕೊರ ಚಿ, ಅವಕಗೆ ಹತ್ತು ಮಿನ ಎಂಬ ಹಣವ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಲ ಬಪ್ಪನೆ ಗಟ್ಟಿ ಬೇವಾರ ಮಾಡಿವೋಂದು ಅವಕಗೆ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೪. ಆಲೆ ಅವಲನ ಪಟ್ಟಣದವಕ ಅವಲನ ಹಗೆ ಮಾಡಿ, ಎವಲ ಅರಸಾಗಿ ಯೆಂಗ್ಲುವ ಳ್ಲಂಬದುಗ ಯೆಂಗಗ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೇಂದು, ಅವಲನ್ನಿಂದಾಡು ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತರ ಕ್ಷೇಗಿದರು.

೧೫. ಹಿಂದೆ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ರಾಜ್ಯವ ಹೊಂದಿ ಯುಂಡು, ತಿರಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ತಾಲ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಜೀವಿತಿಗಾರರ, ಬೇಸಾರಾಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬು ಎಚೇಚಗ ಲಾಬ ಮಾಡಿದಾಂದು ಅಲಿವ ಹೆಂಗೆ, ಅವಕರ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಚೋದುಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೬. ಆಗ ಮುಂದಾಡುನವಲ ಸಾರೆ ಬಂದು: ಯೆಜಮಾನಾ, ನಿನ್ನಣ ಬೇರೆ ಹತ್ತಣವ ಸಪ್ಪಾರಿಸಿತು ಎಮ್ಮನೆ,

೧೭. ಅವಲ ಅವಲಗ: ಒಳ್ಳಿತು, ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವಿತಿಗಾರಾ, ನೀ ಚಿಟೇಗುಟ್ಟುಗ ನಮ್ಮಣಿಗೆಯುಳ್ಳವಲ ಆಗಿದ್ದೆ; ನೀ ಹತ್ತು ಊರುಗೊವ ಮೇಲೆ ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳವಲ ಆಗಿರು, ಎನ್ನಲ.

೧೮. ಹಿಂದೆ ಎರಡನೆಯವಲ ಬಂದು: ಯೆಜಮಾನಾ, ನಿನ್ನ ಹಣ ಬೇರೆ ಐದ್ದಣವ ಉಟ್ಟು ಮಾಡಿತು, ಎಮ್ಮನೆ,

೧೯. ಅವಲ ಎವಲಗೂ: ನೀನೂ ಐದು ಊರುಗೊವ ಮೇಲೆ ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳವಲ ಆಗಿರು, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಆಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬು ಬಂದು: ಯೆಜಮಾನಾ, ಎದಗೇ, ನಿನ್ನ ಹಣ! ಅದುನ ಪಟ್ಟುನೊ ಕಟ್ಟಿ ಬೀತೂಂಡಿದ್ದೆ;

೨೧. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನೀ ಕಡೂರ ಮನಿಚಾಂದು ನಿನಗ ಅಂಜಿದೆಲ; ನೀ ಬೀಯದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಎತ್ತಿ, ಬಿತ್ತದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಕುಯಿದರೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೨. ಆಲೆ ಅವಲ ಎವಲಗ: ಕೆಟ್ಟ ಜೀವಿತಿಗಾರಾ, ನಿನ್ನ ಬೇಂದವೇ ನಿನಗ ನಾಯ ತೀರಿಸನೆ; ನಾಲ ಬೀಯದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಎತ್ತಿ, ಬಿತ್ತದೆ ಇಬ್ಬದುನ ಕುಯಿವ ಕಡೂರ ಮನಿಚಾಂದು ಅಲಿದಿದಿಯಾ?

೨೩. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಯೇಕ ಯೆನ್ನಣವ ಚಿಲ್ಲಾರಗಾರರುಗ

ಕೊಡುಲೆ? ಆಗ ನಾಂ ಬಂದು, ಅದುನ ಬಡ್ಡಿಯ ಕೋಡ ಎತ್ತಿ ಯುಂಬದಾಗಿದ್ದೆಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೪. ಆಗ ಸಾರೆ ನಿದ್ಧವಕಗ ಅವಲ: ಆ ಹಣವ ಅವನೆಂದ ಎತ್ತಿ, ಹತ್ತು ಹಣ ಹಟ್ಟವಲಗ ಕೊಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೫. ಅವಕ ಅವಲಗ: ಯೆಜಮಾನಾ, ಅವಲಗ ಹತ್ತಣ ಹಡದೆತವ, ಎಂದರು.

೨೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹಡುವ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮನಿಚಗ ಕೊಟ್ಟರ, ಆಲೆ ಇಲ್ಲದವನೆಂದ ಅವಲಗಟ್ಟದೂ ಕೂಡ ಕ್ಕಿತ್ತೋರಾಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

೨೭. ಆಲೆ ನಾಂ ಅರಸಾಗಿ ತಂಗ್ಲುವ ಳ್ಲಂಬದುಗ ಮನಸ್ಸಿ ಳ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಆ ಯೆನ್ನಗೆಗಾರರ ಇಲ್ಲಿಗ ಕೂಟೆ ಬಂದು, ಯೆನ್ನ ಮುಂದಾಡು ಬೆಟ್ಟೆ ಹಾಕಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೮. ಅವಲ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿ, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಯೇ ರೋಪ ದಾರಿಯೊ ಮುಂದಾಡು ಹೋದಲ.

೨೯. ಆಗ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಇಪ್ಪೆ ಮೊರಾಂದು ಹೆಸರಾದ ಬೆಟ್ಟುನ ಬಕ್ಕ ಹಟ್ಟ ಬೇತ್ಪಗೆಗೂ ಬೆತಾನ್ಯಗೂ ಸಾರೆ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೋಗೆ ಎರಡಾವ ಕ್ಲೇಗಿ ಹ್ಲೇ ಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೩೦. ಇದುರುಗ್ಲಡುವ ಊರುಗ ಹೋಗಿವಿ; ಅಲ್ಲಿಗ ಹು ಗೋನೆ, ಮನಿಚರೋಗೆ ದಾರಾಲೆಯೂ ಎಂದಾಲೆಯೂ ಕುಳಿ ಯದ ಕ್ಲತ್ತೆಮರಿ ಕಟ್ಟಬ್ಬದುನ ಕಂಡಾಱಿ; ಅದುನ ಬುಟ್ಟು ಹಿಡಿ ತೂಂಡು ಬಾರಿವಿ.

೩೧. ಅದುನ ಯೇಕ ಬುಟ್ಟಾಱಿಂದು, ದಾರಾಲೆಯೂ ನಿಂ ಗ್ಲುವ ಕ್ಲೇತಲೆ, ಅದು ಕರ್ತಗ ಬೇಕಾಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು ಅದೇ ತಾಲ ಹ್ಲೇಗಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೩೨. ಕ್ಲೇಗಿದವಕ ಹೋಗಿ, ಅವಲ ತಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೆಂಗಿ ಕಂಡೂಂಡರು.

೩೩. ಅವಕ ಕ್ಲತ್ತೆಮರಿಯ ಬುಡೋನೆ, ಅದುನ ಆಂಡವಕ ಅವಕಗ: ಕ್ಲತ್ತೆಮರಿಯ ನಿಂಗ ಯೇಕ ಬುಟ್ಟಾಱಿ? ಎಂದರು.

೩೪. ಆಲೆ ಅವಕ, ಅದು ಕರ್ತಗ ಬೇಕು ಎಂದೆ ಳಿ,

೩೫. ಅದುನ ಯೇಸು ಸಾರೆ ಹಿಡಿತು ಬಂದು, ತಂಗ ಬಟ್ಟೆಯ ಮರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ಯೇಸುವ ಒದಗ ಹತ್ತಿಸಿದರು.

೩೬. ಅವಲ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ತಂಗ ಬಟ್ಟೆಗೊವ ದಾರಿ ಗಡ್ಡ ಹಾಸಿದರು.

೩೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಇಪ್ಪೆ ಬೆಟ್ಟೊಂದ ಕ್ಲಗುವ ಎಡೆಗ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಸಿಸಿಯರ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ತಂಗ ನೋಡಿದ ಬಲವಾದ ಕಾರ್ಯ ಎಲ್ಲಾಗಾಗಿ ಚಚ್ಚೋಚ ಉಳ್ಳವಕಾಗಿ ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ದೇವರ ಹೊಗೊಡ್ಡುಗ ಎಸಕೆ,

೩೮. ಕರ್ತನ ಹೆಸರುನೊ ಬಪ್ಪ ಅರಸಲತಾಲ ಹರಸಿಸಿಯುಂಡವಲ! ಮೇಲೋಕದೊ ಸಮಾದಾನ! ಎಲ್ಲಾಗು ಮೇಲಾದವೆಯೊ ಮೈಮೆ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೩೯. ಆಗ ಪಜೆಯೊ ಇಬ್ಬ ಜೋಚಿ ಪರಿಸಾಯರು ಅವಲಗ: ಗುರುವೇ, ನಿನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಬೆದರಿಸು, ಎಮ್ಮನೆ,

೪೦. ಅವಲ ಮರುತ್ತರಾಗಿ ಅವಕಗ: ಎವಕ ಸಪ್ಪೇನಿದ್ದಲೆ, ಕಲ್ಲುಗೊ ಕಿರಿಸಿರೋಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೪೧. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡಿ, ಅದು ಗಾಗಿ ಅತ್ತು ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೨. ನೀ ಈ ನಿನ್ನ ಜಿನದೊ ಆಲೆಯೂ ನಿನ್ನ ಸಮಾದಾನಗ ಬೇಕಾದವೆಯ ಅಱಿದಿದ್ದಲೆ, ನಿನಗ ಒಳ್ಳೆತಾಗಿ ಹಟ್ಟರ; ಆಲೆ ಈಗ ಅವೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗ ಮಱಿಯಾಗಿ ಹಡದೆ.

೪೩. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಬಂದ ಸಮೆಯವ ನೀ ಅಱಿಯದೆ ಹೋದದುನೆಂದ ನಿನ್ನ ಹಗೆಗಾರರು ನಿನ್ನ ಸುತ್ತು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಚಿಯುಂಡು, ನಾಕಾಸು ನಿನ್ನ ಇಱಿಕಿಸಿ,

೪೪. ನಿನ್ನವೂ ನಿನ್ನೋಗಿಗೆ ಇಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ವೂ ನೆಲಗ ನೇವಣ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನೋಗಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲು ಬುಡದ ಜಿನಗೊ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದರ ಎನ್ನಲ.

೪೫. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ಅಲ್ಲಿ ಮಾರುವವಕರ ಕಡೆಸೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟು,

೪೬. ಅವಕಗ: ಯೆನ್ನ ಮನೆ ಹರಕೆಯ ಮನೆ ಆಗಿ ಹಡ ದೇಂದು ಬರೆದಡದೆ; ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅದುನ ಕಳರ ಅಯ್ಡ ಮಾಡಿದ್ಲೀ, ಎನ್ನಲ.

೪೭. ಇನ್ನು ಅವಲ ಜಿನಗೂ ಗುಡಿಯೊ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೋದ ನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ. ಆಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲು ವೆಗಾರರೂ ಪಜಿಯ ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತರೂ ಅವಲನ ನಾಸ ಮಾಡೋ ದುಗ ಅರಸಿದರು.

೪೮. ಆಲೆಯೂ ಏನ ಮಾಡೋದೊಂದು, ಕಂಡುಳ್ಳಾಡಿ ದ್ಲೋದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಜನವೆಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಮಾತ ಕ್ಲೇತು ಪೋದಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೨೦. ಸಂದಿ.

೧. ಆ ಜಿನಗೊಗಿಗೆ ಒಂದುನೊ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಲ ಗು ಡಿಯೊ ಜನಗ ಒಳ್ಳೇ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲು ವೆಗಾರರೂ ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತರ ಕೋಡ ಅವಲನಿದುರುಗ ನಿದ್ದು,

೨. ಅವಲಗ: ನೀ ಎವೆಯ ಎತ್ತವ ಅದಿಕಾರದೊ ಮಾಡಿರೆ? ಬೈಯ ಈ ಅದಿಕಾರವ ನಿನಗ ತಂದವಲ ದಾರಾಂದು ಯೆಂಗಗ ಹ್ಲೇಗು ಎಂದರು.

೩. ಅದುಗ ಅವಲ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಕಗ: ನಾನೂ ನಿಂಗ ಸಾರೆ ಒಂದು ಮಾತ ಕ್ಲೇತನೆ; ಅದುನ ಯೆನಗ ಹ್ಲೇಗಿವ:

೪. ಯೋಹಾನ್‌ನ ಸ್ನಾನ ಮೇಲೋಕಾಂದಾತೋ? ಇಲ್ಲ ದೊಡ್ಡಲೆ ಮನಿಚರೂಂದಾತೋ? ಎನ್ನಲ.

೫. ಆಲೆ ಅವಕ ತಂಗೊಣ್ಣೆಗೆ ಯೇಚನೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ನಂಗ: ಮೇಲೋಕಾಂದ ಎಂದಲೆ; ಅವಲ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ನಿಂಗ ಅವಲನ ಯೇಕ ನಂಬುಲೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗುವಲ.

೬. ಆಲೆ ನಂಗ: ಮನಿಚರೂಂದ ಎಂದಲೆ, ಜನ ಎಲ್ಲಾ ನಂ ಗ್ಡುವ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟಾರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೋಹಾನ್‌ನ ಪ್ರವಾದೀಂದು ನಂಬಿಯಾರ, ಎಂದೂಂಡು,

೭. ಎಲ್ಲಿಂದಾತೂಂದು ಯೆಂಗಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

೮. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ: ನಾನೂ ಎವೆಯ ಎತ್ತವ ಅದಿ ಕಾರದೊ ಮಾಡಿನೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗೋದಿಲ್ಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಜನಗ ಈ ಒಗಟ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟಲ, ಏನಾಂದಲೆ: ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಒಂದು ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ನಟ್ಟು, ಅದುನ ಒಕ್ಕಲಾದವಕಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಬಲು ಕಾಲ ಬೇರೆ ಸೀಮೆಗ ಹೋದಲ.

೧೦. ತಕ್ಕದ ಸಮೆಯದೊ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟದ ಹಣ್ಣು ನೊ ತನಗ ತಪ್ಪದೂಂದು, ಬೀವಿತಿಗಾರ ಒಬ್ಬನ ಆ ಒಕ್ಕಲಾದ ವಕ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ. ಆಲೆ ಒಕ್ಕಲಾದವಕ ಅವಲನ ಹುಯಿದು, ನ್ವುಗ್ಗಿಸಿ, ಬೆತ್ತಾಬುಯಿದೆ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಟ್ಟರು.

೧೧. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಮರಿಚಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೀವಿತಿಗಾರನ ಕ್ಲೇ ಗಿದಲ; ಆಲೆ ಅವಕ ಎವಲನವೂ ಹುಯಿದು, ನ್ವುಗ್ಗಿಸಿ, ಅಗುವಾನ ಮಾಡಿ, ಬೆತ್ತಾಬುಯಿದೆ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಟ್ಟರು.

೧೨. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಮರಿಚಿ ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯವಲನ ಕ್ಲೇಗಿ ದಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಎವಲನವೂ ಗಾಯ ಮಾಡಿ, ಹೊಲಿಾಚು ತಳ್ಳಿದರು.

೧೩. ಆಗ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ಆಂಡವಲ: ನಾಲ ಏನ ಮಾಡುವೆ? ಯೆನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿನ ಕ್ಷೇಗಿನೆ; ಒಂದು ಬೇಳೆ ಯುಗ ಅವಲಗ ಅಂಜಿಯಾರ, ಎನ್ನಲ.

೧೪. ಆಲೆ ಒಕ್ಕಲಾದವಕ ಅವಲನ ನೋಡೋನೆ, ಅವಕ ತಂ ಗೊಲ್ಲಗೆ ಯೇಚನೆ ಮಾಡಿಯುಂಡು: ಎವಲತಾಲ ಕೂಡಿಯಾಗಾರಲ, ಕೂಡಿಯು ನಂಗಗಾಪ ಹೆಂಗೆ, ಅವಲನ ಕೊದ್ದಾಕೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೧೫. ಅವಲನ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟಗ ಹೊಡಿಯಾಚು ತಳ್ಳಿ, ಕೊದ್ದಾಕಿದರು. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವಾಂಡ ವಲ ಅವಕರ ಏನ ಮಾಡುವಲ?

೧೬. ಅವಲ ಬಂದು, ಆ ಒಕ್ಕಲಾದವಕರ ನಾಸ ಮಾಡಿ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ಬೇರ್ನವಕಗ ಕೊಟ್ಟನಲ ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಇದುವ ಕ್ಷೇತು: ಅತ್ತೆ ಆಗ ಬಾರ ಎಂದರು.

೧೭. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬೀತು: ಅತ್ತೆ ಯಾಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವಕ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದ ಕಲ್ಲುತಾಲ ಮೂಲೆಗ ತಲೆಕಲ್ಲಾತು, ಎಂಬ ಈ ಬರೆ ಏನ?

೧೮. ಆ ಕಲ್ಲೊದಗ ಬ್ಬುವ ಒಂನೊಂದು ಮನಿಚಲ ನುಚ್ಚು ನುಚ್ಚಾನಲ; ಆಲೆ ಅದು ಏಯವಲನ ಮೇಲೆ ಬ್ಬುದ್ದರವೊ, ಅವಲನ ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿರ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೯. ಆ ಸಮೆಯದೊತಾಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಚಾರಿಯರೂ ಕಲು ವೆಗಾರರೂ ಅವಲ ಈ ಒಗಟ ತಂಗ್ಲುವ ಕುರಿತು ಹ್ಲೇಗಿದಾಂದು ಆಲೊದದುವನೆಂದ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕೊದುಗ ಅರಸಿದರು; ಆಲೆ ಜನಗ ಅಂಜಿದರು.

೨೦. ಇನ್ನು ಅವಕ ಕಾತೊಂಡು, ಅವಲನ ಅದಿಕಾರಗೂ ಆಲಂಬವನ ಬಲಗೂ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಹೆಂಗೆ ಮಾತುನೊ ಅವಲನ ಹಿಡಿ ತೊಂಬದುಗ ತಂಗ ನೀತಿಬತ್ತರೂಂದು ಕವಡುನೊ ತೋಲೊ ಯುಂಬ ಬೇವುಗಾರರ ಕ್ಷೇಗಿದರು.

೨೦. ಎವಕ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತು: ಗುರುವೇ! ನೀ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಒಳ್ಳೆ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿರೆ, ನೀ ಮೊಗದಾ ಕ್ಸಣೆ ನೋಡೋದಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಸತ್ಯದೊ ದೇವರ ಮಾರ್ಗವ ಕುರಿತು ಒಳ್ಳೆ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿರೆಂದು ಯೆಂಗ ಅಲೊದೆಯೋಲ.

೨೧. ಕೈಸರಗ ಕಂದೆಯ ಕೊಡೋದು ಯೆಂಗಗ ನಾಯವೋ, ಇಲ್ಲೆಯೋ? ಎಂದರು.

೨೨. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕರುಪೆಯವ ಅಲೊದು, ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಯೇಕ ಯೆನ್ನ ಸೋದಿಸಿಯಾಲೊ?

೨೩. ಯೆನಗ ಒಂದು ಹಣವ ತೋಲೊವಿ. ಅದುಗ ಏಯ ವಲನ ಉರುವೂ ಮೇಲ್ಬರೆಯೂ ಹಡದೆ? ಎನ್ನಲ. ಅವಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಕೈಸರನದು, ಎಮ್ಮನೆ,

೨೪. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಕೈಸರನವೆಯ ಕೈಸರಗೂ, ದೇವರುನವೆಯ ದೇವರುಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಬುಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೫. ಆಗ ಅವಕ ಪಜೆಯ ಮುಂದಾಡು ಮಾತುನೊ ಅವಲನ ಹಿಡಿಯಾಲಿದೆ, ಅವಲನುತ್ತರಗ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಸಪೇನಿದ್ದರು.

೨೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆಬ್ಬದು ಇಲ್ಲೆಂದು ಹ್ಲೇಗುವ ಸದ್ದುಕಾಯರೊಲಗೆ ಜೋಚಿ ಜನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತದೇನಾಂದಲೆ:

೨೭. ಗುರುವೆ! ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣಲ ಹೆಂಡ್ರು ಮಾಡಿ, ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಲೆ, ಅವಲನ ತಮ್ಮಲ ಅವಲನೆಂಡರ ಕೂಡಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಅಣ್ಣಗ ಪೈಲುಟ್ಟಸೋದೊಂದು ಮೋಸೆ ಯೆಂಗಗ ಬರೆದಿದ್ದನೆ.

೨೮. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಳ್ಳು ಳ್ಳ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರಿದ್ದರು; ತಲೆಯವಲ ಹೆಂಡ್ರು ಕೂಡಿಯುಂಡು, ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಲ.

೨೯. ಹಿಂದೆ ಎರಡನೆಯವಲ ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿನ ಕೂಡಿ, ಎವಲ ನೂ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಲ.

೩೦. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಮೂರನೆಯವಲ ಅವ್ವವ ಕೂಡಿಯುಣ್ಣಲ;

ಇನ್ನು ಅದೇತಾಲ ಆ ಕ್ಷಣ ಲ್ಲವೂ; ಅವಕರೂ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತರು.

೩೧. ಹಿಂದಾಡು ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿನೂ ಸತ್ತ.

೩೨. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆಬ್ಬನೆಗೆ ಅವಕ ರೊಣಿಗೆ ದಾರಗ ಹೆಂಡರಾದವ್ವ? ಯೇಕಾಂದಲೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಲ್ಲಗೂ ಅವ್ವ ಹೆಂಡರಾಗಿದ್ದ, ಎಂದರು.

೩೪. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಈ ಲೋಕದ ಮಕ್ಕ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಾರ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಾರ.

೩೫. ಆಲೆ ಆ ಲೋಕವವೂ, ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಫ್ಲಬ್ಬದು ನವೂ ಹೊಂದೋದುಗ ತಕ್ಕದವಕ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಬದಿಲ್ಲೆ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲೆ.

೩೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಇನ್ನು ಸಯೆಯಾತಿರು; ಯೇ ಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆಬ್ಬದುನ ಮಕ್ಕಾಗಿದ್ದದು ನೆಂದ ಜಮಗಾರರುಗ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು, ದೇವರ ಮಕ್ಕಾಗಿದ್ದಾಟಿ.

೩೭. ಆಲೆ ಸತ್ತವಕ ಮರಿಚಿ ಯೆದ್ದಾರಾಂದು, ಮೋಸೆಯೂ ಆ ಗುಂಬುನ ಮಾತುನೊ: ಕರ್ತಂ ಆಬ್ರಹಾಮುನ ದೇವರೂ, ಈಸಾಕನ ದೇವರೂ, ಯಾಕೋಬನ ದೇವರೂ, ಎಂದ್ಲೇಗೋನೆ ತೋಲೊದ್ದನೆ.

೩೮. ಆಲೆ ಅವಂ ಸತ್ತವಕಗಲ್ಲ, ಬದುಕುವವಕಗ ದೇವರಾ ಗಿದ್ದನೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವಂಗ ಬದಿಕಿಯಾರ ಎನ್ನಂ.

೩೯. ಆಗ ಕಲುವೆಗಾರರೊಣಿಗೆ ಜೋಚಿ ಜನ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಗುರುವೆ! ಒಳ್ಳೆಂಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದೆ ಎಂದರು.

೪೦. ಇನ್ನು ಏನಾಲೆಯೂ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಪದುಗ ದೈ ಯಂ ಆಪಿಲೆ.

೪೧. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಕ್ರಿಸ್ತಲ ದಾವೀದನ ಮಾತೀಂದು ಜನ ಹ್ಲೇಗೋದತ್ತೆ?

೪೨. ದಾವೀದಲ ತಾನೆ ಕೀರ್ತನೆ ಪಸ್ತುಕದೊ: ಕರ್ತಲ ಯೆನ್ನ ಕರ್ತಲಗ—

೪೩. ನಾಲ ನಿನ್ನ ಹಗೆಗಾರರ ನಿನ್ನ ಕಾಲುಗ ಮಣೆ ಮಾಡಿ ಬೀಪನೆಗಟ್ಟ ಯೆನ್ನ ಬಲ ಸರಿಯೊ ಕುಳಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗುಲೆಯಾ?

೪೪. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ದಾವೀದಲ ಎವಲನ ಕರ್ತಲಂದು ಕೊರ ಚಿಲೆ, ಅವಲನ ಮಾತಿನಾಗಿಬ್ಬದತ್ತೆ? ಎನ್ನಲ.

೪೫. ಇನ್ನ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೬. ದೊಡ್ಡ ಕುಪ್ಪಚವ ಇಕ್ಕಿಯುಂಡು, ಸುತ್ತಿಯಾಡೋ ದುಗ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಅಂಗಡಿ ಬೀದೆಗಡ್ಡ ಕುಂಬುಡಿಗೆಯವೂ ಸಬೆಮನೆಗಡ್ಡ ಮುಂದಾಡುನ ಪೀಟವವೂ ತೀನಿತಿಂಬಾಡೆಗಡ್ಡ ಮುಂದಾಡುನ ನೆರಕೆಯವೂ ಆಸೆ ಮಾಡಿ,

೪೭. ಮುಂಡೆಗಿಡಿಯರ ಮನೆಗ್ಗುವ ತಿಂದುಟ್ಟು, ಹ್ಲೇ ಗಾಗಿ ಉದ್ದ ಜಪ ಮಾಡುವ ಕಲುವೆಗಾರರುಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ರಿವಿ. ಎವಕಗತಾಲ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಾಯತೀರುವು ಆರಾಂದಲ.

೨೧. ಸಂದಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲ ಕಣೆತ್ತಿ, ಗನಗಾರರು ತಂಗ ಕಾ ಣಿಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಪೆಟ್ಟೆಗ ಹಾಕೋದುನ ನೋಡೋನೆ,

೨. ಒಬ್ಬ ಬಡ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಎರಡು ಕಾಸ ಅದುಗ ಹಾ ಕೋದುನವೂ ಕಂಡು,

೩. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಈ ಬಡ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದ್ದವೆ;

೪. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎವಕೆಲ್ಲ ತಂಗಗ ಮಿಕ್ಕಡೋದುನೆಂದ

ದೇವರ ಕಾಣಿಕೆಗ ಹಾಕಿದ್ದಾಣಿ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ತನ್ನ ಕೊರತೇಂದ ತನಗ್ಗಟ್ಟ ಬದುಕೆಲ್ಲಾವ ಹಾಕಿದ್ದವ್ವೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೫. ಇನ್ನು ಜೋಚಿಯ್ಲಾ ಗುಡಿಯ ಕುರಿತು, ಅದು ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲುಗೊಂದವೂ ಕಾಣಿಕೆಗೊಂದವೂ ಚಿಂಗರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಡದೆ ಎಮ್ಮನೆ,

೬. ಅವಲ: ನಿಂಗ ನೋಡುವ ಎವೆಯೊ ಒಡೆಯದ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲನ ಮೇಲೆ ಬುಡದೆ ಹಡುವ ಜಿನ ಬಂದರ ಎನ್ನಲ.

೭. ಅವಕ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತು: ಗುರುವೇ! ಎವ ಯೇಗ್ಗುವ ಆರ? ಎವೆ ಆಪ ಕಾಲಗ ಗುರುತೇನ? ಎಮ್ಮನೆ,

೮. ಅವಲ: ನಿಂಗ ಮೋಸ ಆಗದ್ದೆಂಗಿ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಎನ್ನೆಸರುನೊ ಬಂದು: ನಾಲತಾಲ, ಆ ಸಮೆಯ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯಾರ. ಅದುಗಾಗಿ ಅವ ಕರ ಹಿಂದಾಡು ಹೋಗ ಬೇಡ.

೯. ಆಲೆ ನಿಂಗ ದಂಡಾಡುವದುನವೂ ಕಲಹವವೂ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಗಡಗಡ ಆಗ ಬೇಡ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಎವೆ ಮುಂದಾಡು ಆಪದು; ಆಲೆ ಕಡೆಕಾಲ ಆಗತಾನೆ ಇಲ್ಲೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೦. ಅದೇ ಜಾಮದೊ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಜನ ಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ಜನವೂ ರಾಜ್ಯಗ ಬಿರೋದಾಗಿ ರಾಜ್ಯವೂ ಯ್ಲೆದ್ದರ.

೧೧. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಡೆಯೊ ಬೂಮಿಯ ದೊಡ್ಡ ಅಲುಕಲೂ ಹಂಜವೂ ದೊಡ್ಡ ಬಿಯಾದಿಯೂ ಆರ; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪಲಿ ಅಂಜಿಸುವ ಕಾರಿಯಗೊವೂ ಬಾನುನೊ ದೊಡ್ಡ ಗುಡುತುಗೊವೂ ಆರ.

೧೨. ಆಲೆ ಇದೆಲ್ಲಾಗು ಮುಂದಾಡು ನಿಂಗ ಮೇಲೆ ತಂಗ ಕೈಯ ಹಾಕಿ, ಯೆನ್ನೆಸರುಗಾಗಿ ನಿಂಗ್ಗುವ ಪೀಡಿಸಿ, ಕೂಟುಮ ನೆಗವೂ ಸೆಲೆಮನೆಗವೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅರಸರ ಮುಂದಾಡೂ ಅದಿ ಕಾರಸ್ತರ ಮುಂದಾಡೂ ಹಿಡಿತೂಂಡು ಹೋದಾರ.

೧೩. ಆಲೆ ಇದು ನಿಂಗಗ ಸಾಕಿಗಾಗಿ ಆರ.

೧೪. ಇತ್ತಿಯಾಲೆ ಮರುತ್ತರವ ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಮುಂದಾಡು ಚಿತ್ತಿ ಮಾಡುವದು ಬೇಡಾಂದು, ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸನೊ ನಿಚ್ಚಿಯ ಮಾಡಿವಿ.

೧೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಬಿರೋದಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಇದುರು ಮಾತಾಡೋದುಗೂ ಇದುರಿಸಿ ನಿಬ್ಬದುಗೂ, ಆಗಾಟಿದ ಬೇಯ ವೂ ಗೇನವವೂ ನಾಂ ನಿಂಗಗ ತನ್ನನೆ.

೧೬. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹೆತ್ತವಕರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರೂ ನಟ್ಟರೂ ಸ್ನೇಚಗಾರರೂ ನಿಂಗ್ಗುವ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾರ; ಇನ್ನು ನಿಂಗ್ಗೋಗೆ ಜೋಚಿಯ್ತಾವ ಕೊದ್ದಾರ.

೧೭. ಇನ್ನು ಯೆನ್ನೆಸರುಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂಗ್ಗುವ ಹಗೆ ಮಾಡಿಯಾರ.

೧೮. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಮಂಡೆಯ ಮೈಲು ಒಂದಾಲೆಯೂ ನಾಸ ಆಗ.

೧೯. ನಿಂಗ ಪೊಟುಮೆಯೊ ನಿಂಗ ಪೆರಣವ ಸಪ್ಪಾಲಿಸಿ ಯುಳ್ಳಿವಿ.

೨೦. ಆಲೆ ಯೆರೂಸಲೇಮು ದಂಡೂಂದ ಸುತ್ತಿ ಹಡೋ ದುನ ನಿಂಗ ನೋಡೋನೆತಾನೇ, ಅದು ಹ್ಲಾ ಆಪದುಗ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು, ಅಲೊದೂಳ್ಳಿವಿ.

೨೧. ಆಗ ಯೆಹೂದದೊ ಇಬ್ಬವಕ ಬೆಟ್ಟುಗಡ್ಡ ಓಡಿ ಹೋ ಗಲಿ; ಅದುನ ನಡುನೊ ಇಬ್ಬವಕ ಹೊರಾಚು ಕಡೆಯಲಿ; ನಾಡು ಗ್ಲೋಗೆ ಇಬ್ಬವಕ ಅಲ್ಲಿಗ ಸೇರದೆ ಇರಲಿ;

೨೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬರೆದದೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರೋದುಗ ಪ್ಲೆಗ ಪ್ಲೆ ಆಪ ಜಿನಗ್ಲೊ ಅವೆತಾಂ.

೨೩. ಆ ಜಿನಗ್ಲೋಗೆ ಬಸುಟೊದವಕಗೂ ಮೊಲೆ ಕೊಡು ವವಕಗೂ ಅಯೋ! ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಲು ಬಂಗವೂ ಈ ಪಜಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪವೂ ಹಟ್ಟರ.

೨೪. ಅವಕ ಕತ್ತಿಯ ಬೇಂದ ಬ್ಲುದ್ದಾರ, ಅವಕರ ಸೆಲಿ ಹಿಡಿತೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಹೊಲಿಾಚುನವಕರೊಲ್ಲಗೆ ಬೀತಾರ; ಇನ್ನು ಹೊಲಿಾಚುನವಕರ ಕಾಲ ತೀರೋನೆಗಟ್ಟ ಯೆರೂಸಲೇಮು ಹೊಲಿಾಚುನವಕರಾಂದ ತ್ಪಯಿದೊಂಡಟ್ಟರ.

೨೫. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಲ್ಲತ್ತು ತಿಂಗ್ಲುವ ಮಿಾನುನೊ ಗುರು ತುಗೊವ್ವೂ, ಬೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬ ಜನಗ ದಿಕ್ಕುತಲೆ ಕಾಣದ ಸಕ್ಕಟವೂ, ಸೌಂದರವೂ ತೆರೆಯೂ ಗೊಲ್ಲಯಿಕ್ಕೊದೂ, ಆರ.

೨೬. ಲೋಕಗಾಪ ಕಾರ್ಯದ ಅಂಜಿಕೇಂದವೂ ಕಾವಲೂಂ ದವೂ ಮನಿಚರ ಜೀವ ಹಾರಿ ಹೋರ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಬಾನುನ ಬಲುಗೊ ಅಲಿಗಿಸಿಯುಂಡರೊ.

೨೭. ಆಗ ಅವಕ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಮಂಜುನೊ ಬಲೂಂ ದವೂ ಅಪ್ಪಡಿ ಮಯಿಮೇಂದವೂ ಬಪ್ಪದುನ ನೋಡಿಯಾರ.

೨೮. ಆಲೆ ಎವೆ ಆಪದುಗ ತೊಡಂಗೋನೆ, ನಿಂಗ ತಲೆಯ ಎತ್ತಿ, ಮೇಲೆ ನೋಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ಬುಡುಗಡೆ ಸಾರೆ ಆರ, ಎನ್ನಲ.

೨೯. ಇನ್ನು ಅವಕಗ ಒಂದು ಒಗಟೆಹ್ಲೇಗಿದಲ, ಏನಾಂದಲೆ: ಸೀಮೆ ಅತ್ತಿಮೊರವವೂ, ಮೊರ ಎಲ್ಲವವೂ ನೋಡಿವಿ.

೩೦. ಅವೆ ಚಿತ್ತದುನ ನೋಡೋನೆ, ಬೇಚಗೆ ಈಗ ಸಾರೆ ಆ ತೂಂದು ನಿಂಗ್ಲುವೇ ಆಲಿದೊಂಡಾಲಿಯಲ್ಲದಾ?

೩೧. ಅತ್ತೆತಾಲ ನಿಂಗವೂ ಎವೆ ಆಪದುನ ನೋಡೋನೆ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಒದಗಿತೊಂದು ಆಲಿದೊಳ್ಳಿವಿ.

೩೨. ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ: ಎಲ್ಲಾ ಆಪನೆಗಟ್ಟ ಈ ಕೊಲ ತೀರಿ ಹೋಗ.

೩೩. ಬಾನೂ ಬೂಮಿಯೂ ಕ್ಲೆದೊಲ್ಲರ, ಆಲೆ ಯೆನ್ನ ಮಾ ತುಗೊ ಕ್ಲೆದೊಲ್ಲಗ.

೩೪. ಆಲೆ ಅಪ್ಪಡಿ ತಿಂದು ಕುಡಿಪದುನೆಂದವೂ ಅಮಲೂಂ

ದವೂ ಜೀವದ ಚಿತ್ತೇಂದವೂ ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುಗ ಬಾರ ಆಗದ್ದೆಂಗೆ ಯೂ, ಆ ಜಿನ ಕೊಸಕ್ಕೇನ ನಿಂಗ ಮೇಲೆ ಬಾರದ್ದೆಂಗೆಯೂ, ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ.

೩೫. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು ಬೂಮಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೊ ಬದುಕುವ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಕುಣಿಕೆಲುಮಾಕೆ ಬಂದರ.

೩೬. ಆದದುನೆಂದ ಮುಂದಗ ಆಪದುಗ್ಡುವ ಎವೆಯೆಲ್ಲಾಗ ನಿಂಗ ತಪ್ಪಿಸಿಯುಂಬದುಗೂ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ ಮುಂದಾಡು ನಿದ್ದುಂಬದುಗೂ ತಕ್ಕವಕಾಗಿಬ್ಬ ಹೆಂಗೆ, ಯೇಗ್ಡು ಹರಕೆ ಮಾಡಿ, ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೩೭. ಅವಲ ಹಗಲುನೊ ಗುಡಿಯೊ ಒಳ್ಳೆ ಬೋದನೆಯ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಇರ್ಪುನೊ ಹೊದಿಾಚು ಬಂದು, ಇಪ್ಪೆ ಮೊ ರದ ಬಿಟ್ಟುಂಬ ಬಿಟ್ಟುನೊ ತಂಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

೩೮. ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಬಾಗಾಪನೆ ಗುಡಿಯೊ ಅವಲನ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದೂಂಡಿದ್ದರು.

೨೨. ಸಂದಿ.

೧. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಸ್ಕಾಂಬ ಹ್ಪಯಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಟ್ಟಿಯ ಹಬ್ಬ ಒದಗೋನೆ,

೨. ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಅವಲನ ಎತ್ತತೆ ಕೊದ್ದಾ ಕಾಕೂಂದು ಅರಸಿದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಜನಗ ಅಂಜಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೩. ಆಲೆ ಹನ್ನೆರಡ್ಲಾ ಯೆಕ್ಕದೊ ಇಬ್ಬ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತಾಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರುನ ಯೂದನೊಲ್ಲೆಗೆ ಪಿಚಾಚಿ ಹುಕ್ಕಲ.

೪. ಆಗ ಅವಲ ಹೋಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರ ಕೋಡವೂ ದಂಡುನ ಗೊತ್ತುಗಾರರ ಕೋಡವೂ ಅವಲನ ಅವಕಗ ಎತ್ತತೆ ಒಪ್ಪಿಸಾಕೂಂದು ಮಾತಾಡಿದದೆಮ್ಮನೆ,

೫. ಅವಕ ಚಚ್ಚೋಚ ಆಗಿ, ಅವಲಗ ಹಣ ಕೊಡೋದುಗ ನುಡಿದು, ಒಪ್ಪಿಯುಂಡರು.

೬. ಆಗ ಅವಲ ಬಾಚೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪಜೆ ಅಲಿಯದ್ದೆಂಗೆ ಅವಲನ ಅವಕಗ ಒಪ್ಪಿಸೋದುಗ ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯವ ಅರಸಿದಲ.

೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಪಸ್ತು ಹಲಿ ಬೆಟ್ಟೋದುಗ್ಗಡುವ ಹ್ವಯಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಟ್ಟಿಯ ಜಿನ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ,

೮. ಅವಲ ಪೇತ್ರನವೂ ಯೋಹಾನನವೂ ಕ್ಷೇಗಿ, ನಂಗ ಪಸ್ತುವ ತಿಂಬ ಹೆಂಗೆ, ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಅದುನ ನಂಗಗ ಒದಕಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೯. ಅವಕ ಅವಲಗ: ಯೆಂಗ ಎಲ್ಲಿ ಒದಕೋದುಗ ನಿನಗ ಮನಸ್ಸು ಹಡದೆ? ಎಮ್ಮನೆ;

೧೦. ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ವೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ನಿಂಗ ಪಟ್ಟಣಗ ಸೇಬನೆ, ನೀರಣಕ ಹೊಲಿವ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ನಿಂಗೇದು ರುಗ ಬನ್ನನಲ; ಅವಲ ಹುಗುವ ಮನೆಗ ಅವಲಂದಾಡು ಹೋಗಿವ.

೧೧. ಆ ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನಗ: ನಾಲ ಯೆನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಕೋಡ ಪಸ್ತುವ ತಿಂಬ ಬೀಡಾರ ಎಲ್ಲಿ? ಎಂದು ಗುರು ನಿನಗ ಹ್ವೇ ಗಿನಾಂಬದಾಗಿ ಹ್ವೇಗಿವ.

೧೨. ಅವಲ ಸರ್ಬರಾಜಿಯ ಮಾಡಿ ಹಡುವ ದೊಡ್ಡ ಮೇಲೈ ದ್ವಿಯ ನಿಂಗಗ ತೋಲಿನಲ; ಅಲ್ಲಿ ಒದಕಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೧೩. ಅವಕ ಹೋಗಿ, ಅವಲ ತಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿದ್ದೆಂಗೆ ಕಂಡು, ಪಸ್ತುವ ಒದಕಿದರು.

೧೪. ಹಿಂದೆ ಆ ಗ್ವೆಗೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಲನೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಹನ್ನೆರಡು ಅಪೊಸ್ತಲರೂ ಕುಳಿದೊಂಡರು.

೧೫. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಾಲ ಪಾಡು ಪಡೋನೆ ಮುಂದೆ ಈ ಪಸ್ತುವ ನಿಂಗ್ವುವ ಕೋಡ ತಿಂಬದುಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಆವಲಾಗಿದ್ದೆಲ;

೧೬. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ನೆಲಿವನೆ ಗಟ್ಟಿ, ನಾಲ ಇನ್ನೂ ಅದುನೊ ತಿಂಬದಿಲ್ಲೆಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ವೇಗಿನೆ ಎಂದು,

೧೭. ಬೋಗಣಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಗ ಇದುನ ಎತ್ತಿಯುಂಡು ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುಳ್ಳಿವಿ;

೧೮. ಯೇಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಬಪ್ಪನೆಗಟ್ಟ ಈ ಕುಡಿ ಮುಂದಿರಿ ರಸವ ಇನ್ನು ಕುಡಿಯೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಇನ್ನು ದೊಟ್ಟಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿ, ಮುಱಿತು; ಅವಕಗ ಕೊಟ್ಟು: ಇದು ನಿಂಗಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಡುವ ಯೆನ್ನ ಸರುವಲು. ಇದುನ ಯೆನ್ನ ನೆನೆಪದುಗಾಗಿ ಮಾಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಅತ್ತಿತಾಲ ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಬೋಗಣಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವಲ: ಈ ಬೋಗಣಿ ನಿಂಗಗಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಹಡುವ, ಯೆನ್ನ ನೆತ್ತರುನೊ ಹಡುವ ಹೊಸ ಕರಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ.

೨೧. ಆಲೆಯೂ ಎದಗೇ, ಯೆನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸುವವನ ಕೈ ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಮೇಜೊದಗ ಹಡದೆ,

೨೨. ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿರ್ಣೆಯ ಮಾಡಿ ಹಟ್ಟ ಹೆಗೆ, ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಹೋನಲ; ಆಲೆಯೂ ಏಯವಲ ಅವಲನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನವೋ, ಆ ಮನಿಚಗ ಅಯ್ಯೋ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೨೩. ಆಗ ತಂಗೊಣಿಗೆ ಅದುನ ಮಾಡುವವಲ ದಾರಾಂದು, ತಂಗೊಣಿಗೆ ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು.

೨೪. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ತಂಗೊಣಿಗೆ ದೊಡ್ಡವಲ ಆಗಿ ಕ್ಲಾಂಬ ವಲ ದಾರಾಂದು ಅವಕರೊಣಿಗೆ ಹೋರಟ ಉಟ್ಟಾತು.

೨೫. ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದ್ದೇನಾಂದಲೆ: ಅಗ್ನಾನ್ಯ ನಿಗೊಣಿವ ಅರಸರು ಅವಕರ ಮೇಲೆ ದೊರೆತನ ಮಾಡಿಯಾರ; ಅವಕರ ಮೇಲೆ ಅದಿಕಾರ ನಡೆಸುವವಕ ದರ್ಮಗಾರರು ಎನ್ನಿಸಿಯುಂಡಾರ;

೨೬. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅತ್ತೆಯಲ್ಲ; ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ದೊಡ್ಡವಲ ಕುನ್ನವಲ ಮಾಕೆಯೂ, ಯೆಜಮಾನಲ ಗೆಲಸದವಲ ಮಾಕೆಯೂ, ಆಗಲಿ.

೨೭. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಏಯವಲ ದೊಡ್ಡವಲ? ತಿಂಬದುಗ

ಕುಳಿಬವಲನೋ? ಗೀವವಲನೋ? ತಿಂಬದುಗ ಕುಳಿಬವಲನಲ್ಲದಾ?
ಆಲೆ ನಾಲ ನಿಂಗ ನಡುವೆ ಗೀವವಲ ಮಾಕೆ ಇದ್ದೆಲ.

೨೮. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ಸೋದನೆಗೊಲ್ಲೆಗೆ ಯೆನ್ನ ಕೋಡ
ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿದ್ದವಕ ಆಗಿದ್ದೀ.

೨೯. ಇನ್ನು ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊ ಯೆನ್ನ ಮೇಜುನೊ
ತಿಂದು, ಕುಡಿತ್ತು, ಇಸ್ರಯೇಲುನ ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಲಗ ನಾಯ
ತೀರಿಸುವವಕಾಗಿ ಗದ್ದಿಗೆಯೊ ಕುಳಿದೊಂಬ ಹೆಂಗೆ,

೩೦. ಯೆನ್ನಪ್ಪಲ ಯೆನಗ ರಾಜ್ಯವ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದೆಂಗೆ,
ನಾಲ ನಿಂಗಗ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೧. ಹಿಂದೆ ಕರ್ತಲ: ಸೀಮೋನಾ! ಸೀಮೋನಾ! ಎದಗೇ,
ಸೈತಾನಲ ನಿಂಗ್ಗುವ ಗೋದುಂಬೆ ಮಾಕೆ ಕೇಲಿಱೋದುಗ ತನ
ಗಾಗಿ ಕ್ಲೇತಲ.

೩೨. ಆಲೆ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ ಅಯಿದು ಹೋಗದ್ದೆಂಗೆ ನಿನ
ಗಾಗಿ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣೆ; ಇನ್ನು ನೀ ತಿರಿಗಿಯುಂಡ ಮೇಲೆ, ನಿನ್ನ ಸಂ
ಗಾತಿಗಾರರ ತಿರ ಮಾಡು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೩೩. ಎವಲ ಅವಲಗ: ಕರ್ತಾ! ನಿನ್ನ ಕೋಡ ಸೆಲಿಱಿಗೂ
ಸಾವುಗೂ ಹೋಪದುಗ ನಾಲ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೆಲ ಎಮ್ಮನೆ,

೩೪. ಯೇಸು: ಪೇತ್ರಾ, ನೀ ಯೆನ್ನ ಅಲಿಯೇಂದು ಮೂ
ರುಟ್ಟು ಹೊಲಿತಟ್ಟೋನೆ ಮುಂದೆ, ಇಂದು ಕ್ಲೋಯಿ ಕೂಗಾಂದು
ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

೩೫. ಇನ್ನು ಅವಕಗ: ಹಣದ ಚೀರವೂ ಸಾಮಾನ ಚೀ
ರವೂ ಕೆರವೂ ಇಲ್ಲದವಕಾಗಿ ನಾಲ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕ್ಲೇಗೋನೆ, ಏನಾ
ಲೆಯೂ ಕೊಲಿತೆ ನಿಂಗಗಾತಾ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಏನೂ ಇಲ್ಲೆ
ಎಂದರು.

೩೬. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ: ಆಲೆ ಈಗ ಹಣದ ಚೀರ ಹಡು
ವವಲ ಅದುನ ಎತ್ತಿಯುಳ್ಳಲೆ, ಸಾಮಾನ ಚೀರವವೂ ಅತ್ತಿತಾಲ;

ಇನ್ನು ಕತ್ತಿ ಇಲ್ಲದವಂ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಮಾರಿಯುಟ್ಟು, ಒಂದನ ಕೊಂಡೂಳಲಿ;

೩೭. ಯೇಕಾಂದಲೆ: ಅನ್ನೆಯಗಾರರ ಕೋಡ ಅವಂನ ಯೆಕ್ಕಗ ಸೇತಿದರು, ಎಂಬ ಈ ಬರೆಯೂ ಕೂಡಾ ಯೆನ್ನೋಗೆ ನೆಲೆವೇರೋದೊಂದು, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಬಕ್ಕ ಆದ ಮಾತುಗ ಮುಡುವು ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೩೮. ಅದುಗವಕ: ಕರ್ತಾ! ಎದಗೇ, ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕತ್ತಿ ಎಂದರು; ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಕಗ: ಗನ, ಎನ್ನಲ.

೩೯. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಕಡೆದು, ವ್ವಾಕದ ಪರಕಾರ ಇಪ್ಪೆ ಮೊ ರದ ಬೆಟ್ಟುಗ ಹೋದಲ. ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರೂ ಅವಂನಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

೪೦. ಆ ಎಡೆಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಸೋದನೆಗ ಸೇರದ್ದೆಂಗಿ ಹರಕೆ ಮಾಡಿವೀಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

೪೧. ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಕಲ್ಲಿಡುವಾಸಗ ದೂರ ಹೋಗಿ, ಮೊಣಕಾಲೂರಿ, ಜಪ ಮಾಡಿ:

೪೨. ಅಪ್ಪಾ! ನಿನಗ ಮನಸ್ಸೆಟ್ಟಲೆ, ಈ ಬೋಗಣಿ ಯೆನ್ನೆಂದ ಹೋಗಲಿ; ಆಲೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲ, ನಿನ್ನದುತಾಲ ಆಗಲಿ, ಎನ್ನಲ.

೪೩. ಆಲೆ ಮೇಲೋಕಾಂದ ಒಬ್ಬ ಜಮಗಾರಂ ಅವಂನ ತೋಲಿಯುಂಡು, ಅವಂನ ಬಲ ಕೊಟ್ಟಲ.

೪೪. ಅವಂ ಪೆರಣಸಕ್ಕಟದೊ ಇದ್ದು, ಇನ್ನು ಚುರುಕಾಗಿ ಜಪ ಮಾಡಿದಲ. ಆಗ ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಂನ ಬೆವರು ಬೂ ಮಿಗ ಬೂವ ನೆತ್ತರುನ ಸೊಟ್ಟುಗೊ ಮಾಕೆ ಹಟ್ಟ.

೪೫. ಅವಂ ಜಪ ಮಾಡಿ, ಯೆದ್ದು, ಸಿಸಿಯರ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಕ ದುಕ್ಕಾಂದ ಒಲಿಗೋದುನ ಕಂಡು,

೪೬. ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಒಲಿಗೋದೇನ? ನಿಂಗ ಸೋದನೆಗ ಸೇರದ್ದೆಂಗಿ, ಯೆದ್ದು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೪೨. ಅವಲ ಇನ್ನು ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಎದಗೇ, ಪಜೆ ಬಂದರು; ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹನ್ನೆರಡಾದೊ ಯೂದಾಂಬವ ಒಬ್ಬಲ ಅವಕರ ಮುಂದಾಡು ನಡೆದು, ಯೇಸುಗ ಮುತ್ತಿಕ್ಕೋದುಗ ಸಾರೆ ಬನ್ನಲ.

೪೩. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ: ಯೂದಾ! ಮುತ್ತೂಂದ ಮನಿಜನ ಮಾತಿನ ಒಪ್ಪಿಸಿರೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೪೪. ಅವಲನ ಸುತ್ತು ಇಬ್ಬವಕ ಆಪದುನ ನೋಡಿ: ಕರ್ತಾ! ಕತ್ತೀಂದ ಯೆಂಗ ಬೆಟ್ಟುವನಾ? ಎಂದರು.

೫೦. ಆಗ ಅವಕರೋಗೆ ಒಬ್ಬಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಜೀವಿತಿಗಾರನ ಬೆಟ್ಟ, ಅವಲನ ಬಲ ಕಿವಿಯ ಕುಯಿದ್ದಾಕಿದಲ.

೫೧. ಆಲೆ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು: ಈಸಗಟ್ಟ ಬುಡಿವಿ, ಎಂದೆಗೆ, ಅವಲನ ಕಿವಿಯ ಮುಟ್ಟ, ಅವಲನ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಲ.

೫೨. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಾರೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿ ಯರುಗೂ ಗುಡಿಯ ದಂಡುನ ಗೊತ್ತುಗಾರರುಗೂ ವೊಕ್ಕೈಸ್ತ ರುಗೂ: ಕಳ್ಳನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಹೆಂಗೆ, ಕತ್ತಿಯವೂ ದೊಣ್ಣೆಯವೂ ಹಿಡಿತು ಕಡೆದಿರಾ?

೫೩. ನಾಲ ಬೆನಾಗೂ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕೋಡ ಗುಡಿಯೊ ಇಬ್ಬನೆ, ನಿಂಗ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕುಲೆ; ಆಲೆ ಇದುತಾಲ ನಿಂಗ ಗೆ ಯೂ ಕ್ಷತಲೆಯ ಅದಿಕಾರವೂ ಆಗಿ ಹಡದೆ, ಎನ್ನಲ.

೫೪. ಆಗ ಅವಕ ಅವಲನ ಹಿಡಿತೂಂಡು ಹೋಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಮನೆಗ ಕೂಟ ಬಂದರು; ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ ದೂರಾಂದ ಹಿಂದಾಡು ಹೋದಲ.

೫೫. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ ಅವಕ ತೊಟ್ಟಮನೆಯ ನಡುಕೇರಿ ಯೊ ಕಿಚ್ಚೊಟ್ಟ, ಕುಳಿದೂಂಮನೆ, ಪೇತ್ರಲ ಅವಕರ ನಡುವೆ ಕುಳಿ ದೂಂಣಲ.

೫೬. ಆಲೆ ಗೆಲಸದವ್ವ ಒಬ್ಬ ಬ್ಬೀಕಲುಗಿದುರಾಗಿ ಕುಳಿ

ದಿಬ್ಬ ಅವಲನ ನೋಡಿ, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಕಂಣ್ಣಾಕಿ: ಎವಲನೂ
ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದಲ, ಎಮ್ಮನೆ,

೫೨. ಅವಲ: ಹೆಮ್ಮಾತೀ, ಅವಲನ ಅಲಿಯೇಂದು ಅವಲನ
ಹೊಲಿತಟ್ಟಿದಲ.

೫೩. ಚಿಟಿಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೊಬ್ಬಲ ಅವಲನ ನೋಡಿ:
ನೀನೂ ಅವಕರೊಲಿಗೆ ಒಬ್ಬತಾಲ, ಎಮ್ಮನೆ, ಪೇತ್ರಲ ಅದುಗ:
ಮನಿಚಾ! ನಾಲ ಅಲ್ಲ, ಎನ್ನಲ.

೫೪. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಒಂದು ಮಣಿ ಜಾಮ ಆದದೆ
ಮ್ಮನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಲ: ನಿಜಾಗಿ ಎವಲನೂ ಅವಲನ ಕೋಡ ಇದ್ದಲ;
ಯೇಕಾಂದಲೆ ಗಲಿಲಾಯದವಲತಾಲ ಆಗಿದ್ದನೇಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೬೦. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ: ಮನಿಚಾ! ನೀ ಹ್ಲೇಗೋದುನ ನಾಲ
ಅಲಿಯೆಲ, ಎನ್ನಲ. ಆಗತಾನೇ ಅವಲ ಇನ್ನು ಮಾತಾಡಿಯುಂ
ಡಿಬ್ಬನೆ, ಕ್ಲೋಯಿ ಕೂಗಿತು.

೬೧. ಆಗ ಕರ್ತಲ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಪೇತ್ರನ ಮೇಲೆ ಕಂಣ್ಣಾ
ಕಿದಲ. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ: ಇಂದು ಕ್ಲೋಯಿ ಕೂಗೋನೆ ಮುಂದೆ ನೀ
ಮೂರುಟ್ಟು ಯೆನ್ನ ಹೊಲಿತಟ್ಟಿರೇಂದು ಕರ್ತಲ ತನಗ ಹ್ಲೇಗಿದ
ಮಾತ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಣಲ.

೬೨. ಆಗ ಅವಲ ಹೊಲಿಾಚು ಹೋಗಿ, ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಳ್ಲತ್ತಲ.

೬೩. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೇಸುವ ಹಿಡಿತ ಮನಿಚರು ಅವಲನ
ಯೇಡಿಸಿ, ಹುಯಿದು,

೬೪. ಅವಲಗ ಮುಸುಕ್ಲಾಕಿ, ಮೊಗಗ ಬಡಿದು, ನಿನ್ನ ಬಡಿ
ದದಾರಾಂದು ಸಾತ್ರ ಹ್ಲೇಗೊಂದು ಅವಲನ ಕ್ಲೇತರು.

೬೫. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಅಪ್ಪಲಿ ಜೋಚದ ಮಾತುಗೊಲಿವ ಅವಲ
ಗ ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೬೬. ಬ್ಲಾಗಾದದೆಮ್ಮನೆ ಪಜಿಯ ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತರೂ ದೊಡ್ಡ

ವೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲುವೆಗಾರರೂ ಕೂಡಿಯುಂಡು, ಅವನ ತಂ
ಗ ಕೂಟುಗ ಹಿಡಿತುಂಡೋಗಿ,

೬೨. ಅವನು: ನೀ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಲೆ ಯೆಂಗಗ ಹ್ಲೇಗು ಎಂ
ದರು. ಆಲೆ ಅವ ಅವಕಗ: ನಾಂ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ನಿಂಗ ನಂ
ಬೋದೇ ಇಲ್ಲೆ;

೬೩. ನಾಂ ಕ್ಲೇತಲೆಯೂ, ನಿಂಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋದೇ
ಇಲ್ಲೆ;

೬೪. ಈಗಾಂದ ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ದೇವರ ಸತುನ ಬಲಸ
ರಿಯೊ ಕುಳಿದುಂಡಿದ್ದನಲ, ಎನ್ನಲ.

೨೦. ಆಲೆ ಅವಕೆಲ್ಲಾ: ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ನೀ ದೇವರ ಮಾತಿನಾ?
ಎಮ್ಮನೆ, ಅವ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ್ಲುವೆ ಹ್ಲೇಗಿಯಾಲಿ; ಯೇಕಾಂ
ದಲೆ ನಾಂತಾಂ ಅವಲ, ಎನ್ನಲ.

೨೧. ಆಗ ಅವಕ: ನಂಗಗ ಸಾಕಿಚಿ ಇನ್ನೇನಗ? ಯೇಕಾಂ
ದಲೆ ನಂಗ್ಲುವೆ ಅವನ ಬೇಂದ ಕ್ಲೇತಿದೊಲ, ಎಂದರು.

೨೨. ಸಂದಿ.

೧. ಆಗ ಅವಕರ ಗುಪ್ತೆಲ್ಲಾ ಯೆದ್ದು, ಅವನ ಪಿಲಾತನ
ಸಾರೆ ಹಿಡಿತುಂಡೊದರು.

೨. ಅವಕ: ಎವಲ ಯೆಂಗ ಜನವ ತಿರಿಗಿ ಬ್ಲುವ ಹೆಂಗೆ
ಮಾಡಿ, ತಾಂ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂಬ ಅರಸಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಕೈಸರಗ ಕಂದೆಯ
ಕೊಡದೊಂಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡೋದುನ ಕಂಡಿದೊಯೋ, ಎಂದು ಅವನ
ಮೇಲೆ ದೂರು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವಟ್ಟರು.

೩. ಆಗ ಪಿಲಾತಲ: ನೀ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸಾಗಿದೊಯಾ?
ಎಂದು ಅವನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಅವ ಅವಲ: ನೀ ಹ್ಲೇಗಿರೇಂದು
ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಲ.

೪. ಅದುಗಿಂದೆ ಪಿಲಾತಲ ದೊಡ್ಡ ವೂಜಾರಿಯರುಗೂ ಪಜಿ
ಗೂ: ನಾಂ ಈ ಮನಿಚನೊಗೇ ಏನೂ ತವ್ವ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ, ಎನ್ನಲ.

೫. ಆಲೆ ಅವಕ: ಎವಲ ಗಲಿಲಾಯದೊ ಹಿಡಿತು ಇಲ್ಲಿಗ ಟ್ಟವೂ ಯೆಹೂದ್ಯ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಬೋದನೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು, ಜನವ ಹಿಲ್ಲೆತ್ತಿನಾಂದು ಚಲ ಹಿಡಿತು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

೬. ಪಿಲಾತಲ ಇದುನ ಕ್ಲೇಪನೆ, ಈ ಮನಿಚಲ ಗಲಿಲಾಯ ದವಲನಾ? ಎಂದು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಲ.

೭. ಅವಲ ಹೆರೋದನ ಅದಿಕಾರಗ್ಲೋಗೆ ಇದ್ದನೆಂದು ಆಲಿ ವನೆ, ಅವಲನ ಆ ಜಿನದೊ ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಇದ್ದ ಹೆರೋ ದನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೮. ಆಲೆ ಹೆರೋದಲ ಯೇಸುವ ನೋಡೋನೆ, ಬಲು ಚಚ್ಚೋಚ ಪಟ್ಟಲ. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲನ ಕುರಿತು ಅಪ್ಪಲಿ ಮಾತ ಕ್ಲೇತದುನೆಂದ ಬಲು ಕಾಲಾಂದ ಅವಲನ ನೋಡೋದುಗ ಮನಸ್ಸಟ್ಟ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವಲನೆಂದ ಆಪ ಒಂದು ಗುಯಿತ ನೋಡೋದುಗ ನೆಂಜಡೆ ಆಗಿದ್ದಲ.

೯. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ ಅವಲನ ಬಲು ಮಾತುಗ್ಲೋಂದ ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಲೇತಲ; ಆಲೆ ಅವಲ ಅವಲಗ ಉತ್ತರ ಒಂದೂ ಕೊಟ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.

೧೦. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರೂ ಕಲುವೆಗಾ ರರೂ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಪ್ಪಾಗಿ ದೂರು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು ನಿದ್ದಿದ್ದರು.

೧೧. ಆಲೆ ಹೆರೋದಲ ತನ್ನ ದಂಡುಗಾರರ ಕೋಡ ಅವಲನ ಮಾನಜೇದ ಮಾಡಿ, ಯೇಡಿಸಿ, ಬ್ಲೀಚಲು ಹೊಯೆವ ಬಟ್ಟೆಯ ಅವಲಗ ಹೊಲಿಸಿ, ಅವಲನ ತಿರಿಗಿ ಪಿಲಾತನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಲ.

೧೨. ಅದೇ ಜಿನದೊ ಪಿಲಾತನೂ ಹೆರೋದನೂ ಒಬ್ಬಗೊ ಬ್ಬಲ ಸ್ನೇಚಗಾರರಾದರು; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅದುಗ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಗೊಬ್ಬಲ ಹಗೆಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

೧೩. ಇನ್ನು ಪಿಲಾತಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರವೂ ಗೊತ್ತು ಗಾರರವೂ ಪಜೆಯವೂ ಒಟ್ಟುಗ ಕೊರಚಿ,

೧೪. ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಈ ಮನಿಚಲ ಜನವ ಹಿಲ್ಲೆತ್ತುವವಾಂದು ನಿಂಗ ಅವಲನ ಯೆನ್ನ ಸಾರೆ ಹಿಡಿತೂಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀ; ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ನಾಲ ನಿಂಗ ಮುಂದಾಡು ಬೆಚರಣೆ ಮಾಡಿ, ನಿಂಗ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ದೂರು ಹ್ಲೇಗುವ ತಪ್ಪುಗ್ಲೋಗೆ ಏನಾಲೆಯೂ ಈ ಮನಿಚನೋಗೆ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ.

೧೫. ಹೆರೋದನೂ ಕೂಡಾ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಅವಲನ ಯೆಂಗ ಸಾರೆ ಹಿಂದುಗ ಕ್ಲೇಗಿದಲ; ಆಲೆ, ಎದಗೇ, ಅವಲ ಸಾವುಗ ತಕ್ಕದೇನಾಲೆಯೂ ಮಾಡಿದಾಂದು ಅವಲನೋಗೆ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ.

೧೬. ಇತ್ತೆ ಆದೆಗ ಅವಲನ ಸೀಕಿಸೆ ಮಾಡಿ, ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೧೭. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಹಬ್ಬಹಬ್ಬಗ ಅವಕಗ ಒಬ್ಬನ ಬುಡಿ ಸೋದು ಅವಸಿಯ ಹಟ್ಟ.

೧೮. ಆಲೆ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗ: ಎವಲನ ಎತ್ತಿಹಾಕು; ಬರಬ್ಬನ ಯೆಂಗಗ ಬುಡಿಸೂಂದು, ಕಿಲಿಚಿದರು.

೧೯. ಎವಲನ ಪಟ್ಟಣದೊ ಉಟ್ಟಾದ ಒಂದು ಕಲಗಗಾಗಿ ಯೂ ಕೊಲೆಗಾಗಿಯೂ ಸೆಲಿಗ್ಲಾಕಿದ್ದರು.

೨೦. ಆಲೆ ಪಿಲಾತಲ ಯೇಸುವ ಬುಡಿಸೋದುಗ ಮನಸ್ಸೆಟ್ಟ ದುನೆಂದ ಮರಿಚಿ ಅವಕಗ ಕೂಗಿ ಹ್ಲೇಗೋನೆ,

೨೧. ಅವಕ: ಅವಲನ ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕು, ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾ ಕೂಂದು ಕೂಗಿಯಾಡಿದರು.

೨೨. ಆಲೆ ಅವಲ ಮೂರನೇ ಹುಟ್ಟು ಅವಕಗ: ಯೇಕ? ಎವಲ ಏನ ಕೇಡು ಮಾಡಿದ್ದನೆ? ಸಾವುಗ ಸರಿಯಾದ ತಪ್ಪು ಒಂ ದುನ ಆಲೆಯೂ ಅವಲನೋಗೆ ನಾಲ ಕ್ಲಾಂಬಿಲೆ; ಆದದುನೆಂದ ಅವಲನ ಸೀಕಿಸೆ ಮಾಡಿ, ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟನೆ, ಎನ್ನಲ.

೨೩. ಆಲೆ ಅವಕ: ಅವಲನ ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕೂಂದು ಬಲು

ಸದ್ದೊಂದ ಕೆಂಜಿಯುಂಡು, ತೊಂದಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನು ಅವಕರ ಸದ್ದೊ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರ ಸದ್ದೊ ಅಪ್ಪಟಿ ಹೆಚ್ಚಾತು.

೨೪. ಆಗ ಪಿಲಾತಲ ಅವಕ ಬೇಡಿಯುಂಡ ಹೆಂಗೆ ಆಪ ದೂಂದು ತೀರುವು ಮಾಡಿ,

೨೫. ಕಲಗ ಕೊಲೆಗಾಗಿ ಸೆಲಿಗಿ ಬ್ಬುದ್ಡಿಬ್ಬ, ಬುಡಿಸೋರ ದೂಂದು ಅವಕ ಕೆಂಜಿಯುಂಡವಲನ ಬುಡಿಸಿದಲ; ಆಲೆ ಯೇಸುವ ಅವಕರ ಮನಸ್ಸುಪಡಿಗ ಒಪ್ಪಿಸಿದಲ.

೨೬. ಅವಲನ ಹಿಡಿತ್ತೋಪನೆ, ಹೊಲಾಂದ ಬಂದ, ಕುರೇನೆ ಊರುನ ಸೀಮೋನೆಂಬವಲನ ಅವಕ ಹಿಡಿತ್ತು, ಸಿಲುಬೆಯ ಯೇಸು ಹಿಂದಾಡು ಹೊಲುವ ಹೆಂಗೆ, ಅದುನ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಬೀತರು.

೨೭. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಜನವೂ ಅವಲಗಾಗಿ ಮಾರ ಚಚ್ಚಿಯುಂಡು ಔವ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರು ಬಲು ಪಜಿಯಾಗಿ ಅವಲನ್ದಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

೨೮. ಆಗ ಯೇಸು ಆ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಯೆರೂಸಲೇಮುನ ಹೆಂಗ್ತುವೇ! ಯೆನ ಗಾಗಿ ಔವ ಬೇಡ, ಆಲೆ ನಿಂಗಗಾಗಿಯೂ ನಿಂಗ ಮಕ್ಕಗಾಗಿಯೂ ಔವಿ.

೨೯. ಯೇಕಾಂದಲೆ, ಎದಗೇ, ಬರಡಿಯರೂ ಹೆಲಿದ ಬಸು ಲೊ ಹಾಲು ಕೊಡದ ಮೊಲೆಯೂ ಬಾಗೆಯವುಳ್ಳವೇಂದು ಮನಿ ಚರು ಹ್ಲೇಗುವ ಜಿನಗೊ ಬಂದರೊ.

೩೦. ಆಗ ಬೆಟ್ಟುಗೋಗ: ಯೆಂಗ ಮೇಲೆ ಬ್ಬುಯಿವಿ! ದಿಟ್ಟುಗೋಗ: ಯೆಂಗ್ತುವ ಮುಚ್ಚಿವೇಂದು ಹ್ಲೇಗೋದುಗ ಹೊರವ ಟ್ಪಾರ;

೩೧. ಯೇಕಾಂದಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಮೊರದೊ ಅವಕ ಎವೆಯ ಮಾಡಿಲೆ, ಒಣಗಿದದುನೊ ಯೇನ ಆರ? ಎನ್ನಲ.

೩೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಕರುಮಗಾರರಾಗಿಬ್ಬ ಬೇರೆ ಯೆರ
ಡ್ಲಾವ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೊಬ್ಬದುಗ ಹಿಡಿತೊಂಡು ಹೋದರು.

೩೩. ಅವಕ ಮಂಡೆಯೋಡೆಡೇಂಬ ಜಾಗಗ ಬಪ್ಪನೆ, ಅಲ್ಲಿ
ತಾಲ ಅವನವೂ ಆ ಕರುಮಗಾರರವೂ, ಒಬ್ಬನ ಅವನ ಬಲಸ
ರಿಯೊ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಅವನ ಎಡಸರಿಯೊ ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕಿದರು.

೩೪. ಆಲೆ ಯೇಸು: ಅಪ್ಪಾ! ಅವಕಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಡು; ಯೇ
ಕಾಂದಲೆ ತಂಗ ಮಾಡೋದೇನಾಂದು ಆಲಿಯರು, ಎನ್ನಲ.
ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗೊವ ವಾಲ ಮಾಡಿ, ಚೀಟ್ಟಾಕಿದರು.

೩೫. ಜನ ನೋಡಿಯುಂಡು ನಿದ್ಧರು. ಗೊತ್ತುಗಾರರೂ
ಕೂಡ ಅವನ ಯೇಡಿಸಿ: ಬೇರನವಕರ ಉಯಿಸಿದಲ; ಎವಲ
ದೇವರು ತಿರಿದೊಂಡ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದಲೆ, ತನ್ನ ಉಯಿಸಿಯುಳ್ಳಲೀ,
ಎಂದರು.

೩೬. ಇನ್ನು ದಂಡನವಕರೂ ಕೂಡ ಅವನ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ,
ಸಾರೆ ಬಂದು, ಹ್ಲಯಿ ರಸವ ಅವಗ ಹೊತ್ತು ಬಂದು:

೩೭. ನೀ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸಾಗಿದ್ದಲೆ, ನಿನ್ನ ನೀ ಉಯಿಸಿ
ಯುಳ್ಳೊ, ಎಂದು ಹ್ಲೆಗಿದರು.

೩೮. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ: ಎವಲ ಯೆಹೂದ್ಯರ
ಅರಸಾಂಬ ಮೆಲ್ಬರೆ ಗ್ರೇಕ ರೋಮಾಯ ಇಬ್ರಿಯ ಬರೆಯೊಲಗೆ
ಬರೆಸಿ ಹಟ್ಟ.

೩೯. ಇನ್ನು ತೂಗಿಬ್ಬ ಕರುಮಗಾರರೊಲಗೆ ಒಬ್ಬಲ ಅವಲಗ
ಜೋಚದ ಮಾತ್ಲೆಗಿ: ನೀ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲದಾ? ನಿನ್ನವೂ ಯಂಗ್ಲ
ವವೂ ಉಯಿಸಿಯುಳ್ಳೊ, ಎನ್ನಲ.

೪೦. ಆಲೆ ಬೇರೊಬ್ಬಲ ಅವನ ಬೆದರಿಸಿ, ಅವಲಗ ಉತ್ತರ
ಕೊಟ್ಟು: ಅದೇ ತೀರುವನೊ ಇಬ್ಬ ನೀ ದೇವರುಗ ಅಂಜೋದಿ
ಲೆಯಾ?

೪೧. ಆಲೆಯೂ ನಂಗಗ ನಾಯಪಡಿಗ ಆತು ಸರಿ; ಯೇ

ಕಾಂದಲೆ ನಂಗ ಮಾಡಿದವೆಗ ತಕ್ಕದದುನ ದಿನ್ನನೋ; ಆಲೆ ಎವಂ ಆಗದದೇನಾಲೆಯೂ ಮಾಡುಲೇಂದು, ಹ್ಲೇಗಿ:

೪೨. ಯೇಸುವೇ! ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊ ಬಪ್ಪನೆ, ಯೆನ್ನ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳೊ, ಎನ್ನಲ.

೪೩. ಯೇಸು ಅವಂಗ: ನಿಜಾಗಿ ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಇಂದು ಯೆನ್ನ ಕೋಡ ಪರದೈಸುನೊ ಇಬ್ಬೇ ಎನ್ನಲ.

೪೪. ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಣಿ ಆಪನೆ, ಎಲ್ಲಾ ದೇ ಚದೊ ಮೂರು ಮಣಿ ಗಟ್ಟ ಕ್ಕತ್ತಲೆ ಆತು;

೪೫. ಹೊತ್ತುನ ಬ್ಬೀಕಲು ಹೋತು; ಗುಡಿಯ ತೆರೆ ನಡು ವೆ ಹಲೊದೊತ್ತ.

೪೬. ಆಗ ಯೇಸು ಬಲು ಸದ್ದೊಂದ ಕೊರಚಿ: ಅಪ್ಪಾ! ನಿನ್ನ ಕೈಗ ಯೆನ್ನ ಆತ್ಮವ ಒಪ್ಪಿಸಿನೆ ಎನ್ನಲ. ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿ, ಪೆರಣ ಬುಟ್ಟಲ.

೪೭. ಆಲೆ ನೂರು ದಂಡುಗಾರರ ಗೊತ್ತುಗಾರ ಒಬ್ಬಲ ಆದ ದುನ ನೋಡಿ, ದೇವರ ಮೈಮೆ ಪಡಿಸಿ, ನಿಜಾಗಿ ಈ ಮನಿಚಲ ನೀತಿಬತ್ತನಾಗಿದ್ದಲ, ಎನ್ನಲ.

೪೮. ಇನ್ನು ಆ ನೋಟಗ ಕೂಡಿ ಬಂದ ಪಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಆದ ವೆಯ ನೋಡಿ, ಮಾರ ಮಾರ ಹುಯಿದೊಂಡು ತಿರಿಗಿ ಹೋದರು.

೪೯. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಅಲೊಮೊಗದವಕೆಲ್ಲಾವೂ ಗಲಿಲಾಯಾಂದ ಅವನ ಕೋಡ ಅವಲಿಂದೊಡು ಬಂದ ಹೆಮ್ಮ ಕ್ಕರೂ ಎವೆಯ ನೋಡಿಯುಂಡು, ದೂರದೊ ನಿದ್ದಿದ್ದರು.

೫೦. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಅರಿಮತ್ತಾಯಾಂಬ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಒಂದೂರುನ ಯೋಸೇಪಾಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಇದ್ದಲ.

೫೧. ಅವಲ ಮತ್ತರಿ ಕೂಟದೊ ಒಬ್ಬನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಿ ಚನೂ ನೀತಿಬತ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದು, ಅವಕರ ಯೇಚನೆಗೂ ಕಾರಿ ಯಗೂ ಒಪ್ಪದೆ ಇದ್ದಲ. ಎವಲನೂತಾಂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಕಾತೊಂಡಿದ್ದಲ.

೫೦. ಎವಲ ಪಿಲಾತನ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಯೇಸುನ ಸರುವಲ ಕೆಂಜಿಯುಂಡು,

೫೧. ಅದುನ ಕ್ಲಕಿ, ಬಟ್ಟಿಯೊ ಸುತ್ತಿ, ಇನ್ನು ದಾರವೂ ಬೀಯದೆ ಹಟ್ಟ, ಅಲಿಯೊ ತೋಂಡಿದ ಸಮಾದಿಯೊ ಅದುನ ಬೀತಲ.

೫೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬಗ ಒದಕುವ ಜಿನ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ; ಸಬ್ಬತು ಆರಂಬಾತು.

೫೩. ಆಲೆ ಅವಲನ ಕೋಡ ಗಲಿಲಾಯಾಂದ ಬಂದ ಹೆಮ್ಮ ಕ್ಕರೂ ಹಿಂದಾಡ್ಲೋಗಿ, ಸಮಾದಿಯವೂ ಅವಲನ ಸರುವಲ ಬೀತ ಬಗೆಯವೂ ನೋಡಿದರು.

೫೪. ಅವಕ ಹಿಂದುಗ ಹೋಗಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂದವವೂ ತೈಲ ವವೂ ಒದಕಿ, ಕಟ್ಟಣಿಯ ಪರಕಾರ ಸಬ್ಬತುನೊ ಸಪೇನಿದ್ದರು.

೨೪. ಸಂದಿ.

೧. ಆಲೆ ಓರದ ಮೊದಲ ಜಿನದೊ ಮೂಡೆ ಬ್ಬೀಗೋನೆ, ಅವಕ ತಂಗ ಒದಕಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಂದವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಸಮಾ ದಿಗ ಬಂದರು.

೨. ಆಲೆ ಕಲ್ಲು ಸಮಾದೀಂದ ಹೊರಟೆ ಹಡೋದುನ ನೋಡಿ,

೩. ಓಗಿ ಹೋಗಿ, ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುನ ಸರುವಲ ಕಂಡ ಇಲ್ಲೆ.

೪. ಅವಕ ಇದುಗಾಗಿ ಯೆರಡುನುಪಾಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದ ದೇನಾಂದಲೆ: ಎದಗೇ, ಮಿಚ್ಚುವ ಬಟ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಯೆರಡು ಮನಿ ಜರು ಅವಕ ಸಾರೆ ನಿದ್ದಿದ್ದರು.

೫. ಆಲೆ ಅವಕ ಅಂಜಿ, ಮೊಗವ ನೆಲಗ ಬ್ಬಗ್ಗಿಸೋನೆ, ಎವಕ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಜೀವದೊ ಇಬ್ಬವಲನ ಸತ್ತವಕ್ಕರೊಣಿ ಅರಸೋದೇನ?

೬. ಅವಲ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೆ; ಆಲೆ ಯೆದ್ದಿದ್ದನೆ; ಅವಲ ಮುಂದೆ ಗಲಿ ಲಾಯದೊ ಇಬ್ಬನೆ, ನಿಂಗಗ:

೭. ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಪಾಪಗಾರ ಮನಿಚರ ಕೈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಯುಂಡು, ಸಿಲುಬೆಗ ಹಾಕಿಸಿಯುಂಡು, ಮೂರನೇ ಜಿನಗ ಯೆಬ್ಬ ದಾಗಿ ಹಡದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದದುನ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ, ಎಂದರು.

೮. ಆಗ ಅವಲನ ಮಾತುಗೊವ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಡರು.

೯. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಸಮಾದೀಂದ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಿ, ಹನ್ನೊಂ ದ್ದಾಗೂ ಮಿಕ್ಕವಕರೆಲ್ಲಾಗೂ ಎವೆ ಎಲ್ಲಾವ ಆಲಿಸಿದರು.

೧೦. ಅಪೊಸ್ತಲರುಗ ಎವೆಯ ಹ್ಲೇಗಿದವಕ ದಾರಾಂದಲೆ, ಮಗ್ದಲದ ಮರಿಯನೂ ಯೋಹನ್ನನೂ ಯಾಕೋಬನ ಅನ್ನೆ ಮರಿ ಯನೂ ಅವಕರ ಕೋಡ ಇದ್ದ ಮಿಕ್ಕ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕರೂತಾಲ.

೧೧. ಆಲೆ ಈ ಮಾತುಗೊವ ಅವಕಗ ಬೀಣುಕದೆ ಮಾಕೆ ಕಂಡದುನೆಂದ, ಅವಕ ಎವಕರ ನಂಬುಲೆ.

೧೨. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಲ ಯೆದ್ದು, ಸಮಾದಿಗ ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಬ್ಲಗಿಯುಂಡು, ಬಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಬ್ಲದ್ದಡೋದುನ ಕಂಡು, ಆದದು ಗಾಗಿ ತನ್ನೋಗೆ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಹಿಂದುಗ ಹೋದಲ.

೧೩. ಅದೇ ಜಿನದೊ, ಎದಗೇ, ಅವಕರೊಗೆ ಯೆರಡ್ಡಾ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ಆರು ಕಲ್ಲು ದಾರಿ ಆಸಗ ದೂರ ಹಡುವ ಎಮ್ಮಾಹು ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಹಟ್ಟಿಗ ಹೋಗಿಯುಂಡು,

೧೪. ಆದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಿಯಗೊವ ಕುರಿತು ತಂಗ ತಂ ಗಗ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

೧೫. ಅವಕ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡು, ತಂಗ ತಂಗಗ ತರ್ಕ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಯೇಸು ತಾನೆ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಕರ ಕೋಡ ನಡೆದು ಹೋದಲ.

೧೬. ಆಲೆ ಅವಲನ ಅಲಿಯದ್ದೆಂಗಿ, ಅವಕರ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಹಟ್ಟಿ.

೧೭. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ನಡೆದೂಂಡು, ಮೊಗ ಮೆಲ್ಲೆ ಯಾಗಿ, ನಿಂಗ ನಿಂಗಗ ಸುಡಿದಾಡುವ ಈ ಮಾತುಗೊಂಟಿ ಏನ? ಎಮ್ಮನೆ,

೧೮. ಕೊಲ್ಲೆವಾಂಬ ಹೆಸರುನ ಒಬ್ಬಲ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಲಗ: ಯೆರೂಸಲೇಮುನೊ ಈ ಜಿನಗೊಂಟಿಗೇತಾಲ ಆದವೆಯ ಅಲಿಯದ್ದೊಂದ ಪರದೇಸಿ ನೀ ಒಬ್ಬತಾನಾ? ಎನ್ನಲ.

೧೯. ಅವಲ ಅವಕಗ: ಎತ್ತವೆಯ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದದು: ನಜರೇತುನವಲ ಆದ ಯೇಸುನ ಸುದ್ದಿಯತಾಲ; ಅವಲ ದೇವರ ಮುಂದಾಡೂ ಜನ ಎಲ್ಲಾಗ ಮುಂದಾಡೂ, ಕಾರಿಯ ದೊವೂ ಮಾತುನೊವೂ ಸತುವುಳ್ಳ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಮನಿಚಲ ಆಗಿದ್ದಲ

೨೦. ಆಲೆಯೂ ಅವಲನತಾಲ ದೊಡ್ಡ ವೂಜಾರಿಯರೂ ಯೆಂಗ ಗೊತ್ತುಗಾರರೂ ಸಾವುನ ತೀರುವುಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅವಲನ ಸಿಲು ಬೆಗ ಹಾಕಿಸಿದ್ಲಾಲಿ;

೨೧. ಆಲೆ ಇಸ್ರಯೇಲುನ ಬುಡುಗಡೆ ಮಾಡೋದುಗಿಬ್ಬ ವಲ ಅವಲತಾಂದು ಯೆಂಗ ಆಸೆ ಮಾಡಿಯೂಂಡಿದ್ದೆಯೋಲ; ಎವೆಯೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲದೆ ಎವೆಯೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ, ಇಂದು ಮೂರು ಜಿನ ಆರ;

೨೨. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಯೆಂಗವಕರೊಂಟಿಗೇ ಜೋಚಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕು ರೂ ಒಲಿಕ್ಕೆದ್ದು, ಸಮಾದಿಗ ಹೋಗಿ,

೨೩. ಅವಲನ ಸರುವಲ ಕಾಣದೆ, ಬಂದು, ಅವಲ ಜೀವದೊ ಇದ್ದನೇಂದು ಹ್ಲೇಗುವ ಜಮಗಾರರ ನೋಟವವೂ ನೋಡಿದ್ದೆ ಯೋಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಯೆಂಗ್ಲುವ ಬೈವ್ವು ಮಾಡಿದರು.

೨೪. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಯೆಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ಇದ್ದವಕ ಜೋ

ಚಿಯಾ ಸಮಾದಿಗ ಹೋಗಿ, ಆ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೆಂಗಿತಾಲ ಕಂಡರು; ಆಲೆ ಅವನ ಕಂಡ ಇಲ್ಲೆ, ಎಂದರು.

೨೫. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ: ಓ ಪೊಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯವಕರೇ! ಪ್ರವಾದಿಗೊ ಹ್ಲೇಗಿದವೆಲ್ಲಾವ ನಂಬೋದುಗ ಮಂದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಕರೇ!

೨೬. ಕ್ರಿಸ್ತಂ ಈ ಪಾಡೆಲ್ಲಾವ ಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಯಿಮೆಗ ಹುಗೋದುಗ ಅವಸಿಯ ಹಡುಲ್ಲೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೨೭. ಆಗ ಅವಂ ಮೋಸೇಂದವೂ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದಿಗೊಂದವೂ ಹಿಡಿತ್ತು, ಬರೆಯೆಲ್ಲಾದುನ್ನೋಗೆ ತನ್ನ ಬಕ್ಕ ಬರೆದವೆಯ ಅವಕಗ ಬೆವರ ಮಾಡಿದಲ.

೨೮. ಅವಕ ಹೋಪ ಊರುಗ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂ ಇನ್ನು ಮುಂದುಗ ಹೋಪದೂಂಬ ಹೆಗೆ ಮಾಡಿದಲ.

೨೯. ಆಗ ಅವಕ ಅವನ ಬಲುಮುತ ಮಾಡಿ: ಯೆಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ತಂಗು, ಯೇಕಾಂದಲೆ ಸಂದೆ ಆತು, ಹೊತ್ತು ಹೋ ತೂಂದು ಹ್ಲೇಗೋನೆ, ಅವಕರ ಕೋಡ ತಂಗೋದುಗ ಓಗೆ ಹೋದಲ.

೩೦. ಅವಂ ಅವಕರ ಕೋಡ ತಿಂಬದುಗ ಕುಳಿದೂಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಏನಾತೂಂದಲೆ: ಅವಂ ದೊಟ್ಟಿಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಹರಸಿ, ಮುಲಿತು, ಅವಕಗ ಕೊಟ್ಟಲ.

೩೧. ಆಗ ಅವಕರ ಕಣ್ಣು ತಲೆದ; ಅವಕ ಅವನ ಗುಲಿ ತಿಡಿತ್ತರು. ಇನ್ನು ಅವಂ ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು ಕಾಣದೋದಲ.

೩೨. ಆಗ ಅವಕ ತಂಗ ತಂಗಗ: ಅವಂ ದಾರಿಯೊ ನಂಗ್ಲುವ ಕೋಡ ಮಾತಾಡಿ, ಬರೆಯ ನಂಗಗ ತಲೆವನೆ, ನಂಗ ಮನಸ್ಸು ನಂಗೊಗೆ ಉರಿವಲೆಯಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು,

೩೩. ಆ ಗೆಗೆಯೋಗೆಯೇ ಯೆದ್ದು, ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಿ,

೩೪. ಕರ್ತೃ ನಿಜಾಗಿ ಯೆದ್ದಿದ್ದನೇಂದೂ ಸೀಮೋನನಗ ತೋರಿ ಯುಂಡಿದ್ದನೇಂದೂ ಹೇಗುವ ಆ ಹನ್ನೊಂದಾವೂ ಅವಕ ಸಂಗಾತಿಗಾರರೂ ಕೂಡಿ ಇಬ್ಬದನ ಕಂಡು,

೩೫. ದಾರಿಯೊ ಆದವೆಯವೂ ದೊಟ್ಟಿಯ ಮುಲಿಪದು ನೊ ತಂಗ ಅವನ ಅಲಿದರು ಎಂಬದನವೂ ತಂಗ್ಲುವೇ ಬೆವರ ಮಾಡಿದರು.

೩೬. ಆಲೆ ಅವಕ ಎವೆಯ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಯೇ ಸುತಾಂ ಅವಕರ ನಡುವೆ ನಿದ್ದು, ಅವಕಗ: ಸಮಾದಾನ ನಿಂಗ್ಲಡಲೀಂದು ಹೇಗಿದಲ.

೩೭. ಆಲೆ ಅವಕ ಗಡಗಡಾಂದು ಅಂಜಿಕ್ಕಿಡಿ ತವಕಾಗಿ, ಆತ್ಮವ ಕಂಡೊಂದು ನೆನೆತರು.

೩೮. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕಗ: ಯೇಕ ಬ್ಲಿವ್ವಾದಾಲಿ? ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಯೆರಡುನುವು ಯೆಬ್ಬದೇನ?

೩೯. ನಾಂತಾಂದು ಅಲಿವ ಹೆಂಗೆ ಯೆನ್ನ ಕೈಗೊವವೂ ಯೆನ್ನ ಕಾಲುಗೊವವೂ ನೋಡಿವಿ; ಯೆನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿವಿ; ಯೇಕಾಂದಲೆ ನಿಂಗ ನೋಡುವ ಹೆಂಗೆ ಮಾಕಿಚವೂ ಇಲೂ ಯೆ ನಗ ಹಡದೆ; ಆಲೆ ಒಂದು ಆತ್ಮಗ ಅವೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಗಿದಲ.

೪೦. ಇದನ ಹೇಗಿ, ತನ್ನ ಕೈಗೊವವೂ ಕಾಲುಗೊವವೂ ಅವಕಗ ತೋಲಿದಲ.

೪೧. ಆಲೆ ಅವಕ ಇನ್ನು ಚಚ್ಚೋಚಾಂದ ನಂಬದೆ, ಅದಿ ಸೆಯ ಆಪನೆ, ಅವಕಗ: ಇಲ್ಲಿ ತಿಂಬ ತೀನಿ ಏನಾಲೆಯೂ ನಿಂಗಗ ಹಡದೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

೪೨. ಅವಕ ಹುರಿತ ಮೀನುನ ಒಂದು ತುಂಡವೂ ಚಿಟಿಗ ಮಂಡೆಜೀನವೂ ಅವಂಗ ಕೊಟ್ಟರು.

೪೩. ಅವಂ ಈಸಿಯುಂಡು, ಅವಕ ಮುಂದಾಡು ತಿನ್ನಲ.

೪೪. ಹಿಂದೆ ಅವಕಗ: ಮೋಸೆಯ ನಾಯದ ಪಸ್ತುಕ

ದೊವೂ ಪ್ರವಾದಿಗೊವ ಬರೆಗೊಲೆಗೆಯೂ ಕೀರ್ತನೆಗೊಲೆಗೆಯೂ ಯೆನ್ನ ಕುರಿತು ಬರೆದ್ದಡುವೆ ಎಲ್ಲಾ ನೆಲೆವೇರೋದೊಂದು, ನಾಲ ಇನ್ನು ನಿಂಗುವ ಕೋಡ ಇಬ್ಬನೆ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತುಗೊ ಎವೆತಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

೪೫. ಆಗ ಅವಕ ಬರೆಗೊವ ಅಲೊದೊಂಬ ಹೆಗೆ, ಅವ ಕರ ಬುದ್ಧಿಯ ತಲೊದು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:

೪೬. ಇತ್ತೆ ಬರೆದ್ದಡದೆ; ಇತ್ತೆ ಕ್ರಿಸ್ತು ಪಾಡು ಪಟ್ಟು, ಮೂ ರೆಂಬ ಜಿನಗ ಸತ್ತವಕಾಂದ ಯೆಲ್ಲಬ್ಬದೂ,

೪೭. ಅವಲೆಸರುನೊ ಯೆರೂಸಲೇಮೊಂದ ಹಿಡಿತು, ಜನ ಎಲ್ಲಾಗ ಮನತಿರುಗೋದುವೂ ಪಾಪಪರಿಹಾರವೂ ಸಾ ಲೊದೊ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ.

೪೮. ನಿಂಗ ಎವೆಗ ಸಾಕಿಚಿಯವಕಾಗಿದ್ದೀ.

೪೯. ಇನ್ನು ಎದಗೇ, ಯೆನ್ನಪ್ಪು ಬಾಕು ಕೊಟ್ಟದುವ ನಿಂಗ ಮೇಲೆ ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಆಲೆ ಮೇಲಾಂದ ನಿಂಗ ಸತುವ ಹೊತ್ತೊಂದು ನೆಗಟ್ಟ, ಯೆರೂಸಲೇಮ ಪಟ್ಟಣದೊ ತಂಗಿರಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

೫೦. ಅದುಗಿಂದೆ ಅವಕರ ಬೆತಾನ್ಯಗಟ್ಟ ಹೊಲೊಚು ಕೂ ಟೆಯುಂಡೊಲಿ, ತನ್ನ ಕೈಗೊವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವಕರ ಹರ ಸಿದಲ.

೫೧. ಅವಲ ಅವಕರ ಹರಸಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಆದದೇನಾಂದಲೆ: ಅವಕಾಂದ ಬೇರೆ ನಿದ್ಧವಲ ಆಗಿ, ಮೇಲೊಲಕಗ ಯೇರೆತ್ತಿಸಿ ಯುಂಡೊಲದಲ.

೫೨. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವಲಗ: ಅಡ್ಡ ಬುದ್ಧು, ಬಲು ಚಚ್ಚೋ ಚಾಂದ ಯೆರೂಸಲೇಮುಗ ತಿರಿಗಿ ಹೋದರು.

೫೩. ಯೇಗ್ಗುವೂ ಗುಡಿಯೊ ಇದ್ದು, ದೇವರ ಕೊಂಡಾಡಿ ಯುಂಡಿದ್ದರು. ಆಮೆನ್.

